

εργατική αλληλεγγυη

Κάθε Τετάρτη. Εφημερίδα
της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

No 1406, 22 Γενάρη 2020 www.sekonline.gr τιμή 2 ευρώ

**Ψεύτικη “εκεχειρία”
των ιμπεριαλιστών στη Λιβύη**

σελίδα 14, 15

**Απαράδεκτη εκεχειρία
ΣΥΡΙΖΑ-ΚΙΝΑΛ-ΝΔ για εκλογή Προέδρου**

σελίδα 2

Ο ΔΙΚΟΣ ΜΑΣ ΠΟΛΕΜΟΣ ΓΙΝΕΤΑΙ ΕΔΩ

Η αποψή μας
σελ. 3

**Σφυροκόπημα
για τους νεοναζί -
από την Πολιτική Αγωγή
στο δικαστήριο,
από το κίνημα
στους δρόμους**

σελ. 6, 7, 8, 9

**Η πάλη
των γυναικών**

σελ. 3, 10, 11, 13

Πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο την Τρίτη 21 Γενάρη. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Πανεκπαιδευτική αντίσταση στην επίθεση στην Παιδεία σελίδα 20

Θέλουμε:

- Δουλειές
- Όχι ΑΟΖ και F35
- Συλλογικές Συμβάσεις
- Όχι αμερικάνικες βάσεις

**Συντονισμός
Εργατικής
Αντίστασης**

σελ. 4, 5

Η δικαστική εξουσία στο Προεδρικό Μέγαρο

Ο Κυριάκος Μητσοτάκης δεν επέλεξε απλά μια γυναίκα για τη θέση του Προέδρου της Δημοκρατίας. Ούτε επέλεξε ένα πρόσωπο “ευρείας αποδοχής” ή μια “προοδευτική δικαστίνα”, όπως έτρεξαν πολλά Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης να γράψουν. Επέλεξε ένα φύλλο συκής για να κρύψει τις χυδαίες εξορμήσεις της άρχουσας τάξης πίσω από μια “ευρεία κοινοβουλευτική συναίνεση”.

Η Αικατερίνη Σακελλαροπούλου είναι βέβαια γυναίκα. Στη Βουλή η υποψηφιότητά της θα εγκριθεί με μια ευρεία πλειοψηφία αφού έχει τη στήριξη όχι μόνο της Νέας Δημοκρατίας αλλά και του ΣΥΡΙΖΑ και του ΚΙΝΑΛ. Στην κορυφή του Συμβουλίου της Επικρατείας είχε προωθηθεί από την “προοδευτική” κυβέρνηση του Τσίπρα – και μάλιστα σε κόντρα με την τότε αντιπολίτευση της Νέας Δημοκρατίας. Το βιογραφικό της έχει μια ολόκληρη σειρά από επιστημονικές, νομικές, δημοσιεύσεις. Αυτά, όμως, όλα έχουν ελάχιστη μόνο σημασία για τον Μητσοτάκη. Η Αικατερίνη Σακελλαροπούλου είναι πάνω απ’ όλα η ανώτατη δικαστικός της χώρας – ένα από τα διακεκριμένα στελέχη του “βαθέος ελληνικού κράτους”.

Η Εφημερίδα των Συντακτών ζωγραφίζει με αυτά τα λόγια το προφίλ της:

“Στο ΣτΕ εισήλθε ως εισηγήτρια (τον Νοέμβριο του 1982) και ακολούθως προήχθη διαδοχικά σε πάρεδρο (1988) και σύμβουλο (2000). Τοποθετήθηκε αντιπρόεδρος του ΣτΕ τον Οκτώβριο του 2015, ενώ από τον Οκτώβριο του 2018 βρίσκεται στη θέση της προέδρου του Συμβουλίου Επικρατείας. Επίσης, διετέλεσε γενική γραμματέας της Ένωσης Δικαστικών Λειτουργών του Συμβουλίου της Επικρατείας (1985-1986), πρόεδρος (1993-1995 και 2000-2001) και αντιπρόεδρος (2006- 2008).

Είναι γόνος δικαστικής οικογένειας από την Θεσσαλονίκη. Ο αείμνηστος πατέρας της, Νικόλαος Σακελλαρόπουλος, διετέλεσε αντιπρόεδρος του Αρείου Πάγου, ενώ ήταν μέλος της σύνθεσης του ανωτάτου δικαστηρίου που εκδίκασε την υπόθεση Ανδρέα Παπανδρέου-Γιώργου Κοσκωτά”.

Σαν δικαστικός, επαναλαμβάνουν όλα σχεδόν τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, έχει χειριστεί “σημαντικές υποθέσεις” -τη διαμάχη της Eldorado Gold με τους κατοίκους των Σκουριών για την οικολογική καταστροφή της περιοχής τους, τις προσφυγές των συνταξιούχων ενάντια στις μνημονιακές ρυθμίσεις, την παραπεμπή του Γιώργου Παπακωνσταντίνου, του πρώην υπουργού Οικονομικών, στο ειδικό δικαστήριο για τις λίστες Λαγκάρντ, την εκτρο-

Στη φωτό πάνω, αστυνομική επιχείρηση στο Κουκάκι. Κάτω, η πρόεδρος του ΣΤΕ.

πή του Αχελώου κλπ. Αυτό που ξεχνάνε να πουν είναι ότι όλες αυτές οι περιπτώσεις έκλεισαν υπέρ των μεγάλων επιχειρήσεων, του δημοσίου και των κάθε λογής ημετέρων. Οι κάτοικοι, οι συνταξιούχοι, οι απλοί άνθρωποι απλά “έχασαν”.

Ποιες θα είναι οι νέες αρμοδιότητες της κυρίας Σακελλαροπούλου; Την απάντηση την δίνει η ίδια η επίσημη ιστοσελίδα της Προεδρίας της Δημοκρατίας: καμία. “Καμία πράξη του Προέδρου δεν ισχύει ούτε εκτελείται χωρίς την προσυπογραφή του αρμόδιου υπουργού...” Η θέση είναι καθαρά τυπική. Ακόμα και η ίδια η έγκριση της υποψηφιότητας του νέου (ή της νέας) προέδρου από τη Βουλή έχει αποκτήσει, πλέον, μετά την τελευταία αναθεώρηση του Συντάγματος του περασμένου Νοεμβρίου καθαρά τυπικό χαρακτήρα. Στην ψηφοφορία δεν υπάρχει “κατά”. Το μόνο που μπορεί να κάνει ένας βουλευτής αν δεν συμφωνεί με το πρόσωπο που έχει επιλέξει η κυβέρνηση είναι να “απέχει”, δηλώνοντας “παρών”.

Πριν από την αναθεώρηση η βουλή έπρεπε να εγκρίνει την υποψηφιότητα με διευρυμένη πλειοψηφία 180 βουλευτών. Αν αποτύγχανε τρεις φορές να εκλέξει πρόεδρο η βουλή διαλυόταν και προκηρύσσονταν νέες εκλογές. Τώρα απλά επαναλαμβάνεται η ψηφοφορία μέσα στη Βουλή με κατεβασμένο τον πήχη – από τις 180 ψήφους στις 150 και ύστερα και ακόμα πιο κάτω: αρκεί μια σχετική πλειοψηφία επί των

“παρόντων”. Το νέο Σύνταγμα του Μητσοτάκη αναγνωρίζει στην πράξη ότι η επιλογή του (ή της) Προέδρου της Δημοκρατίας έχει ελάχιστη σημασία. Η επιλογή της Σακελλαροπούλου έχει στην ουσία συμβολικό χαρακτήρα. Αλλά αυτόν ακριβώς τον συμβολισμό θέλει να αξιοποιήσει η κυβέρνηση της ΝΔ για να σταθεροποιήσει τη θέση της.

Υποκρισία

Στο διάγγελμά του ο Μητσοτάκης τόνισε δυο στοιχεία σε σχέση με τη νέα υποψήφια πρόεδρο. Είναι δικαστικός και είναι γυναίκα:

“Μια ανώτατη δικαστής στο ύπατο αξίωμα της χώρας σηματοδοτεί την προσήλωσή μας στη Δικαιοσύνη ως κεντρικού αρμού της Δημοκρατίας... Ο πολίτης είναι γένους αρσενικού. Η Δημοκρατία, η Ελλάδα και η Πρό-

οδος ωστόσο, είναι γένους θηλυκού και αυτές μας καλούν στη μεγάλη υπέρβαση. Θεωρώ ότι είναι η ώρα να αποκτήσει η Πατρίδα μας μια άξια Ελληνίδα στην κορυφαία πολιτειακή της θέση”.

Το τι εννοεί με “προσήλωση στη δικαιοσύνη” ο Μητσοτάκης αυτό το ζούμε καθημερινά εδώ και έξι περίπου μήνες που η κυβέρνηση του βρίσκεται στην εξουσία: σημαίνει όργιο καταστολής, ασυδοσία της αστυνομίας και την κάλυψη κάθε παρανομίας της από τους υπουργούς και τους εισαγγελείς. Την είδαμε την “προσήλωση στη δικαιοσύνη” της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας στην εκκένωση της κατάληψης στο Κουκάκι, με την εισβολή της αστυνομίας, χωρίς εισαγγελική άδεια, στο σπίτι του Δημήτρη Ινδάρé. “Τα ξημερώματα της 18ης Δεκεμβρίου”, γρά-

φει η ιστοσελίδα News247, “τα MAT εισέβαλαν στην οικία του Δ. Ινδάρé και ξυλοκόπησαν τον ίδιο και τους δύο γιους του, επειδή αρνήθηκαν να τους αφήσουν να μπουν χωρίς ένταλμα. Τα MAT μάλιστα τοποθέτησαν κουκούλα στο κεφάλι του άνδρα, χωρίς να υπάρχει κανένας προφανής λόγος και στη συνέχεια τους συνέλαβαν...”. Ο εισαγγελέας υπέγραψε στη συνέχεια ένα ένταλμα. Και ο Χρυσοχοΐδης, ο υπουργός Προστασίας του Πολίτη κάλυψε, λίγες μέρες αργότερα, σε μια συνέντευξή του στην Όλγα Τρέμη στην ΕΡΤ πλήρως την αστυνομία. Την προσήλωση σε αυτού του είδους τη “δικαιοσύνη” σηματοδοτεί η προεδρία της “ανωτάτης δικαστικού” Αικατερίνης Σακελλαροπούλου.

Όσο για την ισότητα των φύλων και τα δικαιώματα των γυναικών, την “υπέρβαση” την έχει κάνει ήδη η κυβέρνηση με τις αφίσες στο μετρό για την “προστασία του αγέννητου παιδιού” (που αναγκάστηκε ύστερα από την κατακραυγή να τις κατεβάσει) και τα συγχαρητήρια του Άδωνι Γεωργιάδη, του υπουργού Ανάπτυξης, προς την αθλητική εφημερίδα Sportime για το αντίστοιχο προκλητικό της εξώφυλλο. Πριν φροντίσει ο Μητσοτάκης να “αποκτήσει η Πατρίδα μας μια άξια Ελληνίδα στην κορυφαία πολιτειακή της θέση” θα έπρεπε να έχει φροντίσει να παραιτηθεί μαζί με τα ακροδεξιά, σεξιστικά ρατσιστόμουτρα που κάθονται σήμερα στις καρέκλες του υπουργικού συμβουλίου. Όλα τα άλλα είναι απλά καθαρές υποκρισίες.

Σωτήρης Κοντογιάννης

Υπάρχουν γυναίκες και Γυναίκες

Ο ΣΥΡΙΖΑ έσπευσε αμέσως να δηλώσει την υποστήριξή του στην υποψηφιότητα της Αικατερίνης Σακελλαροπούλου. Ο Αλέξης Τίπρας κατηγόρησε την κυβέρνηση ότι αναγκάζεται να “συρθεί πίσω από τις πολιτικές επιλογές του ΣΥΡΙΖΑ” θυμίζοντας ότι ήταν η δική του κυβέρνηση αυτή που είχε προωθήσει την Σακελλαροπούλου στην προεδρία του Συμβουλίου Επικρατείας -μια επιλογή τη οποία είχε καταψηφίσει τότε στη Βουλή η Νέα Δημοκρατία.

Η πραγματικότητα, όμως, είναι ακριβώς αντίστροφη: οι κυβερνήσεις του ΣΥΡΙΖΑ δεν συγκρούστηκαν ποτέ με το “βαθύ κράτος”. Αντίθετα το υπηρέτησαν με τον πιο τεχνοκρατικό και αποφασιστικό τρόπο -υπέγραψαν το Τρίτο Μνημόνιο, ανέστρεψαν το αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος του 2015, έφτασαν τα “πρωτογενή πλεονάσματα” σε επίπεδα ρεκόρ, υποδέχτηκαν την Cosco, την Eldorado Gold και τους άλλους “επιφανείς” επενδυτές, σφράγισαν τα σύνορα για τους πρόσφυγες και τους μετανάστες σύμφωνα με τα “ευρωπαϊκά κεκτημένα” και έκαναν ό,τι περνούσε από το χέρι τους για να στηρίξουν τις επιλογές του ελληνικού καπιταλισμού. Η υποστήριξη της υποψηφιότητας της Σακελλαροπούλου δεν είναι παρά μια ακόμα δή-

λωση “νομιμοφροσύνης” απέναντι στα συμφέροντα της άρχουσας τάξης από την πλευρά του ΣΥΡΙΖΑ.

Το Μέρα25 του Γιάνη Βαρουφάκη πρότεινε τη **Μάγδα Φύσσα** για τη θέση της Προέδρου της Δημοκρατίας. Τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης κυριολεκτικά “σκύλιασαν” από την πρόταση αυτή. Και βάλθηκαν στη συνέχεια να τη “μαυρίσουν” ρίχνοντας τόνους λάσπης όχι στην ίδια τη μητέρα του δολοφονημένου από τη Χρυσή Αυγή αντιφασίστα μουσικού Παύλου Φύσσα (δεν τόλμησαν να το κάνουν) αλλά στον Γιάνη Βαρουφάκη: την είχε ρωτήσει ή μήπως ήταν απλά και μόνο ένα πυροτέχνημα. Η Μάγδα Φύσσα απάντησε μόνη της σε αυτές τις αθλιότητες: “Για μένα προσωπικά η πρόταση του κ. Βαρουφάκη ήταν τιμητική”, είπε. “Δεν στέκομαι στο αν με ρώτησε ή δεν με ρώτησε. Το θεωρώ δευτερεύον... Θέλω όμως να πω κάτι άλλο. Θα ήθελα αυτόν τον ζήλο που επέδειξαν το απόγευμα της Πέμπτης τα Μέσα Ενημέρωσης, που δεν άφησαν ούτε μια στιγμή ησυχίας για μένα και την οικογένειά μου, να τον έδειχναν στις 18 Δεκεμβρίου 2019, όταν η εισαγγελέας της έδρας Αδαμαντία Οικονόμου έκανε την πρότασή της που κόντεψε να μας στείλει όλους αδιάβαστους”.

27/11/19, Απεργιακή κινητοποίηση συμβασιούχων και υγειονομικών. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Ο δικός μας πόλεμος γίνεται εδώ!

Ο Μητσοτάκης βρήκε “προοδευτική” πρόταση για Πρόεδρο της Δημοκρατίας για να εξασφαλίσει τη συναίνεση ΚΙΝΑΛ-ΣΥΡΙΖΑ και να έχει τα χέρια του λυμένα για να κλιμακώνει τις επιθέσεις στην Παιδεία, στην Υγεία, στις γυναίκες, στη νεολαία, παντού. Αλλά λογαριάζει χωρίς τον ξενοδόχο γιατί οι αντιστάσεις φουντώνουν ενάντια σε αυτή τη διπλή απάτη.

Πρόκειται για καραμπινάτη διπλή απάτη γιατί ούτε η κ. Σακελλαροπούλου είναι “προοδευτική” πρόταση, ούτε οι πολιτικές της συναίνεσης φέρνουν καλύτερες μέρες για τους εργαζόμενους. Διαβάστε στη διπλανή σελίδα για τα σημεία και τέρατα που αντιπροσω-

πεύει η Πρόεδρος του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Όσο για την “εθνική συσπείρωση” που αντιπροσωπεύει το άθροισμα των βουλευτών ΚΙΝΑΛ-ΣΥΡΙΖΑ δίπλα στους βουλευτές της ΝΔ, πρόκειται για έγκλημα την ώρα που ο Μητσοτάκης αγκαλιάζει τον χασάπη Χαφτάρ και στέλνει το Πολεμικό Ναυτικό στο πλευρό του αεροπλανοφόρου του Μακρόν, χτυπάει τους εκπαιδευτικούς με τον χειρότερο τρόπο από τότε που καταργήθηκε η επετηρίδα και κατεβάσει νομοσχέδιο-σφαγείο για το Ασφαλιστικό.

Αποθράσυνση

Αν υπήρχε η παραμικρή αμφιβολία για το ποιους αποθρασύνει αυτή η πολιτική, η απάντηση ήρθε από την επανεμφάνιση Κασιδιάρη στο Σύνταγμα που συνοδεύτηκε από επίθεση σε αντιφασίστα δημοσιογράφο. Μέσα σε συνθήκες βαθιάς κρίσης του οικονομικού και του πολιτικού συστήματος, οι συναινέσεις του “πολιτισμένου πολιτικού κόσμου” δεν αποτελούν αντίδοτο στην απειλή της ακροδεξιάς. Το μόνο που καταφέρνουν είναι να προσπαθούν να εξωραϊσουν τους θεσμούς που σπέρνουν φτώχεια και πικρία

στον απλό κόσμο της δουλειάς.

Μόνο μια Αριστερά που έχει στρατηγική την ανατροπή και όχι την ομαλοποίηση αυτού του συστήματος μπορεί να δικαιώσει τον κόσμο που παλεύει, στηρίζοντας και κλιμακώνοντας τους αγώνες του μέχρι τη νίκη.

Αυτή δεν είναι μια αφηρημένη προοπτική. Την κάνουν κάθε μέρα πιο χειροπιαστή οι μάχες που δίνουμε μαζί ο κόσμος του κινήματος και η επαναστατική αριστερά. Τέτοια βήματα κάνουμε μαζί οι δικηγόροι της Πολιτικής Αγωγής μέσα στο Εφετείο αλλά και οι χιλιάδες αγωνιστές του αντιρατσιστικού και αντιφασιστικού κινήματος που ετοιμάζουν τη διεθνή μέρα δράσης στις 21 Μάρτη. Οι αγωνίστριες που παλεύουν για μια 8 Μάρτη-σεισμό μαζί με τις χιλιάδες γυναίκες που δίνουν τη μάχη τους καθημερινά σε κάθε χώρο δουλειάς. Οι απεργιοί από τα σχολεία μέχρι τη ΛΑΡΚΟ, οι συμβασιούχοι ΟΑΕΔ και οι “εργολαβικοί” μαζί με τους αγωνιστές που παλεύουν για τον συντονισμό των εργατικών αντιστάσεων. Οι νεολαίοι στις σχολές και στα σχολεία μαζί με την Αριστερά που λέει ΟΧΙ στον πόλεμο.

Αυτός είναι ο δικός μας πόλεμος -ο ταξικός. Όσες “εκεχειρίες” και να συμφωνήσουν εκεί στη Βουλή, δεν μπορούν να τον σταματήσουν. Γιατί το τέλος μπορεί να έρθει μόνο όταν θα γίνει νόμος το δίκιο του εργάτη. Και όσο πιο δυνατά οργανώνουμε αυτόν τον πόλεμο εδώ, τόσο μεγαλύτερες ελπίδες έχουμε ότι δεν θα βρεθούν οι νέοι μας στο σφαγείο που τους ετοιμάζουν όλοι αυτοί οι “καθωσπρέπει” χασάπηδες από τη Λιβύη ως το Ιράν.

Εμπρός για δυναμική 8 Μάρτη

“Δίνουμε όλες μας τις δυνάμεις τα αιτήματα της μισής εργατικής τάξης, των γυναικών, να γίνουν αιτήματα πάλης όλου του εργατικού κινήματος. Ξεκινάμε από τώρα με εκδηλώσεις σε όλους τους χώρους δουλειάς, με αποφάσεις από όλα τα σωματεία, και συγκροτούμε παντού ομάδες οργάνωσης εργατικού συλλαλητηρίου την Κυριακή 8 Μάρτη στις 12 το μεσημέρι στην πλ. Κλαυθμώνος και σε όλες τις πόλεις”.

Αυτό είναι κομμάτι της απόφασης της πανελλαδικής συνέλευσης του Συντονισμού, καρπός της δεύτερης συζήτησης με θέμα την πάλη ενάντια στην καταπίεση των γυναικών και την οργάνωση της φετινής απεργιακής 8 Μάρτη.

Τη συζήτηση άνοιξε η Αργυρή Ερωτοκρίτου από το Δ.Σ του Συλλόγου Εργαζομένων στο ΓΝΑ Γεννηματάς και την Κίνηση για απεργιακή 8 Μάρτη, όπου περιέγραψε τις σεξιστικές επιθέσεις που έχει να αντιμετωπίσει το εργατικό κίνημα και που δεν ξεπλένονται με υποκριτικές κινήσεις σαν την πρόταση για γυναίκα Πρόεδρο της Δημοκρατίας.

Δουλεύουν περισσότερο, πληρώνονται λιγότερο

“Υπάρχει η άποψη ότι η καταπίεση στις γυναίκες δεν υπάρχει πια. Κι όμως οι γυναίκες εργαζόμενες δουλεύουν περισσότερο, πληρώνονται λιγότερο, κι έρχονται αντιμέτωπες με τη σεξιστική βία και καταπίεση” τόνισε η **Μαρία Κοτρώνη**, πρόεδρος του ΠΣΕΦΑ.

“Η περυσινή 8 Μάρτη ήταν πολύ σημαντική και οι καθαρίστριες του Αγ. Σάββα, που βρισκόμασταν σε απεργία τότε, ήμασταν στην πρώτη γραμμή. Φέτος πρέπει να ανοιχτούμε σε περισσότερους χώρους. Σε πολλά σημεία δεν γράφουν τις συμβασιούχες εργαζόμενες στα σωματεία. Πρέπει να πάμε σε αυτά και να οργανώσουμε επιτροπές αγώνα. Όπου το έχουμε κάνει πετύχαμε νίκες” σημείωσε μεταξύ άλλων η **Φιλώ Φραγκάκου**, καθαρίστρια στον Αγ. Σάββα. Η **Μαρία Αμπελιώτη**, συνδικαλίστρια στο δήμο Αθηναίων αναφέρθηκε στη μεγάλη επίθεση που δέχονται οι γυναίκες, με την αμφισβήτηση του δικαιώματος στην έκτρωση.

η συνέχεια στη σελίδα 13

Κυκλοφορεί
ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ
από τα κάτω

www.socialismfrombelow.gr

Η ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ

Στήριξη και συντονισμός για τη νίκη των αγώνων

Πραγματοποιήθηκε την Κυριακή 19 Γενάρη η πανελλαδική συνέλευση του Συντονισμού ενάντια στα Μνημόνια και του Συντονιστικού των Νοσοκομείων. Βρεθήκαμε μαζί, αγωνιστές από κλάδους και χώρους που παλεύουν ενάντια στην κλιμάκωση των επιθέσεων από τη μεριά της κυβέρνησης της ΝΔ και των εργοδοτών, σε βάρος των εργαζόμενων. Από τους εργαζόμενους στον ΟΤΕ, τις τράπεζες, τους εργολαβικούς σε ΕΛΠΕ, ΔΕΣΦΑ, και τράπεζες μέχρι τους εργαζόμενους στα Νοσοκομεία, τους Δήμους και τα Σχολεία, τους συμβασιούχους του ΟΑΕΔ, τους εργαζόμενους του ιδιωτικού τομέα που συγκρούονται καθημερινά με τις επιθέσεις των αφεντικών. Τα μέτωπα ανοίγονται μπροστά μας και ξεκινάμε να τα οργανώνουμε και να στηρίξουμε τους αγώνες, με την αυτοπεποίθηση ότι μπορούμε να νικάμε για να τα πάρουμε όλα πίσω.

Η κυβέρνηση του Μητσοτάκη κλιμακώνει την επίθεση ενάντια στους εργαζόμενους και τα συνδικάτα. Βάζει στόχο να ιδιωτικοποιήσει τα πάντα. Προφανώς τη ΔΕΗ με αρχή το κλείσιμο των λιγνιτικών μονάδων με πρόσχημα την “πράσινη ανάπτυξη”, αλλά ακολουθούν στην κυβερνητική ατζέντα η ΕΥΔΑΠ, η ΕΥΑΘ, τα ΕΛΤΑ και βέβαια οι Μεταφορές που αποτελούν σταθερό στόχο ιδιωτικοποίησης για την Δεξιά μια που είναι μεγάλο φιλέτο. Οι ιδιωτικοποιήσεις όμως απλώνονται σε όλο το φάσμα των κοινωνικών αγαθών. Με εργαλείο τα ΣΔΙΤ (Συμπράξεις Δημόσιου και Ιδιωτικού Τομέα) θέλουν να απλώσουν την ιδιωτικοποίηση στα νοσοκομεία και ταυτόχρονα να ξαναφέρουν τους εργολάβους σε καθαριότητα, μαγειρεία, φύλαξη. Αντίστοιχα στους ΟΤΑ δίνουν τη δυνατότητα στους δημάρχους να δίνουν σε ιδιώτες ολόκληρους τομείς όπως η καθαριότητα, το πράσινο.

Την ίδια ώρα σε συνεργασία με τα αφεντικά, η κυβέρνηση επιδιώκει ακόμη μεγαλύτερο χτύπημα της σταθερής δουλειάς και την επέκταση της ελαστικοποίησης. Απολύσεις είτε με τη μορφή της εθελούσιας, είτε απλά απολύσεις και στην θέση των απολυμένων νέοι ελαστικοί εργαζόμενοι, εργολαβικοί, συμβασιούχοι. Αυτή είναι η εικόνα στις τράπεζες, στον ΟΤΕ και παντού. Και την ίδια ώρα στα δημόσια σχολεία οι προσλήψεις ουσιαστικά παγώνουν και οι αναπληρωτές θα έχουν να ανταγωνιστούν με τους απόφοιτους της ιδιωτικής εκπαίδευσης. Αφεντικά και κυβέρνηση βάζουν στο στόχαστρο τις Συλλογικές Συμβάσεις επιδιώκοντας την ουσιαστική κατάργηση τους γιατί δεν θέλουν κανέναν έλεγχο στις εργασιακές σχέσεις στους χώρους δουλειάς. Ταυτόχρονα τσακίζουν ακόμη περισσότερο τα ασφαλιστικά δικαιώματα με το νέο ασφαλιστικό που φέρνουν στη Βουλή.

Για να υλοποιήσουν τις επιθέσεις σε βά-

ρος των εργατικών δικαιωμάτων είναι απαραίτητο για την κυβέρνηση και τα αφεντικά το χτύπημα του συνδικαλισμού και του δικαιώματος στην απεργία. Από τις δικαστικές παρεμβάσεις στα συνδικάτα μέχρι την επίθεση στο ΜΕΤΡΟ, την ΠΟΣΠΕΡΤ, τον Άγιο Σάββα, στα σωματεία των εργολαβικών, πρόκειται για μια σκληρή μάχη του εργατικού κινήματος που είναι μπροστά μας. Απέναντι σε αυτήν την κλιμάκωση η κυβέρνηση εισπράττει το δυνάμωμα της εργατικής αντίστασης. Από τους απεργούς των νοσοκομείων και των δήμων μέχρι τους τραπεζοϋπάλληλους και τις μεγάλες κινητοποιήσεις του Δεκέμβρη, και από τους εργολαβικούς των ΕΛΠΕ και των Τραπεζών μέχρι την απεργία διαρκείας του ΟΤΕ, οι εργαζόμενοι δίνουν σκληρές μάχες ενάντια στις επιθέσεις κυβέρνησης και εργοδοτών.

Απέναντι στη ΝΔ έχουν βγει στην απεργιακή αντίσταση τόσο τα παραδοσιακά κομμάτια της εργατικής τάξης όπως στη ΔΕΗ, τον ΟΤΕ, τις τράπεζες αλλά και τα νέα κομμάτια συμβασιούχων, εργολαβικών, αναπληρωτών. Νέες δυνάμεις αθροίζονται στο μέτωπο της αντίστασης απέναντι στις κυβερνητικές και εργοδοτικές επιθέσεις. Αυτές τις μάχες βάζει στο κέντρο του ο Συντονισμός και το Συντονιστικό. Δεν θα αφήσουμε κανένα χώρο μόνο του στις μάχες που δίνει αλλά αντίθετα θα δώσουμε όλες μας τις δυνάμεις κάθε αγώνας να βρίσκει την αλληλεγγύη από άλλους χώρους και κλάδους, κάθε μάχη να απλώνεται, και να δυναμώνει. Αυτές τις μάχες θα στηρίξουμε σε κάθε τους βήμα, θα τις ενισχύσουμε, θα τις βοηθήσουμε να δυναμώσουν και να νικήσουν.

Γυναίκες

Κεντρικό ρόλο σε αυτή την προσπάθεια παίζει η σύγκρουση με τις σεξιστικές διακρίσεις και επιθέσεις σε βάρος των γυναικών που η κυβέρνηση της ΝΔ κλιμακώνει. Από τα 2000 ευρώ σε κάθε ελληνίδα που θα γεννήσει, μέχρι τις σεξιστικές διαφημίσεις στο ΜΕΤΡΟ. Από τις οικονομικές ανισότητες στους

μισθούς μέχρι την διάλυση του κράτους πρόνοιας που φορτώνουν στις γυναίκες την παραγωγή των νέων εργαζόμενων και την φροντίδα των ηλικιωμένων.

Η επιτυχία της περσινής 8 Μάρτη όπου για πρώτη φορά γιορτάστηκε απεργιακά η παγκόσμια ημέρα των γυναικών στη χώρα μας, αποτελεί οδηγό και για σήμερα που κλείνουν 110 χρόνια από τη καθιέρωση της 8 Μάρτη παγκόσμια. Δίνουμε όλες μας τις δυνάμεις τα αιτήματα της μισής εργατικής τάξης, των γυναικών, να γίνουν αιτήματα πάλης όλου του εργατικού κινήματος. Ξεκινάμε από τώρα με εκδηλώσεις σε όλους τους χώρους δουλειάς, με αποφάσεις από όλα τα σωματεία, και συγκροτούμε παντού ομάδες οργάνωσης εργατικού συλλαλητηρίου την Κυριακή 8 Μάρτη στις 12 το μεσημέρι στην πλ. Κλαυθμώνος και σε όλες τις πόλεις.

Χέρι με χέρι με τη σύγκρουση με την κυβέρνηση της ΝΔ, για να τα πάρουμε όλα πίσω είναι και η μάχη για να τσακίσουμε την ρατσιστική της πολιτική που στοχοποιεί τους πρόσφυγες και τους μετανάστες. Είναι ο αγώνας ενάντια στην Ευρώπη Φρούριο, για ανοιχτά σύνορα, χωρίς φράκτες και Φρόντεξ, για πόλεις, σχολεία και νοσοκομεία ανοιχτά στους πρόσφυγες. Για να καταδικαστούν οι δολοφόνοι νεοναζί της Χρυσής Αυγής. Γι’ αυτό στηρίζουμε τη διεθνή κινητοποίηση ενάντια στον ρατσισμό και τον φασισμό στις 21 Μάρτη στην Αθήνα και σε όλες τις πόλεις και δίνουμε τις δυνάμεις μας για να οργανωθεί η μαζική συμμετοχή των εργαζόμενων και των Συνδικάτων σε αυτές.

Ταυτόχρονα παλεύουμε ενάντια στην πολεμική κλιμάκωση στην περιοχή μας που προωθούν οι ΗΠΑ και από δίπλα τους τρέχει να ταυτιστεί και η κυβέρνηση του Μητσοτάκη. Είμαστε ενάντια στο νέο γύρο εξοπλισμών. Παλεύουμε για δουλειές και όχι βόμβες, για Συλλογικές Συμβάσεις και όχι νατοϊκές βάσεις.

Εκτιμούμε ότι δεν υπάρχει άλλη διέξοδος από την κρίση του χρεοκοπημένου καπιταλισμού από την πάλη για να επιβάλλουμε το δικιο των εργατών με τον εργατικό έλεγχο στην οικονομία και στην κοινωνία. Και αυτό σημαίνει ότι στην προμετωπίδα των διεκδικήσεων να βάλουμε τη διαγραφή του χρέους. Να πάψουμε να αποπληρώνουμε δις ευρώ κάθε χρόνο για να γεμίζουν τα σεντούκια των τραπεζιτών, ντόπιων και Ευρωπαίων. Να φύγουμε από τον έλεγχο του ευρώ και της Ε.Ε. και να κρατικοποιηθούν οι τράπεζες και όλες οι μεγάλες επιχειρήσεις κάτω από τον έλεγχο των εργαζόμενων.

Με βάση όλα αυτά συγκροτούμε οργανωτική Επιτροπή και Γραμματεία του Συντονισμού Εργατικής Αντίστασης, για να υλοποιήσει τις αποφάσεις μας και να συντονίσει τη δράση μας την επόμενη περίοδο.

ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Κώστας Καταραχιάς

πρόεδρος συλλόγου εργαζόμενων νοσοκομείου Αγ. Σάββας, ΔΣ ΕΙΝΑΠ

Μαρία Κοτρώνη

πρόεδρος συλλόγου εργολαβικών ΔΕΣΦΑ (ΠΣΕΦΑ)

Σεραφείμ Ρίζος

πρόεδρος συλλόγου Δασκάλων Χανίων

Σπύρος Σαραντόπουλος

εργολαβικοί ΕΛΠΕ

Νίκος Τουρνάς, ΔΣ ΑΑΔΕ

Διομήδης Σκαλιστής

συνδικαλιστής ΟΤΕ

Διονύσης Γεωργούλης

συνδικαλιστής Τρ. Πειραιώς

Ζαννέτα Λυσικάτου

Γενικό Συμβούλιο ΟΕΝΓΕ

Στέλιος Γιαννούλης

αναπληρωτής εκπαιδευτικός

Χρίστος Αργύρης

συνδικαλιστής στα Νοσοκομεία, Συντονιστικό Νοσοκομείων

Μαρία Χαρχαρίδου

ΔΣ συλλόγου εργαζόμενων νοσοκομείου Γεννηματάς

Βασίλης Συλαϊδής

συνδικαλιστής INTRAKOM-telekom

Κώστας Πολύδωρος

ΔΣ συλλόγου εργαζόμενων στην Ιδ. Υγεία

Χουάνα Σταυριανού

εργαζόμενη στον επισιτισμό

Αλέξης Μαρτζούκος

ΔΣ Συλλόγου Ελλήνων Ηθοποιών

Μαρία Αμπελιώτη

εργαζόμενη Δήμου Αθήνας

Αργυρή Ερωτοκρίτου

ΔΣ συλλόγου εργαζόμενων νοσοκομείου Γεννηματάς

Βασιλική Κανέλλου

συμβασιούχος στην Υγεία

Αντώνης Φώσκολος

εργαζόμενος ΥΠ. ΠΟ.

Εύα Ηλιάδη, εργαζόμενη ΜΚΟ

Ντίνα Γκαρανέ, ΔΣ Γ ΕΛΜΕ Αθήνας

Άννα Τσινίκα, ΔΣ ΠΣΥΠΕΡΤ

Σπύρος Στάικος

ΔΣ συλλόγου εργαζόμενων νοσοκομείου Αττικό

Γιώργος Φάραντος, εργαζόμενος ΔΕΣΦΑ

Παναγιώτης Ζαρίδας

ΔΣ συλλόγου διοικητικών υπαλλήλων Σιβιτανίδειου

Νίκος Σμπαρούνης, εργαζόμενος ΜΕΤΡΟ

Ιωάννα Παυλοπούλου

συνταξιούχος Εθνικής

Γιάννης Κούτρας, ΔΣ ΕΝΙΘ

Νίκος Χατζάρας

ΔΣ συλλόγου εργαζόμενων Δήμου Αμπελοκήπων Μενεμένης

Κατερίνα Αβραμίδου

εργαζόμενη ΨΝΘ, Θεσσαλονίκη

Μιχάλης Ψαράς

συνδικαλιστής στην Υγεία, Πάτρα

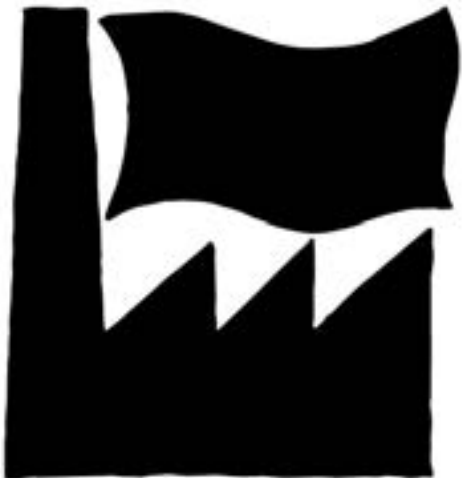
Τζεμαλί Μηλιαζήμ

συνδικαλιστής δάσκαλος, Ξάνθη

Αγγέλα Χαραλαμπίκη

καθαρίστρια, Ηράκλειο Κρήτης

Τάσος Αναστασιάδης, συντονιστής

Ενωμένοι και οργανωμένοι στους χώρους δουλειάς

Όλες οι ανοιχτές μάχες του εργατικού κινήματος ξετυλίχτηκαν με μοναδικό τρόπο στην πανελλαδική συνέλευση που οργάνωσαν ο Συντονισμός Εναντίον στα Μνημόνια και το Συντονιστικό Νοσοκομείων, την Κυριακή 19 Γενάρη, στην ΕΣΗΕΑ.

Η ημερήσια διάταξη της συνέλευσης περιελάμβανε δύο συζητήσεις. Στην πρώτη με θέμα “Οι μάχες ενάντια στη ΝΔ, για να τα πάρουμε όλα πίσω”, μέσα από τις παρεμβάσεις εργατών κι εργατριών από μια σειρά χώρους, καταγράφηκε το πρόγραμμα των αγώνων του αμέσως επόμενου διαστήματος. Μια πολύτιμη διαδικασία ανταλλαγής εμπειριών, ξεκαθαρίσματος για τα ανοιχτά μέτωπα και συντονισμού μεταξύ των πιο μαχητικών εργαζομένων.

Η δεύτερη συζήτηση εστίασε την πάλη ενάντια στην καταπίεση των γυναικών και την οργάνωση της φετινής απεργιακής 8ης Μάρτη (βλ. σελίδα 3).

Τη συνέλευση άνοιξε ο συντονιστής του Συντονισμού **Τάσος Αναστασιάδης** υπογραμμίζοντας τις κυβερνητικές επιθέσεις που έχει να αντιμετωπίσει το εργατικό κίνημα: Ιδιωτικοποιήσεις, απολύσεις και άπλωμα της επισφάλειας, επιθέσεις στα συνδικάτα, σεξισμός και ρατσισμός. “Ταυτόχρονα βλέπουμε και κλιμάκωση της αντίστασης. Παραδοσιακά κομμάτια της εργατικής τάξης που είχαν χρόνια να κινητοποιηθούν, όπως οι τράπεζες και ο ΟΤΕ, βγαίνουν στο δρόμο συναντώντας τα νέα κομμάτια της εργατικής τάξης, τους ελαστικά εργαζόμενους που αγωνίζονται για μόνιμη και σταθερή εργασία. Παρά τα προβλήματα, ο συνδικαλισμός παραμένει δυνατός και γι’ αυτό τα συνδικάτα βρίσκονται στο στόχαστρο των επιθέσεων όπως είδαμε να συμβαίνει με το σωματείο του Μετρό, την ΠΟΣΠΕΡΤ, τον Αγ.Σάββα κ.α. Γι’ αυτό και οι μάχες για την υπεράσπιση του συνδικαλισμού είναι στο κέντρο όσων έχουμε να οργανώσουμε” τόνισε μεταξύ άλλων.

Στη συνέχεια ο πρόεδρος του Συλλόγου Εργαζομένων νοσοκομείου Αγ.Σάββας, **Κώστας Καταραχιάς**, πήρε το λόγο θυμίζοντας τις μάχες του Συντονιστικού Νοσοκομείων και αναλύοντας τα χαρακτηριστικά της επιτυχίας του: “Στα νοσοκομεία η συνδικαλιστική ηγεσία αναγκάζεται να ακολουθεί απεργιακό βηματισμό, γιατί υπάρχει ένα δίκτυο που οργανώνει τη μαχητική διάθεση του κόσμου. Αυτό το δίκτυο έχει διάρκεια και συνεχή δράση από το 2012. Φροντίζει ώστε οι Επιτροπές Αγώνα, που συσπειρώνουν κάθε μαχητικό εργαζόμενο, να αποτελούν το κύττα-

19/1, ΕΣΗΕΑ. Φωτό: Κυριάκος Μπάνος

ρο της οργάνωσής του. Παλεύει διαρκώς να απλώνεται σε όλο και περισσότερα νοσοκομεία κι επιδιώκει την κοινή δράση όλων των εργαζόμενων χωρίς διακρίσεις. Δεν στρέφει την πλάτη στα συνδικάτα, αντίθετα παλεύει για το δυνάμωμά τους. Δεν υποβαθμίζει την πολιτική συζήτηση. Ταυτόχρονα με τις οικονομικές διεκδικήσεις, οργανώνει ενάντια στο ρατσισμό, το σεξισμό, τον πόλεμο και τον εθνικισμό. Παλεύει να συντονίζει τους αγώνες που ξεσπάνε σε κάθε νοσοκομείο και να οργανώνει τη συμπαραστάση”. Όπως ανακοίνωσε, η ΠΟΕΔΗΝ, έχει ήδη κηρύξει τους επόμενους απεργιακούς σταθμούς, με στάση εργασίας στις 28 Γενάρη με αιχμή τα ΒΑΕ και πανελλαδική απεργία στις αρχές Μάρτη.

Για τη μάχη των συμβασιούχων για μόνιμη και σταθερή δουλειά, ενάντια στις απολύσεις, μίλησε η **Κατερίνα Θωίδου**, συμβασιούχος εργαζόμενη στο Εθνικό Κέντρο Αιμοδοσίας, θυμίζοντας και τις νίκες που έχουν πετύχει οι 4.000 εργαζόμενοι μέσω ΟΑΕΔ στην Υγεία, με τις συνεχείς ανανεώσεις των συμβάσεών τους. “Η μάχη των συμβασιούχων δεν αφορά μόνο τους ίδιους. Αφορά όλους τους εργαζόμενους γιατί από αυτούς εξαρτάται αν θα μείνουν όρθια τα νοσοκομεία, τα σχολεία, οι δήμοι και όλες οι κοινωνικές υπηρεσίες. Οι εργαζόμενοι των νοσοκομείων τα χρόνια των μνημονίων, μειώθηκαν κατά 25.000. Οι κενές θέσεις στην Υγεία ξεπερνούν τις 45.000. Τα σωματεία και οι ομοσπονδίες είναι όπλα που πρέπει να χρησιμοποιούμε. Οι ηγεσίες δεν παίρνουν πρωτοβουλίες. Εδώ έρχεται ο ρόλος του Συντονισμού. Όχι συντονισμός ηττοπάθειας που περιορίζεται σε καταγγελίες, αλλά που οργανώνει,

παίρνει πρωτοβουλίες και τελικά αναγκάζει τις ηγεσίες να κινηθούν”.

Για τη μεγάλη μάχη ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις μίλησε ο **Νίκος Χατζάρας** από το Σωματείο Εργαζομένων δήμου Αμπελοκήπων-Μενεμένης. “Στους δήμους έχουμε πολλές προσπάθειες ιδιωτικοποιήσεων αλλά η μεγάλη μπίζνα είναι η καθαριότητα. Σε διάφορες περιοχές δώσαμε τη μάχη και σταματήσαμε το ξεπούλημα, με κορύφωση τη μάχη του φθινοπώρου ενάντια στο ‘αναπτυξιακό’ νομοσχέδιο με τις απεργίες της ΠΟΕ ΟΤΑ. Αυτό που θα καθορίσει το επόμενο διάστημα είναι πόσο περισσότεροι θα είμαστε στους δήμους αυτοί που θα βάζουν την προοπτική της αγωνιστικής κλιμάκωσης ενάντια στα ξεπουλήματα”.

Αναφερόμενος στην αξία του συντονισμού στο ξεπέρασμα των εμποδίων που βάζει η συνδικαλιστική γραφειοκρατία, ξεκίνησε την τοποθέτησή του ο **Αντώνης Κουρούκλης**, πρόεδρος της ΠΟΠΟΚΠ και συνέχισε θίγοντας τα ζητήματα της ελαστικής εργασίας και της επίθεσης στο ασφαλιστικό.

Απεργία

Οι παρεμβάσεις των εργαζομένων του ΟΤΕ ήταν από τις πλέον αξιοσημείωτες της συνέλευσης. Ο **Δημήτρης Φαρακλιώτης** θύμισε ότι η κυβερνητική προπαγάνδα αναφέρει ως επιτυχημένη την ιδιωτικοποίηση του κι ότι το ίδιο μοντέλο πρέπει να ακολουθηθεί και στη ΔΕΗ. Κι όμως, “οι εργασιακές συνθήκες χειροτέρεψαν, ειδικά για τους νέους εργαζόμενους, που λόγω εθελουσιών έγιναν πλειοψηφία. Επεκτάθηκαν οι ευέλικτες μορφές εργασίας, οι εργολάβοι κλπ. Τα κέρδη του ΟΤΕ σήμερα είναι 1,3 δις το χρόνο, περίπου 1 εκατομμύριο την ημέρα, αλλά 5.000 εργα-

ζόμενοι δουλεύουν στα κάτεργα των call center. Ο πρόεδρος, ο Τσαμάζ παίρνει 1.650.000 ευρώ το χρόνο, την ίδια στιγμή που το 80% παίρνει 800 ευρώ μισθό. 120 εκατομμύρια δόθηκαν στις διαφημίσεις γεγονός που εξηγεί και το γιατί αποσιωπήθηκε η απεργία μας από τα περισσότερα ΜΜΕ. Η απεργία μας κράτησε τρεις βδομάδες. Είχαμε να δούμε τόσο μεγάλη συμμετοχή από την απεργία του ‘93. Μεγάλη ήταν και η συμπαραστάση του κόσμου που μας έβρισκε στις περιφρουρήσεις και μας έλεγε ‘για να κάνετε απεργία, δικίο θα έχετε’. Παρά το σταμάτημα της απεργίας οι συνάδελφοι παραμένουν στα κάγκελα”.

Για τη μάχη ενάντια στις επιθέσεις της Κεραμείας στην Παιδεία μίλησαν η **Ντίνα Γκαρβανέ**, μέλος της Γ’ ΕΛΜΕ Αθήνας και η **Βάσια Τσώνη**, φοιτήτρια Φιλοσοφικής, βάζοντας και την πρώτη μεγάλη κινητοποίηση αυτής της βδομάδας, το πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο την Τρίτη 21/1, ενάντια στην εξίσωση των κολλεγίων με τα δημόσια πανεπιστήμια και την έμμεση κατάργηση του άρθρου 16.

Οι ελλείψεις προσωπικού, η επίθεση στο συνδικαλισμό και η υπεράσπιση των ΣΣΕ, ήταν τα κεντρικά σημεία της τοποθέτησης του **Σπύρου Ρεβύθη**, προέδρου του σωματείου στο Μετρό. Από τον ίδιο χώρο, ο **Νίκος Σμπαρούνης** έθιξε το ζήτημα του ηλεκτρονικού φακελώματος των συνδικαλισμένων εργατών και την ανάγκη για οργάνωση της βάσης μέσα στο χώρο εργασίας.

Στον αγώνα για ανανέωση των συμβάσεων και μόνιμη και σταθερή εργασία αναφέρθηκε η **Ματίνα Σγουρομύτη**, εργαζόμενη στο Υπ. Εν. με το πρόγραμμα του ΟΑΕΔ για 5.500 νέους πτυχιούχους βάζοντας κι εκείνη από τη μεριά της τα απερ-

γιακά ραντεβού αυτής της βδομάδας με το απεργιακό διήμερο 21 και 22 Γενάρη.

“Η πρωτοβουλία μας να φτιάξουμε συντονιστικό για παλέψουμε την μισθολογική ανισότητα των εργαζομένων μέσω της προσωπικής διαφοράς, έφερε κινηματική άνοιξη και οδήγησε στην εκλογική επιτυχία της αντικαπιταλιστικής αριστεράς στο χώρο” είπε μεταξύ άλλων ο **Νίκος Τουρνάς**, εργαζόμενος στην ΑΑΔΕ.

“Χρειάζεται να ξαναοίξουμε το θέμα της κρατικοποίησης της Ιδ. Υγείας” τόνισε ο **Κώστας Πολύδωρος**, μέλος ΔΣ του Σωματείου εργαζομένων Ιδ. Κλινικών Αθήνας, φέρνοντας το παράδειγμα του Γηροκομείου Αθηνών, που παρά τις μεγάλες δυνατότητες που έχει, οδηγείται σε μαρασμό με αποκορύφωμα το κόψιμο του ηλεκτρικού ρεύματος τις τελευταίες ημέρες. Όπως ανακοίνωσε, την Τετάρτη 22/1 θα πραγματοποιηθεί συγκέντρωση και πορεία για το ζήτημα.

Στην επερχόμενη επίθεση στο ασφαλιστικό αναφέρθηκε ο **Βασίλης Σουλιάδης**, συνδικαλιστής στην Ιντροκόμ, ενώ ο **Στέλιος Γιαννούλης** μέλος του συλλόγου δασκάλων Βάρης Βούλας Βουλιαγμένης, μίλησε για τα βήματα που έχει κάνει το κίνημα των αναπληρωτών εκπαιδευτικών, σχετικά με την αντιμετώπιση των απεργιών, των συνδικάτων και τη συμμετοχή μόνιμων εργαζομένων στις κινητοποιήσεις.

“Πέρυσι δίναμε αγώνα στα συνεργεία καθαρισμού, για να κατοχυρώσουμε το δώρο και να αποκρούσουμε τις απολύσεις. Φέτος κερδίσαμε δώρο για όλους και αυξήσεις, φτιάξαμε παράταξη στο σωματείο και το κατεβάσαμε σε απεργία” είπε η **Αγγέλα Χαραλαμπίκη**, καθαρίστρια από το Ηράκλειο Κρήτης.

“Ο κυβερνητικός ρατσισμός δολοφονεί πρόσφυγες”. Έτσι ξεκίνησε την παρέμβασή της η **Εύα Ηλιάδη**, εργαζόμενη σε ΜΚΟ, τονίζοντας ότι οι άθλιες εργασιακές συνθήκες στις ΜΚΟ, με την επισφάλεια, την εντατικοποίηση και τη στοχοποίηση των συνδικαλιστών, είναι όψη του κυβερνητικού ρατσισμού. “Διεκδικούμε δημόσιες δομές για πρόσφυγες που θα καλύπτουν όλες τους τις ανάγκες και την πρόσληψή μας σε αυτές” σημείωσε, βάζοντας και την Διεθνή Μέρα κατά του Ρατσισμού και του Φασισμού, στις 21 Μάρτη, στο πρόγραμμα του Συντονισμού.

Όπως αποφασίστηκε ομόφωνα, ο Συντονισμός Εναντίον στα Μνημόνια πλέον θα λέγεται Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης, προκειμένου να ανταποκρίνεται καλύτερα στην περίοδο που διανύουμε.

Στέλιος Μιχαηλίδης

Η ρατσιστική εκστρατεία της ΝΔ και των παραγόντων της στρώνει το δρόμο στους φασίστες

Το Σάββατο 18 Γενάρη ο δημοσιογράφος της Ντόπσε Βέλε Θωμάς Γιακομπί έπεσε θύμα δολοφονικής επίθεσης στο Σύνταγμα από φασίστες που πραγματοποιούσαν «λαοσύναξη» με εμετικά συνθήματα κατά των μεταναστών. Είναι η δεύτερη φορά που ο Θωμάς Γιακομπί (έχει κάνει μαζί με την Ανζελίκ Κουρούνη το ντοκιμαντέρ «Χρυσή Αυγή: Προσωπική Υπόθεση») πέφτει θύμα ξυλοδαρμού από φασίστες. Όπως αναφέρει στη δήλωσή του:

«Ακριβώς πέρυσι έγινε το ίδιο σε ένα συλλαλητήριο για το Μακεδονικό. Με αναγνώρισαν επειδή κάναμε το ντοκιμαντέρ “Χρυσή Αυγή: Προσωπική Υπόθεση”. Μου την πέσανε και με χτυπούσαν για περίπου πέντε λεπτά, ώσπου ήρθαν ΜΑΤαδες και εξαφανίστηκαν. Για δεύτερη φορά ήμουν πολύ τυχερός που δεν έβγαλαν μαχαίρι, γκλομπ, σιδερογροθίες. Νόμιζα ότι με τόση πολλή αστυνομία μπορούσα να κάνω τη δουλειά μου, έκανα λάθος. Δεν θα κρυφτώ όμως και δεν θα φοβηθώ. Και θα βγει και αυτό στη δεύτερη μας ταινία που ετοιμάζουμε για τη Χρυσή Αυγή».

Στη φασισοσυσύναξη, το κάλεσμα για την οποία υπέγραφε «ο ελληνικός λαός» (!) δεν συμμετείχαν παρά 200-300 ανάμεσά τους και χρυσαυγίτες, ο Κασσιδιάρης καθώς και ο Τζήμερος, ο Καραμπελιάς και άλλοι ακροδεξιοί. Την επίθεση ήδη έχει καταγγείλει η ΕΣΗΕΑ, κόμματα και φορείς, ενώ απόφαση καταδίκης έβγαλε το δημοτικό συμβούλιο Αθήνας.

Όπως αναφέρει σε ανακοίνωσή της η **Ανταρσία στις Γειτονιές της Αθήνας**: «Το δημοτικό συμβούλιο της Αθήνας καταδίκασε την φασιστική επίθεση σε βάρος του δημοσιογράφου Τομά Τζακομπί. Με κατά τις ψήφους δύο νεοναζί της Χρυσής Αυγής, υπερψηφίστηκε το ψήφισμα που κατέθεσε ο δημοτικός σύμβουλος της Ανταρσία στις γειτονιές της Αθήνας Πέτρος Κωνσταντίνου. Απουσίαζε ο Γ. Καραμπελιάς ο οποίος στήριξε ενεργά την φασιστοσύναξη. Είναι το ακόλουθο: “Η φασιστική επίθεση σε βάρος του δημοσιογράφου Τομά Τζακομπί σε αντιμεταναστευτική σύναξη στο Σύνταγμα προκαλεί τα δημοκρατικά αισθήματα όλων. Απαιτούμε την σύλληψη των δραστών και την παραδειγματική τους τιμωρία”».

Σχολιάζοντας την επίθεση, ο κυβερνητικός εκπρόσωπος Στέλιος Πέτσας δήλωσε ότι η «η κυβέρνηση καταδικάζει με τον πλέον κατηγορηματικό τρόπο τη φασιστική επίθεση που δέχτηκε στο Σύνταγμα ο δημοσιογράφος Thomas Jacobi». Πρόκειται για ωμή υποκρισία. Όλος ο ακροδεξιός και φασισιστικός εσμός που επιχειρεί εδώ κι εκεί να κάνει ρατσιστικές «λαοσυνάξεις» λειτουργεί μέσα στο κλίμα του πολέμου κατά των προσφύγων και των μεταναστών που έχει εξαγγείλει ο Μητσοτάκης και άλλοι κυβερνητικοί με δηλώσεις τους περί «εισβολής» και στην πράξη με τα αντίστοιχα μέτρα που ψήφισαν στη Βουλή για περιορισμό του ασύλου, μαζικές απελάσεις, φυλάκιση των προσφύγων και των μεταναστών σε κλειστά κέντρα κράτησης, συνεχείς σκούπες και ρατσιστικές επιχειρήσεις της αστυνομίας. Είναι αυτές οι πρωτοβουλίες που μαζί φυσικά με την πρόταση πλυντήριο της εισαγγελέα Οικονόμου στη δίκη της Χρυσής Αυγής αποθρασύ-

νουν τους φασίστες και τους οπλίζουν τα χέρια να πραγματοποιούν επιθέσεις σαν και την πρόσφατη επίθεση στον Θωμά Γιακομπί – με την αστυνομία σε ρόλο θεατή.

Είναι ψεύτικη επίσης η «μεταμέλεια» του Μητσοτάκη όσον αφορά στην επανίδρυση του υπουργείου Μετανάστευσης, που είχε σπεύσει να καταργήσει με το που ήρθε στην κυβέρνηση πριν από έξι μήνες. Το υπουργείο δεν επανασυστήνεται γιατί θα αλλάξει κάτι στην πολιτική του αλλά γιατί όλο το σχέδιο της επιτάχυνσης των διαδικασιών (μη) χορήγησης ασύλου και μαζικών απελάσεων απαιτεί μια γραφειοκρατία και μια τυπική «νομιμότητα» όσον αφορά στις διαδικασίες που δεν μπορούν να λύσουν οι караβανάδες και η αστυνομία, τους οποίους ο Μητσοτάκης κατέστησε συντονιστές του προσφυγικού. Ο ίδιος ο Μητσοτάκης δήλωσε ότι το σχέδιο για κλειστά κέντρα κράτησης προχωράει κανονικά.

Ρατσιστικό χαρτί

Έχοντας βέβαια παίξει τόσο σκληρά το ρατσιστικό χαρτί, έρχονται τώρα οι φασίστες και η ακροδεξιά πτέρυγα της ΝΔ και εξανίσταται για την «υποχώρηση» του Μητσοτάκη. Την ίδια στιγμή, ο Περιφερειάρχης Βορειοανατολικού Αιγαίου Μουντζούρης και όλοι οι δημαρχαίοι και τοπικοί παράγοντες που είχαν επενδύσει πολιτικά στις γρήγορες απελάσεις και στο κλείσιμο όλων των δομών για τους πρόσφυγες στα νησιά οργανώνουν ρατσιστικά συλλαλητήρια στα νησιά την Τετάρτη 22/1 και στην Αθήνα την Πέμπτη 23/1. Υπό την αιγίδα της Περιφέρειας και με μια ρατσιστική αφίσα που παρουσιάζει τα νησιά “πολιορκούμενα” από τις βαρκούλες με τους πρόσφυγες και σύνθημα «θέλουμε πίσω τα νησιά μας, θέλουμε πίσω τη ζωή μας».

Πρόκειται για ένα εμετικό ψέμα. Πάνω από είκοσι χιλιάδες άνθρωποι, γυναίκες και παιδιά που ζουν στην ύπαιθρο μέσα σε σκηνές απομονωμένοι, αντιμέτωποι με το ψύχος -συν όλα τα προβλήματα που έτσι και αλλιώς αντιμετωπίζουν στην Μόρια και στα υπόλοιπα χοτ σποτ- άνθρωποι που η κυβέρνηση δεν τους επιτρέπει να φύγουν από το νησί, κατηγορούνται επι-

πλέον ότι έχουν «καταλάβει» τα νησιά! Ο περιφερειάρχης «θέλει πίσω τη ζωή του» αλλά δεν είναι η δική του ζωή που απειλείται. Τρεις νεκρούς πρόσφυγες μετράει η Λέσβος από τα Φώτα όπου ένας πρόσφυγας κρεμάστηκε και άλλοι δύο έχουν σκοτωθεί σε συμπλοκές που ξεσπούν καθώς μέσα σε αυτές τις συνθήκες αναγκάζουν τον κόσμο να ξεσπάει ο ένας πάνω στον άλλο.

Τα συλλαλητήρια κατά των μεταναστών στα νησιά δεν είναι «αυθόρμητα» ούτε εκφράζουν την πλειοψηφία του κόσμου που έχει δείξει επανειλημμένα την αλληλεγγύη του. Είναι πρωτοβουλίες που ξεκινάνε από τα πάνω, με την Περιφέρεια και τους δημάρχους να πρωταγωνιστούν, με τελευταία απόπειρα τους τον Δεκέμβρη όπου το κάλεσμα που έκαναν για «συλλαλητήρια» στα νησιά δεν είχε καμιά απολύτως ανταπόκριση. Τώρα, επανέρχονται απειλώντας να τους δώσουν μαζικά χαρακτηριστικά με μια νέα πιο οργανωμένη και επικίνδυνη απόπειρα, φτάνοντας στο σημείο η Περιφέρεια να στέλνει έγγραφα σε όλους τους συλλόγους ακόμη και στα 15μελή των σχολείων να συμμετάσχουν σε αυτά.

Το ΚΚΕ και τα Εργατικά Κέντρα που όλο το προηγούμενο διάστημα καλούσαν από κοινού στις πρωτοβουλίες των τοπικών «παραγόντων» αλλά με «διαφορετικό πλαίσιο», αυτή τη φορά μαζί και με άλλα σωματεία, πέρα από το ότι διαφοροποιήθηκαν από τα ακραία ρατσιστικά συνθήματά του, καλούν ξεχωριστές συγκεντρώσεις με το δικό τους πλαίσιο. Καλά έκαναν, πρόκειται όμως για μισό βήμα. Γιατί αφενός το να κάνεις συλλαλητήριο την ίδια μέρα με τη μέρα δράσης των μουντζούρηδων ενισχύει τη δική τους πρωτοβουλία αφετέρου το πλαίσιο των Εργατικών Κέντρων είναι επίσης προβληματικό γιατί δεν υιοθετεί τα αιτήματα που έχει ανάγκη η κατάσταση.

Αυτά τα αιτήματα είναι: Καλοδεχούμενοι οι πρόσφυγες στις πόλεις μας και τα χωριά μας, άσυλο και στέγη σε όλους, να σταματήσουν οι απελάσεις, να κλείσουν τα στρατόπεδα, να καταργηθεί η κοινή δήλωση ΕΕ-Τουρκίας και φυσικά ο ρατσιστικός νόμος που ψήφισε η κυβέρνηση. Είναι η καθυστέρηση στην εφαρμο-

γή αυτού του νόμου που έχει εγκλωβίσει δεκάδες χιλιάδες ανθρώπους στα χοτ σποτ εν αναμονή της υλοποίησης του σχεδίου των κλειστών στρατοπέδων και των μαζικών απελάσεων των (10.000) που θέλει να κάνει η κυβέρνηση. Ένα σχέδιο «αποσυμφόρησης» μέσω απελάσεων δηλαδή και όχι μέσω χορήγησης ασύλου και ένταξης.

Με το να απαιτείς μόνο «να μη δημιουργηθεί κανένα νέο κέντρο - φυλακή στο νησί, ούτε ανοιχτό ούτε κλειστό» και να καταργηθεί η Συμφωνία ΕΕ-Τουρκίας, όπως κάνει το ΚΚΕ -σε συνδυασμό με τα άλλα αιτήματα που θέτει «απεγκλωβισμός προσφύγων και μεταναστών από το νησί και τη χώρα, να μεταφέρονται οι αιτούντες άσυλο στην ηπειρωτική Ελλάδα, σε δημόσιους, ανοιχτούς και αξιοπρεπείς χώρους φιλοξενίας, και στη συνέχεια, με γρήγορες διαδικασίες, στις χώρες προορισμού τους»- συναινεί τελικά στη λογική «οπουδήποτε αλλού εκτός από εδώ» και καταλήγει στο «να φύγουν και όχι στο «να μείνουν». Αλλά αυτή είναι σε τελική ανάλυση η θέση της κυβέρνησης και της ΕΕ.

Σε ανακοίνωση της η Αγωνιστική Παρέμβαση Εκπαιδευτικών Λέσβου καταγγέλλει την Περιφέρεια για το κάλεσμα στους μαθητές δηλώνοντας ότι: «όποιος χύνει στα μυαλά των μαθητών μας συγκεκαλυμμένο ρατσιστικό δηλητήριο θα μας βρει απέναντί του» και τονίζει: «Η “θολή” διατύπωση των συνθημάτων ώστε να μπορεί όποιος επιθυμεί να συμμετέχει με το δικό του πλαίσιο, δεν αλλάζει την ουσία των πραγμάτων, ότι δηλαδή πρόκειται για συλλαλητήρια με ξεκάθαρα ξενοφοβικό χαρακτήρα... Ανθρωπιστικό, αλλά και πολιτικό χρέος μας, είναι ο αγώνας για άμεση νομιμοποίηση όλων των προσφύγων και μεταναστών. Για ίσα εργασιακά, πολιτικά, κοινωνικά δικαιώματα για όλους και όλες ανεξαρτήτως εθνικότητας. Για παροχή ασύλου και ταξιδιωτικών εγγράφων σε όσους το επιθυμούν. Για ένταξη στον ελληνικό κοινωνικό ιστό (σχολείο, εργασία, κατοικία) όσων το επιθυμούν επίσης”».

Η «Ανταρσία στο Αιγαίο» δήλωσε επίσης την άρνησή της να συμμετάσχει στα συλλαλητήρια που θέλουν να διοργανώσουν η Περιφέρεια Βορείου Αιγαίου, οι Δήμοι και άλλοι φορείς των νησιών στην συνεδρίαση του Περιφερειακού Συμβουλίου της 15ης Ιανουαρίου:

«Η Ανταρσία στο Αιγαίο αγωνίζεται και καλεί σε κοινή δράση όλες τις δυνάμεις του λαϊκού και εργατικού κινήματος κάθε αριστερή πολιτική δύναμη για τερματισμό της εμπλοκής της Ελλάδας στις πολεμικές επεμβάσεις και στην παροχή διευκολύνσεων στις στρατιωτικές επιχειρήσεις του ΝΑΤΟ και των ΗΠΑ. Κλείσιμο όλων των βάσεων. Κατάργηση της ρατσιστικής συμφωνίας ΕΕ-Τουρκίας. Άμεση νομιμοποίηση όλων των προσφύγων και μεταναστών. ...Παροχή ασύλου και ταξιδιωτικών εγγράφων σε όσους το επιθυμούν. ...Όχι στον γεωγραφικό περιορισμό στα νησιά. Να κλείσουν η Μόρια, η ΒΙΑΛ και το Βαθύ και όλα τα στρατόπεδα συγκέντρωσης τώρα. ...Διαμονή των προσφύγων μέσα στις πόλεις, σε ανθρώπινες συνθήκες ζωής, με ίσα δικαιώματα σε εργασία, μόρφωση, υγεία...»

Γ.Π.

Δ. ΠΕΝΤΕΛΗΣ-ΜΕΛΙΣΣΙΩΝ
Ρατσιστική φρασεολογία, φασιστική προβοκάτσια

Καταγγέλλουμε τη δημοτική Αρχή Πεντέλης – Μελισσιών που εδώ και 3 μήνες έχει ξεκινήσει ρατσιστική εκστρατεία μίσους ενάντια στην εγκατάσταση ασυνόδευτων προσφυγόπουλων σε δομή φιλοξενίας στην περιοχή. Η ρατσιστική και ακροδεξιά φρασεολογία από επίσημα θεσμικά χείλη – άτομα έχουν δώσει θάρρος σε φασιστικές προβοκάτσες όπως αυτή που εξελίχθηκε στο Κοινοτικό Συμβούλιο της Π. Πεντέλης την Τετάρτη 15/1.

Για την αποκατάσταση της αλήθειας!
Στον χώρο του Δ.Κ. Πεντέλης, οι αντιφασίστες κάτοικοι ήταν περίπου στους 40 ενώ οι εμφανώς ακροδεξιοί γύρω στους 10. Η αίθουσα είχε συνολικά 100 άτομα.

Την ώρα που πραγματοποιούταν δημόσια συγκέντρωση ενημέρωσης του Κοινοτικού Συμβουλίου για το θέμα της εγκατάστασης των ασυνόδευτων προσφυγόπουλων, ένας παρευρισκόμενος, συγγενής της προέδρου του Συμβουλίου –Χρυσούλας Κ.– άρχισε να καλεί φωναχτά από το κινητό του άλλα άτομα (;) «να έρθουν με περίστροφα για να τελειώνουμε...».

Μόλις έγινε αντιληπτός από παρευρισκόμενους αντιφασίστες, του ζητήθηκε ο λόγος και αυτός άρχισε να βρίζει με φασιστική ρητορική. Στη συνέχεια, με απόλυτη ψυχραιμία, οι παρευρισκόμενοι προσπάθησαν να τον απομονώσουν βγάζοντας τον έξω από την αίθουσα του Συμβουλίου, αλλά ενεπλάκησαν άλλοι ακροδεξιοί που προσπάθησαν να τον φυγαδεύσουν γιατί εμφανίστηκε η αστυνομία!

Οι αστυνομικοί της ΔΙΑΣ έκαναν έφοδο στο κτίριο, άρχισαν να τρομοκρατούν τους παρευρισκόμενους και προχώρησαν σε δύο αναίτιες προσαγωγές, του Ορέστη Η. και Βαγγέλη Κ. ενώ ο προβοκάτορας με τα «περίστροφα» εξαφανίστηκε!

Μετά από αρκετή ώρα, και αφού οι δύο προσαχθέντες αφέθηκαν ελεύθεροι, η συγκέντρωση του Κοινοτικού Συμβουλίου συνεχίστηκε κανονικά. Οι κάτοικοι της Πεντέλης που είναι αλληλέγγυοι στους πρόσφυγες πήραν τον λόγο και διεκδίκησαν να σταματήσει άμεσα η ρατσιστική και ακροδεξιά εκστρατεία της δημοτικής Αρχής που δίνει θάρρος σε φασιστικές εγκληματικές ενέργειες και να πάρει απόφαση ο Δήμος ότι θα σταθεί στο πλευρό των προσφύγων με ανθρώπινες αξιοπρεπείς δομές στέγασης μέσα στον κοινωνικό ιστό καθώς και τα παιδιά να πάνε στα σχολεία.

Συνεχίζουμε τον αγώνα για να σταματήσουμε τον ρατσισμό, τους φασίστες και τους πολέμους καθημερινά στις γειτονιές μας και με μαζική συμμετοχή στην παγκόσμια κινητοποίηση, Σάββατο 21 Μαρτίου Ομόνοια 3:00μ.μ.

Οι πρόσφυγες είναι καλοδεχούμενοι και οι νεοναζί με τους φίλους τους είναι ώρα να πάνε φυλακή!

KEEPΦΑ Βορείων Αθηνas

Τον Οκτώβρη η δίκη Ζέρβα

Για τις 23 Οκτώβρη πήρε αναβολή η δίκη σε δεύτερο βαθμό του χρουσαυγίτη Χρήστου Ζέρβα για την άγρια επίθεση σε βάρος του σπουδαστή Αλέξη Λάζαρη. Ο Ζέρβας πρωτόδικα έχει καταδικαστεί σε 7 χρόνια κάθειρξη χωρίς αναστολή για ληστεία και βαριά σωματική βλάβη. Λόγω ανασταλτικής ισχύος της έφεσης κυκλοφορεί ακόμη ελεύθερος.

Αναβολή της δίκης για την φασιστική επίθεση στο Γαλάτσι

Για τις 10 Ιουνίου αναβλήθηκε η δίκη του φασιστοειδούς που είχε επιτεθεί σε μέλη της KEEPΦΑ στην παρέλαση της 25ης Μάρτη 2018 στο Γαλάτσι μετά από αίτημα αναβολής της υπεράσπισης. Στο τέλος της παρέλασης κι ενώ ο κόσμος διαλυόταν, τα μέλη της KEEPΦΑ και του ΣΕΚ που μοίραζαν αντιφασιστικό υλικό είχαν δεχθεί βίαια επίθεση. Την ίδια μέρα είχε γίνει φασιστική επίθεση και σε συνεργείο του ΣΕΚ και της KEEPΦΑ στην Καλλιθέα.

ΣΑΧΖΑΤ ΛΟΥΚΜΑΝ
Δεν ξεχνάμε-στη φυλακή οι νεοναζί

«Δεν ξεχνάμε – Δεν συγχωρούμε – Στη φυλακή οι ναζί της Χρυσής Αυγής» ήταν το μήνυμα που έστειλε η μαζική αντιφασιστική διαδήλωση την Παρασκευή 17 Γενάρη στα Πετράλωνα, στα επτά χρόνια από τη δολοφονία του Πακιστανού μετανάστη εργάτη Σαχζάτ Λουκμάν. Η διαδήλωση, που κάλεσαν η ΚΕΕΡΦΑ, η Πακιστανική Κοινότητα Ελλάδας «Η Ενότητα», τοπικά σωματεία, φορείς και συλλογικότητες, έγινε παρουσία του πατέρα του Σαχζάτ Λουκμάν, Χαντίμ Χουσεΐν. Μαθητές και μαθήτριες από το Μουσικό Σχολείο Κολωνού τη συνόδεψαν με τα όργανά τους, συγκινώντας διαδηλωτές και περαστικούς.

Πλήθος κόσμου συγκεντρώθηκε στην πλατεία Μερκούρη για να τιμήσει για άλλη μια χρονιά την επέτειο. «Σας ευχαριστώ που είστε εδώ, όπως και όλους έχουν αυτά τα χρόνια δώσει τη μάχη ενάντια στους φασίστες και ιδιαίτερα την ΚΕΕΡΦΑ» είπε στην ομιλία του ο Χαντίμ Χουσεΐν, «Όταν ξεκίνησα να έρθω στην Ελλάδα πρώτη φορά, σκεφτόμουν ποιος θα με βοηθήσει τόσο μακριά. Τελικά δεκάδες χιλιάδες ήρασαν στο πλευρό μου». Τους μεγάλους αγώνες του αντιφασιστικού κινήματος ενάντια στις επιθέσεις της Χρυσής Αυγής, για να καθίσουν στο σκαμνί οι δολοφόνοι του Παύλου Φύσσα και του Σαχζάτ Λουκμάν, θύμισε ο Τζαβέντ Ασλάμ, πρόεδρος της Πακιστανικής Κοινότητας, δηλώνοντας την αποφασιστικότητα των μεταναστών να συνεχιστεί ο αγώνας για την καταδίκη τους.

«Δικαίωση για τον Σαχζάτ Λουκμάν, τον Παύλο Φύσσα και όλα τα θύματα της ναζιστικής συμμορίας απαιτούν οι φοιτητές που έχουν βρεθεί στην πρώτη γραμμή του αντιφασιστικού κινήματος», είπε η Παναγιώτα Ζυντίλη από την ΚΕΕΡΦΑ Παντείου. Στον επόμενο μεγάλο σταθμό του αντιρατσιστικού και αντιφασιστικού κινήματος, τη διεθνή ημέρα δράσης στις 21 Μάρτη, κάλεσε ο Δημήτρης Τσώλης από την ΚΕΕΡΦΑ Πετραλώνων.

«Έχουμε μια κυβέρνηση ρατσιστών δολοφόνων που αφήνει τα ΜΑΤ να σεργιανίζουν στις γειτονιές μας, την ίδια στιγμή που φέρνει το δολοφόνο Χαφτάρ από τη Λιβύη χτυπώντας τα τύμ-

πανα του πολέμου», είπε ο Πέτρος Κωνσταντίνου, συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ και δημοτικός σύμβουλος Αθηνas με την Ανταρσία στις γειτονιές της Αθήνας, «Δεν θα τους αφήσουμε να στρώσουν ξανά το δρόμο στους φασίστες, να στείλουν στρατό στη Λιβύη για

τις ΑΟΖ και τα πετρέλαια». Όλοι οι ομιλητές απαίτησαν την καταδίκη των δολοφόνων του Σ. Λουκμάν που είναι κατηγορούμενοι στη δίκη της Χρυσής Αυγής για ένταξη σε εγκληματική οργάνωση, αλλά και όλης της ναζιστικής συμμορίας ενάντια στην εισαγγελική πρόταση απαλλαγής της.

Ακολούθησε πορεία στους δρόμους των Πετραλώνων. Εργαζόμενοι/ες από το ΥΠ.ΠΟ με το πανό τους αλλά και από άλλους χώρους, φοιτητές/ριες από πολλές σχολές με το πανό των ΚΕΕΡΦΑ Παντείου και ΑΣΚΤ, μέλη του ΣΕΚ και άλλων οργανώσεων της αριστεράς, κόσμος όλων των ηλικιών από

τη γειτονιά βάδισαν μέχρι το σημείο της δολοφονίας του Σ. Λουκμάν με αντιφασιστικά, αντιρατσιστικά και αντιπολεμικά συνθήματα. «Διαδηλώνουμε σήμερα κατά του φασισμού και της πολεμοκαπηλείας, ενάντια στην εισαγγελική πρόταση απαλλαγής και επανομιμοποίησης της Χρυσής Αυγής», μας είπε ο Γιάννης Μαλινάκης από την ΑΣΚΤ, «Στη σχολή μου έχουμε ήδη ξεκινήσει να οργανώνουμε την 21 Μάρτη και όλες τις μάχες με επιτροπές αλληλεγγύης στους πρόσφυγες, με φεστιβάλ, προβολές, εκδηλώσεις».

«Είναι ο έβδομος χρόνος από τη δολοφονία του Σ. Λουκμάν και έχουμε μπροστά μας ένα μεγάλο αγώνα να δώσουμε με τις πολιτικές της κυβέρνησης που υποδέχτηκε τον πολέμαρχο Χαφτάρ και προκήρυξε την εμπλοκή μας σε μια πολεμική σύρραξη εκτός Ελλάδας δεσμεύοντας τη χώρα σε μια αγορά τεράστιων εξοπλιστικών προγραμμάτων την ίδια ώρα που λέει ότι δεν έχει χρήματα για στοιχειώδη κοινωνική πολιτική», μας είπε ο Θωμάς Κατσαρός, συντηρητής αρχαιοτήτων στο ΥΠ.ΠΟ. «Θα συνεχίσουμε ολομέτωπα, σε όλους τους χώρους δουλειάς, στο δρόμο, όπου χρειαστεί. Θα παρακολουθήσουμε τα τεκταινόμενα στη δίκη μέχρι να βγει η μόνη αποδεκτή απόφαση που είναι ο ισόβιος εγκλεισμός όλων των μελών και πρωτεργατών της εγκληματικής οργάνωσης».

Στο σημείο της δολοφονίας, όπου ο πατέρας του Σ. Λουκμάν ξέσπασε σε λυγμούς, η φόρτιση ήταν μεγάλη. «Αθάνατος» φώναξαν δυνατά οι διαδηλωτές και οι διαδηλωτές, έχοντας πρώτα κρατήσει ενός λεπτού σιγή με υψωμένες τις γροθιές. Η πορεία επέστρεψε στην πλατεία Μερκούρη. «Υποστηρίζουμε φουλ τέτοιες κινητοποιήσεις και το κάνουμε με τη μουσική μας γιατί αυτός είναι ο τρόπος που μας εκφράζει», μας είπαν ο Γιώργος και ο Ιάκωβος από το Μουσικό Σχολείο Κολωνού, «Η μουσική για μας είναι όπλο ενάντια σε όλα αυτά που συμβαίνουν». Ο Χαντίμ Χουσεΐν τους ευχαρίστησε για την παρουσία τους στη διαδήλωση.

Α.Β.

Η καταδικαστική αγόρευση του Θ. Καμπαγιάννη

“**Ν**αι μωρέ, αυτό είναι... εντάξει... η ιεραρχία πώς πήγαινε... Για να κάνεις κάτι παίρνεις πρώτα τον Γιάννη, ο Γιάννης το λέει στον Μεγάλο και αν δώσει το ΟΚ ο Μεγάλος πας...”. Κάπως έτσι περιέγραφε την ιεραρχία, την πειθαρχία και τον τρόπο δράσης της Χρυσής Αυγής ένας από τους 68 κατηγορούμενους στη δίκη της ναζιστικής συμμορίας, ο Αποστόλου, σε τηλεφωνική συνομιλία με τη σύζυγό του, όπως προέκυψε από την απομαγνητοφώνηση τηλεφωνικών συνδιαλέξεων των μελών της. Ο ίδιος ο κατηγορούμενος στην απολογία του, ερωτηθείς, είχε πει πως όταν λέει Μεγάλο εννοεί τον Μιχαλολιάκο.

Είναι μόνο ένα στοιχείο από το συντριπτικό αποδεικτικό υλικό που χαρακτήρισε τα τεσσεράμισι χρόνια της δίκης και που η εισαγγελέας, Αδαμαντία Οικονόμου, δεν αξιολόγησε ή και απέκρυψε, μιλώντας στην πρότασή της για «μεμονωμένα περιστατικά που τελέστηκαν από μέλη της ΧΑ για τα οποία ουδεμία ευθύνη φέρει η ηγεσία της» και προτείνοντας την απαλλαγή των κατηγορούμενων. Σε αυτό το συντριπτικό αποδεικτικό υλικό (ηχητικά, βίντεο, φωτογραφίες, καταθέσεις μαρτύρων κ) στηρίχτηκε ο συνήγορος της Πολιτικής Αγωγής για τους Αιγύπτιους αλιεργάτες Θανάσης Καμπαγιάννης στην αγόρευση του -που ξεκίνησε στις 14/1, συνεχίστηκε στις 15/1 και ολοκληρώθηκε στις 17/1 (403η-405η συνεδρίαση)- για να θεμελιώσει το κατηγορητήριο κατά της εγκληματικής οργάνωσης Χρυσή Αυγή.

«Η εισαγγελική πρόταση δεν τοποθετήθηκε επί του πυρήνα του κατηγορητηρίου, του επιχειρησιακού μηχανισμού τέλεσης των αξιόποινων πράξεων», είπε ο συνήγορος, «Το σημαντικότερο όμως είναι ότι συστηματικά σε σκέψεις και συλλογισμούς της η κυρία εισαγγελέας παραχάραξε το αποδεικτικό υλικό... Είχαμε μια εισαγγελική πρόταση που όχι μόνο δεν διαφώτισε, αλλά ενεργητικά συσκοτίσε και διέστρεψε το αποδεικτικό υλικό».

Η ασυλία

Από την αρχή της αγόρευσής του, ο Θ. Καμπαγιάννης έκανε σαφές στο δικαστήριο ότι η εισαγγελική πρόταση μπορεί να ερμηνευτεί μόνο ως η προκλητική συνέχεια της πολύχρονης θεσμικής ασυλίας που απολάμβανε η Χρυσή Αυγή. Ως την πιο τρανταχτή απόδειξη αυτής, ο συνήγορος πρόβαλε την απεύθυνση του ίδιου του Ρουπακιά στους αστυνομικούς που τον συνέλαβαν ζητώντας τους να τον καλύψουν: «Είμαι δικός σας, είμαι της Χρυσής Αυγής».

Στην υπόθεση των Αιγύπτιων αλιεργατών, ο συνήγορος απάντησε στην εισαγγελική πρόταση που δεν είδε καν ανθρωποκτόνο δόλο στην επίθεση. «Έχουμε χτυπήματα πολλαπλά, στοχευμένα στο κεφάλι», είπε αναφερόμενος στο βασικό θύμα της επίθεσης, Αμπουζίντ Εμπάρκ, «Με ρόπαλα, σιδερένια και ξύλινα. Πολλοί δράστες. Και σε μια πάρα πολύ ιδιαίτερη περίπτωση: την ώρα που κοιμόταν, την ώρα της μεγαλύτερης αδυναμίας. ... Και με αυτή την ιδιαίτερη περίπτωση, του ύπνου, πρέπει εμείς να επιχειρηματολογήσουμε για τον ενδεχόμενο δόλο;».

Η λεπτομερής περιγραφή του για την επίθεση ήταν συγκλονιστική καθώς ξεδίπλωνε όλα τα χαρακτηριστικά της εγκληματικής οργάνω-

σης. «Είναι σαφές ότι υπάρχει πολιτική και οικονομική διάσταση στο συγκεκριμένο έγκλημα», είπε. «Το να κάνει κουμάντο η ΧΑ στην Ιχθυόσκαλα ήταν κρίσιμο. Τι σας είπε ο Πανταζής; Δολάρια βγάζανε τα μάτια του Πατέλη όταν ξεφόρτωνε τα ψάρια. Αλλά το κυρίαρχο κίνητρο ήταν το ρατσιστικό».

Δεν παρέλειψε επίσης να μιλήσει για τις αστυνομικές ευθύνες στη συγκάλυψη της επίθεσης ή για την αντιμετώπιση που είχε ο πυρηνάρχης Περάματος στη συνέχεια από την ηγεσία της ΧΑ: «Οχι μόνο δεν εκδιώχθηκε από την οργάνωση αλλά ανέλαβε πόστο στο 5μελές της, όχι μόνο δεν εκδιώχθηκε μετά την επίθεση στο ΠΑΜΕ, αλλά τρεις μέρες πριν τη σύλληψή του συζητά με δικηγόρο ο οποίος του λέει ότι η συζήτηση για το τι γραμμή θα ακολουθηθεί πρέπει να γίνει με τον Λαγό. Και αν αναρωτηθεί κανείς γιατί να μιλήσει με τον Λαγό ο Πανταζής για μια προσωπική του υπόθεση, είναι γιατί ο Λαγός είναι ο εντολέας. Και των δικηγόρων και των επιθέσεων».

Με τον ίδιο αναλυτικό τρόπο στάθηκε στις επιθέσεις στο ΠΑΜΕ και τη δολοφονία Φύσσα, που αποτέλεσαν την κορύφωση αυτού που «ένα παλιό στέλεχος της ακροδεξιάς και φίλος του Μιχαλολιάκου, ο Θανάσης Καρακατσάνης» χαρακτήριζε σε μήνυμά του στις 17/9/13 προς τον Μιχαλολιάκο ως ««Ελληνικός Σεπτέμβριος», δίνοντας και μια συγκροτημένη ονομασία στην κλιμάκωση της βίας του Σεπτεμβρίου του 2013», όπως είπε.

Το πιο σημαντικό στοιχείο που ανέδειξε ήταν το πώς λειτουργεί το τάγμα εφόδου στα πλαίσια της εγκληματικής οργάνωσης. Για την επίθεση στο ΠΑΜΕ: «Έχουμε να κάνουμε με ανθρώπους που, λόγω της πόρωσης και του

μίσους που τους είχαν ενσταλάξει οι ανώτεροί τους, δρούσαν με τρόπο που ο μέσος άνθρωπος δεν θα μπορούσε να καταλάβει και να κρίνει λογικό. Ο μέσος άνθρωπος θα ρώταγε: “ρε Χατζιδάκη, ο Πουλικόγιαννης δεν σε βοήθησε όταν είχες πρόβλημα με τον εργοδότη σου;”. Όμως ο Χατζιδάκης παινευόταν ότι ήταν επικεφαλής τάγματος εφόδου και ήταν το δεξί χέρι του Λαγού. Και ως τέτοιος έδρασε εκείνο το βράδυ. Ως στρατιώτης. Ως δράστης που είχε υποτάξει τη βούλησή του!»

Και για τη δολοφονία Φύσσα: «Τα άτομα συγκροτήθηκαν, εξοπλίστηκαν, ενημερώθηκαν για το σκοπό – γι’ αυτό λέει ο Κομιανός “πάμε για μάχη”! Είχαν απόλυτη συναίσθηση ότι θα συγκρουστούν και ότι θα κάνουν χρήση των αντικειμένων που έφεραν στην κατοχή τους: αυτό έκανε ο Ρουπακιάς. Η δράση του Ρουπακιά ήταν η φυσιολογική συνέπεια της συγκρότησης και του σκοπού της ομάδας, όχι η αντίθεσή της, γιατί πώς να το κάνουμε κυρία πρόεδρε, στο τέλος μιας μάχης, υπάρχουν νεκροί. Και όποιος πηγαίνει σε μια μάχη οπλισμένος, στην καλύτερη περίπτωση αποδέχεται αυτό το ενδεχόμενο».

Από τη δεκαετία του 1990 η εγκληματική οργάνωση

Ο συνήγορος είχε ήδη αναφερθεί στις πρώτες επιθέσεις της Χρυσής Αυγής τη δεκαετία του '90, αποδεικνύοντας από τότε τη συγκρότηση των ταγμάτων εφόδου με ένα κοινό modus operandi: Πολλοί δράστες εναντίον λίγων ή ενός θύματος. Θύματα που στοχοποιούνται με κριτήριο την αντίθετη ιδεολογία με τη Χρυσή Αυγή (χωρίς δηλαδή να έχουν προσωπική γνωριμία ή προσωπικά προηγούμενα με τους

δράστες) και βρίσκονται σε μειονεκτική θέση, σωματικά, αριθμητικά ή σε επίπεδο οπλισμού. Ομοιόμορφη ενδυμασία. Οπλισμός. Επιθέσεις εκ των προτέρων σχεδιασμένες.

Είχε ήδη περιγράψει τις δολοφονικές επιθέσεις στον Κουσουρή το 1998 και στο στέκι Αντίπνοια το 2008 στις οποίες «Το modus operandi είναι το ίδιο, αλλά εδώ το πλήγμα είναι συντριπτικό και ο σκοπός ανθρωποκτόνος». Και είχε ήδη εξηγήσει πώς το σχέδιο της εγκληματικής οργάνωσης «δοκιμάστηκε» από το 2010 στον Άγιο Παντελεήμονα με κλιμάκωση της ρατσιστικής βίας και κορυφαία στιγμή αλλά και σημείο καμπίς το πογκρόμ του Μάη του 2011. Αναφερόμενος δε στο τελευταίο, είχε χαρακτηρίσει το ανατριχιαστικό έγγραφο του ΕΚΑΒ με τα δεκάδες ανοιγμένα κεφάλια μεταναστών ως τη συμπύκνωση του “Ό,τι κινείται, σφάζεται”, πριν ακόμα το διατυπώσει ο Πατέλης στο γνωστό βίντεο. Όλη αυτή η δράση ενισχύθηκε μετά την είσοδο της ΧΑ στη Βουλή το 2012.

Και βέβαια δεν είχε παραλείψει να εξηγήσει γιατί ο εθνικοσοσιαλισμός, η ναζιστική ιδεολογία, αποτελεί το κίνητρο όλων των επιθέσεων και της εγκληματικής δράσης της οργάνωσης, μέσα από τη συγκρότηση δολοφονικών ομάδων -ό,τι όνομα κι αν τους έδωσαν οι μάρτυρες: “τάγματα εφόδου”, “ομάδες ασφάλειας”, “ομάδες κρούσης”, “στρατιωτικά αγήματα”, “τάγματα ασφάλειας”, “διμοιρίες”, “φάλαγγα”, “πολιτοφυλακή” κλπ. «Το συμπέρασμα είναι ότι η ύπαρξη μιας διπλής δομής, αφενός ενός κοινοβουλευτικού κόμματος, αφετέρου μιας παραστρατιωτικής δομής, είναι βγαλμένη από το εγχειρίδιο του Ναζιστικού Κόμματος Γερμανίας. Είναι μια στρατηγική την οποία ο Μιχαλολιάκος ξεπατίκωσε από τον Χίτλερ», είπε χαρακτηριστικά, έχοντας κάνει αναδρομή στην πορεία της οργάνωσης για να αποδείξει ότι αυτή η ιδεολογία διατρέχει όλη την ιστορία της μέχρι σήμερα.

Έτσι μόνο μπορούσε να καταλήξει: «Ο Μιχαλολιάκος συνέλαβε το σχέδιο της οικοδόμησης μιας οργάνωσης που θα έχει ταυτόχρονα πολιτικό και επιχειρησιακό σκέλος με κοινή ιεραρχία. Βέβαια αυτό το σχέδιο δεν θα μπορούσε να το φέρει σε πέρας μόνος του, αν δεν είχε τον κύκλο των στενών συνεργατών του, που ο ίδιος επέλεγε. Χωρίς τον Λαγό, τον Κασιδιάρη, τον Γερμενή, τον Παναγιώταρο, τον Παππά που διηύθυναν, εκπαιδευσαν, επόπτευαν τις ομάδες κρούσης, τις οργάνωσαν, δίδαν πειθαρχία και συγκάλυψαν, το σχέδιο θα έμενε επί χάρτου. Χωρίς όμως τον Μιχαλολιάκο, δεν θα υπήρχε καν εγκληματικό σχέδιο. Αυτός είναι ο ιθύνων νους».

Και έτσι μόνο μπορούσε να ζητήσει από την έδρα «μια απόφαση που να κάνει πάταγο»: «Την καταδίκη της ναζιστικής εγκληματικής οργάνωσης Χρυσή Αυγή και των κατηγορουμένων κατά τα αποδιδόμενα σ’ αυτούς στο παραπεμπτικό βούλευμα», τη μόνη δικαίωση τόσο για τα θύματα όσο και για τους αυτόπτες μάρτυρες, όπως τις δύο φοιτήτριες στη δολοφονία Φύσσα, που στάθηκαν όρθιοι σε αυτή τη δίκη και απέδειξαν ότι απέναντι στον «κόσμο των λύκων» αυτός που θα νικήσει είναι «κόσμος της αλληλεγγύης».

Λένα Βερδές

ΑΓΟΡΕΥΣΗ ΚΩΣΤΑ ΠΑΠΑΔΑΚΗ

Ο αναντικατάστατος ρόλος της πολιτικής αγωγής

Η φράση «Αν δεν υπήρχε η Πολιτική Αγωγή στη δίκη, δεν θα υπήρχε δίκη» είναι αυτή που συμπυκνώνει την αγόρευση του Κώστα Παπαδάκη, συνηγόρου της Πολιτικής Αγωγής εκ μέρους των Αιγύπτων αλιεργατών στη δίκη της Χρυσής Αυγής (20 και 21 Γενάρη, 406η και 407η συνεδρίαση). Ολόκληρο το περιεχόμενό της ανέδειξε τον αναντικατάστατο ρόλο των συνηγόρων των θυμάτων της ναζιστικής συμμορίας στην τεκμηρίωση του κατηγορητηρίου και της εγκληματικής οργάνωσης.

Παίρνοντας τη σκυτάλη από τον **Θ. Καμπαγιάννη**, ο **Κώστας Παπαδάκης** αφιέρωσε και στις δυο μέρες της αγόρευσής του πολύ χρόνο για να παρουσιάσει εκατοντάδες επιθέσεις -στην πλειοψηφία τους ρατσιστικές κατά μεταναστών, αλλά όχι μόνο- που καταγράφηκαν τα τελευταία χρόνια και ιδιαίτερα από το 2008 και μετά. Και μόνο η απαρίθμησή τους ήταν αρκετή για να συνειδητοποιήσει κανείς τη συστηματική δουλειά που έχει κάνει η Πολιτική Αγωγή στη συγκέντρωση αυτού του πολύτιμου υλικού, καθώς οι επιθέσεις, από ένα χρονικό σημείο και μετά, έγιναν κυριολεκτικά καθημερινές.

Αξία

Η αξία της ανάγνωσής τους στο δικαστήριο ήταν πολλαπλή. Πρώτα απ' όλα, έκανε συγκεκριμένο τι εννοούσαν πολλοί μάρτυρες στη δίκη όταν μιλούσαν για «αύξηση της ρατσιστικής βίας». Δεύτερον, έκανε εικόνα τις επιθέσεις και έδειχνε τι σήμαιναν αυτές πάνω στα σώματα των ανθρώπων που βρέθηκαν στο στόχαστρο. Τρίτον, έδειχνε ότι οι περισσότερες ήταν της Χρυσής Αυγής -είτε γιατί οι δράστες δήλωναν ανοιχτά την πολιτική ταυτότητά τους, είτε γιατί ήταν ήδη γνωστά στελέχη της οργάνωσης είτε γιατί ανάμεσά τους ήταν βουλευτές της από το 2012 και μετά. Και βέβαια, επιβεβαίωνε τη θεσμική ασυλία που είχε η ναζιστική συμμορία καθώς σε ελάχιστες από αυτές κινητοποιούνταν οι αστυνομικές και οι άλλες αρμόδιες αρχές.

Έδειξε επίσης ότι πολλές από αυτές τις επιθέσεις είναι πανομοιότυπες, τόσο ως προς τα θύματα που στοχοποιούνται όσο και από τον τρόπο τέλεσής τους. Και έκανε σαφές ότι η είσοδος της Χρυσής Αυγής στη Βουλή το 2012 αποτέλεσε το χρονικό σημείο κλιμάκωσής τους με την κάλυψη και ενεργή συμμετοχή των βουλευτών και ηγετικών στελεχών της οργάνωσης. «61 καταγεγραμμένα περιστατικά μέχρι τα μέσα του 2012 ανάμεσα σε πληθώρα μη καταγεγραμμένων» ανέφερε ο συνήγορος την πρώτη μέρα της αγόρευσής του, ενώ την επόμενη πρόσθεσε «στο υπόλοιπο του 2012 είναι 192. Έχουμε δηλαδή τριπλασιασμό των περιστατικών βίας. Δεν θα τα αναφέρω γιατί δεν θα μου φτάσει ούτε μέχρι το μεσημέρι η ώρα. Μόνο συνοπτικά». Και συνδυάσε όλα αυτά τα κομμάτια της αγόρευσής του με χαρακτηριστικές δηλώσεις της ηγεσίας: «όσο πιο δυνατοί γινόμαστε τόσο πιο ακραίοι θα γινόμαστε», «αν χρειαστεί θα λερώσουμε τα χέρια μας και ας μας πούνε και φασίστες» «ο λαός ψηφοφόρος είναι άτιμο πράγμα» (Μιχαλολιάκος), «η Βουλή θα γίνει με μιας Άγιος Παντελεήμονας» (Κασσιδιάρης) κα. Με κορυφαία την δήλωση Μιχαλο-

Αντιπροσωπεία της Παγκόσμιας Συνδικαλιστικής Ομοσπονδίας παρακολούθησε τη δίκη και συναντήθηκε με τους δικηγόρους της Πολιτικής Αγωγής Κώστα Παπαδάκη (στο κέντρο) και Θανάση Καμπαγιάννη (πίσω αριστερά).

λιάκου λίγες μέρες πριν μπει η Χρυσή Αυγή στη Βουλή ότι τα ποσοστά της οργάνωσης θα αυξηθούν και δεν θα πέσουν αν τυχόν ένας χρυσαυγίτης σφάξει κάποιον ξένο.

Όπως και οι συνάδελφοί του, ο συνήγορος στάθηκε ιδιαίτερα στην υπόθεση των Αιγύπτων αλιεργατών, ενισχύοντας με στοιχεία ότι η εξαγγελία της επίθεσης -όσο και αυτή στο ΠΑΜΕ- χρονολογούνται ήδη από το 2009. Και απέδειξε με τη σειρά του την εκ των προτέρων οργάνωσή της με την «εντολή Λαγού», την τέλεσή της με όπλα (εξηγώντας πιο αναλυτικά το ρόλο του πυροσβεστήρα ως ανθρωποκτόνου μέσου), την άριστη γνώση της περιοχής από τους δράστες, το πολυπρόσωπο και αιφνιδιαστικό της επίθεσης, την ψυχραιμία, την ταχύτητα και τον συντονισμό με τα οποία έγινε πράξη.

Παρόμοια ήταν τα στοιχεία που έδωσε και για τις επιθέσεις στο ΠΑΜΕ και τη δολοφονία Φύσσα, εξηγώντας την περίοδο του Σεπτέμβρη του 2013 ως εξής: «Η κυβερνητική ασάθεια μετά από έναν χρόνο μνημονιακής πολιτικής ισχυροποιεί τη ΧΑ, η οποία έχει κάθε λόγο να πιστεύει ότι με τη βία αυξάνει την επιρροή της. Έχει τη στήριξη μελών του αστικού συστήματος, Μπαλτάκου κλπ, είναι σοβαρή κυβερνητική εφεδρεία και το νοιώθει. Και δεν έχει άδικο. Η ΕΛ.ΑΣ. ασχολείται με Ηριάννες και όχι με αυτούς. Και οι μετανάστες δεν τολμούν να βγουν από τα σπίτια τους. Έχουμε γεγονότα με κορυφαία σημασία εκείνη την εβδομάδα: την κατά μέτωπο σύγκρουση κατά του ΚΚΕ, ενός κόμματος με μεγάλη ιστορία, γιατί είναι άλλο να τα βάζεις με αναρχικούς, με την ΑΝΤΑΡΣΥΑ, γενικότερα με τους μικρούς και άλλο κατά του ΚΚΕ, ειδικά μέσα στο σπίτι του. Και μάλιστα ψάχνουν τον Πρόεδρο, τον Πουλικόγιαννη, για να τον χτυπήσουν, για να διαλύσουν το σωματείο. «Γαμάμε προέδρους», έλεγαν, χαρακτηριστικά και κατά του Χάμου στον Μελιγαλά... Και αμέσως μετά από 2 μέρες, η επίθεση κατά του Φύσσα. Ένα πρόσωπο στο-

χοποιημένο αλλά μια συνάντηση μη προγραμματισμένη δημιουργεί συντονισμένη, πολυπρόσωπη, οργανωμένη επίθεση σε βάρος του».

Και σε αυτές τις επιθέσεις ο συνήγορος ανέδειξε την αστυνομική αδράνεια. Ειδικά στη δολοφονία Φύσσα διάβασε την πολύ διαφωτιστική κατάθεση ενός εκ των αστυνομικών του περιπολικού που συνέλαβαν και μετέφεραν τον Ρουπακιά στο αστυνομικό τμήμα ακούγοντάς τον να τους λέει το «Είμαι δικός σας, είμαι της Χρυσής Αυγής». Όπως θυμισε, ο συγκεκριμένος αστυνομικός κατέθεσε οκτώ μήνες μετά.

Στοχοποίηση

Από το τεράστιο αποδεικτικό υλικό που συγκεντρώθηκε από τους σκληρούς δίσκους των κατηγορούμενων, ο συνήγορος πρόβαλε αρκετά στοιχεία, ανάμεσά τους τη «φωτογραφία 73 στον σκληρό του Μιχαλολιάκου που εικονίζει την ιδρυτική συγκέντρωση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ το 2009. Δεν το κάνω από κομματικό πατριωτισμό, αλλά επειδή στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ συμμετέχει το ΝΑΡ μέλος του οποίου είναι ο Κουσουρής. Συμμετέχει το ΣΕΚ, η πρώην ΟΣΕ, που εκδίδει την Εργατική Αλληγγύη και τα μέλη του έχουν δεχτεί πολλές επιθέσεις όπως κατέθεσαν και μάρτυρες σε αυτό το δικαστήριο... Η φωτογραφία στον σκληρό του Μιχαλολιάκου εικονίζει εκατοντάδες πρόσωπα, δεν πρόκειται για αρχειοθέτηση ενός κειμένου αλλά στοχοποίηση προσώπων», είπε.

Σημαντικά κομμάτια της αγόρευσής του ήταν επίσης η απάντηση στον υπερασπιστικό ισχυρισμό περί πολιτικής δίωξης, όπως επίσης και στην εισαγγελική πρόταση. Ήταν σίγουρα τα πιο ενοχλητικά τμήματα της, τόσο για τους συνηγόρους υπεράσπισης (τους λιγοστούς έστω που παρακολούθούν τη διαδικασία) όσο και για την εισαγγελέα (και σε ένα βαθμό και για τον αναπληρωτή εισαγγελέα που δεν έχει μέχρι τώρα διαφοροποιηθεί από τη εισαγγελική πρόταση). «Μια δίκη μπορεί να είναι πολιτική, επειδή τα διακυβεύματά της είναι μεγάλα

για την κοινωνία. Άλλο όμως η πολιτική δίκη και άλλο η πολιτική δίωξη», ανέφερε χαρακτηριστικά προς τους πρώτους, καταρρίπτοντας όλα τα επιχειρήματά τους για την πολιτική δίωξη. Αντίθετα, όπως είπε ο συνήγορος, «η δίωξη είναι σκανδαλωδώς υπέρ της Χρυσής Αυγής» εξηγώντας πως ούτε με το 187Α του Ποινικού Κώδικα περί τρομοκρατικής οργάνωσης διώχτηκε όπως θα μπορούσε ούτε έχουν ασκηθεί ποινικές διώξεις για πολλά από τα εγκλήματα που περιλαμβάνονται στο κατηγορητήριο.

Όσον αφορά την εισαγγελική πρόταση, αφού σχολίασε τον ανύπαρκτο ρόλο της εισαγγελέως στη δίκη, μίλησε για όλες τις αντιφάσεις, λάθη, παραλείψεις στο σκεπτικό της και την αποδόμηση πλήρως ζητώντας την ανάκλησή της. Κλείνοντας είπε: «Το Δικαστήριο βρίσκεται μπροστά σε μία ιστορική ευθύνη, με τα βλέμματα όχι μόνο της ελληνικής αλλά και της παγκόσμιας κοινής γνώμης στραμμένα πάνω του και με έκδηλη την αγωνία, αν η ναζιστική εγκληματική βία θα νομιμοποιηθεί 65 χρόνια μετά τη δίκη της Νυρεμβέργης από τους φορείς που εκπροσωπούν τη δημοκρατία. Όπλο σας (και δεν εννοώ με την έννοια του νόμου) για αυτήν του την απόφαση, εκτός από το αποδεικτικό του υλικό και τις νομικές σκέψεις που αναπτύχθηκαν, πρέπει να είναι και τα διδάγματα της ιστορίας». Και αφού γύρισε στη δίκη τεσσάρων μελών ενός από τα πιο διαβόητα τάγματα εφόδου του Βερολίνου, του «Στουρμ 33», το 1931 για επίθεση σε κοινωνικό χώρο αριστερών και συνδικαλιστών μελών του ΚΡΔ, στην οποία κατέθεσε ως μάρτυρας ο Χίτλερ, λέγοντας τα ίδια ψέματα με τον σημερινό «χιτλερίσκο» (όπως χαρακτήρισε τον Μιχαλολιάκο), κατέληξε:

«Κύριοι δικαστές η ιστορία δεν σας συγχωρήσει να κάνετε το ίδιο λάθος. Ο δικηγόρος Χανς Λίντεν, αυτός που έφερε τον Χίτλερ στο δικαστήριο, δυστυχώς δεν πρόλαβε να ζητήσει τον λόγο από τους δικαστές που έδειξαν τέτοια ευπιστία στα ψέματα του Χίτλερ. Ήταν από τους πρώτους που συνελήφθησαν με την αναστολή των ατομικών δικαιωμάτων το 1933, φυλακίστηκε, βασανίστηκε και τερμάτισε την ζωή του το 1938 στο στρατόπεδο του Νταχάου. Στην μνήμη του και στην μνήμη όλων των αγωνιστών δικηγόρων, που σε ολόκληρο τον κόσμο υπερασπίζονται δημοκρατικά δικαιώματα και ελευθερίες, αφιερώνω την αγόρευση μου αυτή προσμένοντας την απόφασή σας».

Λένα Βερδός

Επόμενες δικάσιμες

Οι αγορεύσεις του Θανάση Καμπαγιάννη και του Κώστα Παπαδάκη ολοκληρώνουν αυτές της Πολιτικής Αγωγής των Αιγύπτων αλιεργατών. Ακολουθούν οι συνήγοροι Πολιτικής Αγωγής του ΠΑΜΕ. Άλλες έξι δικάσιμες υπάρχουν μέσα στον πρώτο μήνα του 2020 και αυτές είναι στις 22, 23, 24, 28, 29 και 30 Γενάρη, όλες στην Αίθουσα τελετών του Εφετείου Αθηνών.

Δεν θα αφήσουμε να μας γυρίσουν πίσω

Οι Γυναίκες αποφασίζουν για το σώμα τους

Η αφίσα ενάντια στις εκτρώσεις που αναρτήθηκε σε σταθμούς του Μετρό την περασμένη εβδομάδα, καθώς και το πρωτοσέλιδο του Sportime τρεις εβδομάδες νωρίτερα είναι μόνο η κορυφή του παγόβουνου της σεξιστικής επίθεσης ενάντια στο δικαίωμα των γυναικών στην αυτοδιάθεση του σώματός τους. Η εκστρατεία αυτή έχει πανευρωπαϊκές διαστάσεις και διπλό στόχο: να πισγωυρίσει τις κατακτήσεις του γυναικείου κινήματος και να κουκουλώσει τη διάλυση του κοινωνικού κράτους.

Το δικαίωμα στην έκτρωση είναι από τα πιο κεντρικά αιτήματα του γυναικείου κινήματος. Στην Ιρλανδία η «όγδοη τροπολογία» του Συντάγματος που αναγνώριζε ίσα δικαιώματα για τα αγέννητα παιδιά και με αυτόν τον τρόπο ποινικοποιούσε τις αμβλώσεις, καταργήθηκε το 2018 μετά από δημοψήφισμα με ένα συντριπτικό 66%. Σε εργατογενιές του Δουβλίνου το ποσοστό υπέρ της νομιμοποίησης της έκτρωσης έφτασε το 90%. Στην Πολωνία δυο χρόνια νωρίτερα μαζικές διαδηλώσεις σε μια σειρά πόλεις κατάφεραν να αναγκάσουν την κυβέρνηση να αποσύρει ένα νομοσχέδιο απαγόρευσης των εκτρώσεων. Παρόμοια, στην Ισπανία το 2014 η κυβέρνηση αναγκάστηκε κάτω από την πίεση μαζικών κινητοποιήσεων να πάρει πίσω ένα νομοσχέδιο που θα απαγόρευε τις εκτρώσεις εκτός αν η εγκυμοσύνη ήταν αποδεδειγμένα αποτέλεσμα βιασμού.

Ιδεολογική επίθεση

Η έκτρωση δεν είναι καν νόμιμη σε μια σειρά χώρες. Τα πιωγωυρίσματα ελλοχεύουν στις χώρες που είναι νόμιμη και η πρόσβαση σε ασφαλείς δωρεάν εκτρώσεις αμφισβητείται. Πάνω σε όλα αυτά, έρχεται να προστεθεί και η ιδεολογική αμφισβήτηση του δικαιώματος στην έκτρωση. Το άνοιγμα της δήθεν συζήτησης για το «αγέννητο παιδί» περιλαμβάνει από εκδηλώσεις υπέρ της απαγόρευσης των εκτρώσεων (σαν αυτή που έγινε πρόπερσι στο Πολεμικό Μουσείο από θρησκευτικές οργανώσεις στην οποία συμμετείχε ο Παναγιώταρος) μέχρι το ότι ο νόμος δεν προστατεύει τις γυναίκες που θέλουν να κάνουν έκτρωση από την ιδεολογική αντίθεση ορισμένων γιατρών και τους δίνει το περιθώριο να αρνηθούν να την εκτελέσουν.

Η αφίσα ενάντια στις εκτρώσεις κατέβηκε μέσα σε μόλις μια ημέρα κάτω από τις αντιδράσεις. Ωστόσο κάποιον από τους απολογητές της έλεγαν ότι δεν είναι παρά μια «άποψη», ότι δεν καλεί σε απαγόρευση των εκτρώσεων. Είναι όμως απλά μια άποψη; Οι γυναίκες τον καιρό της κρίσης έχουν νιώσει στο πετσί τους την επιστροφή μιας ολόκληρης ρητορικής για τον «προορισμό» τους: να γίνουν μάνες, να προσφέρουν ανιδιοτελώς φροντίδα στα παιδιά και τους συζύγους τους, να φέρουν σε πέρας το καθήκον που τους ανέθεσε η «φύση». Η συνέχεια είναι κάθε είδους συναισθηματικοί εκ-

βιασμοί (ότι το έμβρυο έχει καρδιά που χτυπάει κλπ). Η άλλη όψη του ίδιου νομίσματος είναι η πυρά που στήνεται κάθε φορά που μια νεαρή μάνα παρατάει το νεογέννητό της, ή τότε που μια μητέρα ανάηπου παιδιού το σκοτώνει και αυτοκτόνησε –χωρίς να μπαίνει στη συζήτηση το κατά πόσον αυτές οι γυναίκες είχαν τη στήριξη που χρειάζονταν για να μεγαλώσουν αυτά τα παιδιά.

Τέτοιες επιθέσεις δεν είναι αποτέλεσμα οπισθοδρομικών απόψεων στα “μυαλά του κόσμου” έτσι γενικά και οόριστα. Πίσω από την καμπάνια που στήθηκε στο Μετρό βρίσκεται η Ινές Λυκοϋδή, δημοτική σύμβουλος του Μπακογιάννη. Για το εξώφυλλο της Sportime έδωσε συγχαρητήρια ο Άδωνις Γεωργιάδης λέγοντας «το να έχουμε διπλάσιες εκτρώσεις από γεννήσεις γεννά ζητήματα επιβίωσης του Έθνους μας». Ούτε την άρνηση αναισθησιολόγων στη Σάμο το 2018 να δουλέψουν για μια έκτρωση μπορούμε να τη χρεώσουμε μόνο στις ατομικές τους πεποιθήσεις. Οι κωδικοί που δικαιολογούν τη διαδικασία της έκτρωσης στον ΕΟΠΥΥ συμπεριλαμβάνουν μόνο παθολόγους παράγοντες, παρά το γεγονός ότι σύμφωνα με τον νόμο η έκτρωση είναι επιλογή. Η ΝΔ με το που ανέλαβε την κυβέρνηση το 2019 κατάργησε τη Γενική Γραμματεία Ισότητας Φύλων και την αντικατέστησε με τη Γενική Γραμματεία Οικογενειακής Πολιτικής και Ισότητας Φύλων -μία κίνηση που οι ίδιοι/ες οι εργαζόμενοι/ες στη γραμματεία θεωρούν υποχώρηση στον συντηρητισμό και υποβάθμιση.

Το δικαίωμα στην έκτρωση κερδήθηκε από το μεγαλειώδες κίνημα της μεταπολίτευσης που πάλεψε για χρόνια και τελικά ανάγκασε την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ να το νομοθετήσει. Εκείνη την κατάκτηση θέλει να ξηλώσει η επίθεση ενάντια σε αυτό το δικαίωμα. Η απλήρωτη οικιακή εργασία είναι η οικονομικότερη επιλογή του καπιταλισμού για την αναπαραγωγή της εργατικής τάξης. Όσο μεγαλύτερο μέρος αυτής της φροντίδας αναλαμβάνουν τα νοικοκυριά, τόσο μικρότερο μέρος είναι υποχρεωμένο να αναλάβει το κοινωνικό κράτος. Ειδικά σε μια περίοδο κρίσης που οι από πάνω επιλέγουν συνειδητά να διαλύσουν όλο και περισσότερο τις κοινωνικές παροχές, η ρητορική της γυναικαίας «φύσης» που βρίσκεται την έκφρασή της στο σπίτι, στη φροντίδα κλπ είναι για την άρχουσα τάξη η καλύτερη κάλυψη για τις επιθέσεις τους: είτε κλείνοντας υπηρεσίες, είτε απολύοντας προσωπικό και συρρικνώνοντας τις σε βαθμό που είναι πια τελείως απαξιωμένες, είτε δίνοντάς τις σε ιδιώτες.

Δεν μπορεί λοιπόν μια γυναίκα να επιλέγει τι θα κάνει με το σώμα της: η έκτρωση μπαίνει στο στόχαστρο γιατί ακριβώς η αυτοδιάθεση αποτελεί την αμφισβήτηση ότι την αναπαραγωγή της εργατικής τάξης πρέπει να την αναλάβουν οι ίδιες οι εργατικές οικογένειες και πιο συγκεκριμένα οι γυναίκες.

Απεργιακή 8 Μάρτη 2019

Κινδυνεύει το Έθνος;

Χέρι χέρι με την αμφισβήτηση της αυτοδιάθεσης πάει και η συζήτηση για την υπογεννητικότητα με όλα τα συμπεράσματα και τις προτάσεις που τη συνοδεύουν στην κυρίαρχη αφήγηση. Μια σειρά δημοσιεύματα το τελευταίο διάστημα, εγχώρια και διεθνή, συνοδευόμενα από τις αντίστοιχες έρευνες κρούουν τον κώδωνα του κινδύνου, γιατί ο πληθυσμός της Ευρώπης γερνάει. Πράγματι, τα στοιχεία δείχνουν ότι ο μέσος όρος ηλικίας της Ευρώπης είναι ο μεγαλύτερος παγκοσμίως, καθώς και ότι ο αριθμός παιδιών ανά γυναίκα έχει πέσει κάτω από τον αριθμό συντήρησης του πληθυσμού και διαρκώς μειώνεται.

Οι Financial Times αφιερώνουν ένα άρθρο στις οικονομικές συνέπειες της γήρανσης του πληθυσμού, καθώς η αναλογία εργαζόμενου και μη εργαζόμενου πληθυσμού ολόένα και θα μικραίνει. Αντίστοιχο άρθρο της Καθημερινής προειδοποιεί ότι οι τάσεις που επικρατούν αυτή τη στιγμή στην απόκτηση παιδιών (λιγότερα παιδιά, μεγαλύτερη ηλικία μητέρας) έχουν σαν αποτέλεσμα τη μείωση και τη γήρανση του πληθυσμού. Τα δημοσιεύματα αυτά κάνουν την παραδοχή ότι ύστερα από τόσα χρόνια κρίσης, η οικονομία δεν μπορεί να ανακάμψει χωρίς εργατικά χέρια, από τα οποία η Ευρώπη έτσι όπως πάει δεν θα διαθέτει αρκετά.

Σε άλλο δημοσίευμα οι Financial Times προειδοποιούν ότι η ενίσχυση του πληθυσμού θα είχε σαν πιο προφανή λύση την εισερχόμενη μετανάστευση, αλλά, εφόσον σ’ αυτό υπάρχει «απορροθιμιά» από τις πολιτικές ησίες, καλό είναι τουλάχιστον να αποφευχθούν οι «επικλήσεις σε παραδοσιακές αξίες» και να προτιμηθεί η επέκταση του κράτους πρόνοιας. Το άρθρο αυτό αποκαλύπτει τρία πράγματα. Πρώτο, ότι το αφήγημα ότι «δεν χωράμε» λόγω κρίσης έρχε-

ται σε ευθεία αντίθεση με το γεγονός ότι η κρίση δεν γίνεται να ξεπεραστεί χωρίς εργατικά χέρια. Δεύτερο ότι οι ρατσιστικές κυβερνήσεις αρνούνται να δεχτούν το καλωσόρισμα των προσφύγων και των μεταναστών σαν λύση. Τρίτο, ότι η τακτική της επίθεσης στα δικαιώματα των γυναικών δεν είναι αποδοτική.

Αντιστάσεις

Γιατί άραγε; «Όταν αναγκάζονται να επιλέξουν ανάμεσα στο μεγάλομα παιδιών και στην καριέρα, οι γυναίκες συνήθως επιλέγουν το δεύτερο», αναφέρει το άρθρο. Αυτό που το άρθρο δεν παραδέχεται είναι ότι οι αντιστάσεις του γυναικείου κινήματος δεν αφήνουν ούτε το κράτος πρόνοιας να διαλυθεί, ούτε τις αντιδραστικές ιδέες τύπου «πατρίς – θρησκεία – οικογένεια» να επιστρέψουν.

Μετά από 10 χρόνια κρίσης και με τις βασικές συνταγές να έχουν αποτύχει, οι άρχουσες τάξεις της Ευρώπης βρίσκονται αντιμέτωπες με το ενδεχόμενο μιας νέας κρίσης. Η Νέα Δημοκρατία έγινε κυβέρνηση πάνω σε υποσχέσεις για την «ανάπτυξη» που θα φέρουν οι επενδύσεις κι αυτή η εικόνα έχει γρήγορα γίνει καπνός. Τώρα το μόνο που έχει να «προσφέρει» η κυβέρνηση είναι λιτότητα, διάλυση και καταστολή. Δεν μπορεί –και δεν θέλει- να ακολουθήσει την συμβουλή των Financial Times για περισσότερο κοινωνικό κράτος. Τόσο γιατί αυτό έρχεται σε αντίθεση με τις κεντρικές επιλογές της για ιδιωτικοποιήσεις και μείωση των υπηρεσιών όσο και γιατί αυτό θα αποτελέσει υποχώρηση της ΝΔ απέναντι στα αιτήματα που το εργατικό κίνημα παλεύει –να τα πάρουμε όλα πίσω.

Αυτό που της μένει λοιπόν είναι αυτή η σεξιστική επίθεση –η επιστροφή στις «παραδοσιακές αξίες», στην οποία το εργατικό κίνημα με

τις γυναίκες μπροστά αντιστέκεται. Όσο παραδέχεται το φαινόμενο του brain drain (φυγή των πτυχιούχων στο εξωτερικό) τόσο αναγκάζεται να στρέψει τη ρητορική της προς το φαινόμενο της υπογεννητικότητας και να παριστάνει ότι το «έθνος» απειλείται με συρρίκνωση. Το μέτρο της επιδότησης ελληνίδων γυναικών έως 30 ετών που θα αποκτήσουν παιδιά μέσα στο 2020 είναι κάτι παραπάνω από εμπαγινό.

Εκτός από σεξιστικό μήνυμα που λέει ότι δουλειά μιας νέας γυναίκας είναι να κάνει παιδιά πριν καλά καλά αποκατασταθεί επαγγελματικά, είναι και ρατσιστικό. Από κοντά έρχονται οι ισλαμοφοβικές κορώνες της αλλοίωσης του πληθυσμού,

της «ισλαμοποίησης» της Ευρώπης και της Ελλάδας. Χιλιάδες μωρά έχουν γεννηθεί στα hot sprot και τα στρατόπεδα προσφύγων, χιλιάδες μικρά παιδιά δεν πηγαίνουν νηπιαγωγείο και σχολείο και, φυσικά, χιλιάδες νέοι άνθρωποι, ειδικευμένοι και ανειδίκευτοι, στερούνται μιας ευκαιρίας να δουλέψουν αξιοπρεπώς ώστε να μπορέσουν να ζήσουν οι ίδιοι αλλά και να παράξουν όσα η κοινωνία μας χρειάζεται για να καλυφθούν όλες οι ανάγκες. Τα εργατικά χέρια που όλοι παραδέχονται ότι χρειάζονται για να ξεπεραστεί η κρίση υπάρχουν, αλλά κάθονται άπραγα, δέχονται καταστολή και υφίστανται δολοφονικές πολιτικές.

Αυτόν τον σεξιστικό και ρατσιστικό κατήφορο δεν μπορεί να τον ξεπλύνει η εκλογή γυναίκας για τη θέση της Προέδρου της Δημοκρατίας. Το εργατικό κίνημα είναι το μόνο που έχει εδώ και χρόνια διατυπώσει και διεκδικήσει τη λύση: ανοιχτά σύνορα και πόλεις στους πρόσφυγες, μαζικές προσλήψεις μόνιμου προσωπικού σε όλες τις υπηρεσίες, στοπ στις ιδιωτικοποιήσεις της ενέργειας, των Πανεπιστημίων, των υπηρεσιών καθαριότητας των Δήμων, επανακρατικοποίηση του ΟΤΕ, του ΟΣΕ και των υπόλοιπων μεγάλων επιχειρήσεων που δόθηκαν σαν φιλέτα.

Και φυσικά, μετά την πρώτη απεργιακή 8 Μάρτη, διεθνή ημέρα των Γυναικών, το 2019, έχει μπει στην ημερήσια διάταξη η γνήσια εργατική εναλλακτική των γυναικών: τα βάρη της αναπαραγωγής και της φροντίδας να τα αναλάβει το κράτος. Με παιδικούς σταθμούς 24ωρης λειτουργίας στους χώρους εργασίας, ΚΑΠΗ σε κάθε γειτονιά, επέκταση της Βοήθειας στο Σπίτι, μόνιμη και σταθερή εργασία για όλες και όλους, ίσες αποδοχές, πρόσβαση στην αντισύλληψη και σε ασφαλείς εκτρώσεις, στήριξη των μονογονεϊκών οικογενειών.

Εκδηλώσεις Οργανώνουμε την απεργιακή 8 Μάρτη

Στους εργατικούς χώρους

ΓΕΝΝΗΜΑΤΑΣ

ΠΕΜΠΤΗ 6/2, 1μμ

ΑΓ. ΣΑΒΒΑΣ

ΠΕΜΠΤΗ 6/2

αμφιθέατρο 1μμ

ΕΡΥΘΡΟΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 7/2

αμφιθέατρο 2μμ

ΕΡΤ

ΤΡΙΤΗ 18/2

αίθουσα ΠΟΣΠΕΡΤ, 1μμ

ΑΓΙΑ ΟΛΓΑ

ΠΕΜΠΤΗ 20/2, 1.30μμ

ΑΓΛΑΪΑ ΚΥΡΙΑΚΟΥ

ΠΕΜΠΤΗ 20/2

αίθ. διδασκαλίας,

ισόγειο 1μμ

Στις γειτονίες

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 12/2, 7μμ

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ

ΠΕΜΠΤΗ 27/2

καφέ Square 7μμ

Στο δρόμο για τις 8 Μάρτη

Η εκκλησία, τα σχολεία και η κυτταρική οικογένεια προσπαθούν να εξασφαλίσουν ότι η κατωτερότητα του γυναικείου φύλου και η υποταγή είναι φυσιολογική περνώντας τη μέσα από τις συνειδήσεις των ανθρώπων. Με την πρωτοβουλία μας αθλητικής φυλλάδας που βρωμάει βαρβατλία, η εκκλησία μέσω της «ημέρας του αγέννητου παιδιού» και της εμφάνισης του κινήματος «υπέρ της ζωής», οδήγησε στο φαιδρό πρωτοσέλιδο και στα ψεύτικα στατιστικά στοιχεία για τις αμβλώσεις.

Την πρωτοβουλία την επαινέσε ο ιδανικός εκπρόσωπος του τραμπισμού στην Ελλάδα, ο Άδωνις Γεωργιάδης. Σε ανάρτησή του στο τούιτερ έγραψε: «Συγχαίρω την εφημερίδα παρά τις αντιδράσεις. Στην Ελλάδα δεν αμφισβητείται το δικαίωμα της γυναίκας στην άμβλωση, αυτό όμως δεν σημαίνει ότι δεν αντιλαμβανόμαστε ότι το να έχουμε διπλάσιες εκτρώσεις από γεννήσεις, γεννά ζητήματα για την επιβίωση του έθνους μας». Το δικαίωμα δεν αμφισβητείται, ωστόσο όταν ένας υπουργός επικαλείται ψευδή στοιχεία για να υποστηρίξει ότι «το έθνος κινδυνεύει» και ότι έχουμε διπλάσιες εκτρώσεις από γεννήσεις, είναι γελοίο. Με τα τελευταία επίσημα στοιχεία έχουμε περίπου 17.000 αμβλώσεις και 100.000 γεννήσεις το χρόνο. Και φυσικά τα στοιχεία δεν αφορούν τις ελληνίδες μόνο. Αλλά γιατί να αφήσουμε την αλήθεια να χαλάσει ένα σκοτεινό μύθο;

Στήριξη στις γυναίκες

Στην υποκρισία, στο στιγμιαισμά, στο σεξισμό και στην εκστρατεία μίσους κατά των γυναικών οφείλουμε να αντισταθούμε όχι μόνο για την υπεράσπιση των δικαιωμάτων μας αλλά και για να αναζητηθούν λύσεις. Το κράτος οφείλει να αναλάβει τις ευθύνες του και να στηρίξει όσες θέλουν να αποκτήσουν παιδί. Με βοήθεια στις μητέρες με ελαστικό ωράριο εργασίας. Με 24ωρους παιδικούς σταθμούς. Με ολοήμερα σχολεία και προσλήψεις του απαραίτητου επιστημονικού προσωπικού σε όλες τις βαθμίδες εκπαίδευσης. Με τη δημιουργία και τη συντήρηση όλων των γηροκομείων. Με μέριμνα για τα γεννημένα και παρατημένα παιδιά των μαιευτηρίων. Μέριμνα και φροντίδα για τα προσφυγόπουλα. Να δημιουργήσι δομές για τις κακοποιημένες γυναίκες και όχι μόνο δομές για ελληνίδες. Πλήρη υγιονομική κάλυψη για τη μάνα και το παιδί σε όλες όσες κατοικούν στην Ελλάδα. Να μεριμνήσει για τον οικογενειακό προγραμματισμό και την ενημέρωση των οικονομικά ασθενέστερων ομάδων της Ελλάδας, όπως είναι οι Ρομά.

Μετά από χρόνια αγώνων, οι από πάνω έχουν βάλει στόχο τα δικαιώματα των γυναικών που θεωρούν ότι είναι υπό διαπραγμάτευση. Όμως αποδείχθηκε ότι από τη Χιλή, τη Βολιβία, τη Γαλλία, το Λίβανο οι γυναίκες πάλεψαν μαζί με τους άνδρες και βρίσκονται στην ίδια γραμμή. Σήμερα, στη μεγαλύτερη κρίση του καπιταλισμού, οι κυβερνήσεις έρχονται να ξαναφορτώσουν στη γυναίκα τα βάρη της κρίσης και της σεξιστικής καταπίεσης, ξεκινώντας με την καμπάνια του

Τραμπ κατά των εκτρώσεων. Απαγόρευσε στις ΜΚΟ τη χρηματοδότηση, ούτως ώστε να μην έχουν τη δυνατότητα να παρέχουν υπηρεσίες οικογενειακού προγραμματισμού όπως είναι η αντισύλληψη και η άμβλωση.

Μόλις γεννηθεί το παιδί είναι μόνο του. Δεν τους νοιάζει η φροντίδα του παιδιού, πώς και πού περνά τη μέρα του, η διατροφή του και πώς εξασφαλίζονται τα σχολικά γούστα, τα μεσημεριανά, τα βραδινά, οι αρρώστιες, η μάθηση, οι δραστηριότητες και γενικά όλος ο αγώνας της επιβίωσης που απασχολεί αποκλειστικά ή τη μονογονεϊκή ή τη διευρυμένη οικογένεια. Όταν αρχίσαν οι απολύσεις στα εργοστάσια, στις ΔΕΚΟ, στους Δήμους, στις τράπεζες, στο ευρύτερο Δημόσιο, ό,τι μεταρρύθμιση υπήρχε για να εξασφαλίσει τα δικαιώματα των γυναικών, άρχισε να μετατρέπεται σε ισότητα προς τα κάτω και των δύο φύλων. Αν τελικά παρ’ όλες τις δυσκολίες αποφασίσει κάποιος να κάνει παιδί του φεύγει η ψυχή για να το μεγαλώσει παρόλο που είναι δικαίωμα αδιαπραγμάτευτο.

Το αίτημα «κάτω τα χέρια», που εδώ και είκοσι χρόνια έχει πάρει ιστορικές διαστάσεις, αποτελεί το βασικό στοιχείο μιας μάχης που αφορά όλη την εργατική τάξη και χρειάζεται να ξαναγίνει υπόθεση όλων των σωματείων και των συνδικάτων σε κάθε χώρο δουλειάς. Διεκδικούμε το δικαίωμα της κάθε γυναίκας να αποφασίζει πότε θέλει να κάνει παιδί και πότε να κάνει δωρεάν και ασφαλή έκτρωση.

Μετά την επιτυχημένη οργάνωση της περσινής 8 Μάρτη και στο Δήμο της Αθήνας που εργάζομαι, με αφορμή και τη συμπλήρωση των 110 χρόνων από την καθιέρωση αυτής της ημερομηνίας ως παγκόσμια μέρα των γυναικών –κι εδώ πρέπει να μην μονοειδίσουμε την Κλάρα Τσέκιν- καλούμε και φέτος όλες τις γυναίκες σε αγώνες και διεκδικήσεις βροντοφωνάζοντας ότι ανταποσώμαστε και πολεμάμε ενάντια στον απαρχαιωμένο θεσμό στον οποίο η γυναίκα επιτελεί την πιο μονότονη και αναίρη δουλειά από τα νιάτα μέχρι το θάνατό της. Πολεμάμε για μια πραγματικά απελευθερωμένη κοινωνική πραγματικότητα με πρωταγωνίστριες τις γυναίκες, για να πάρουμε πίσω τα κλεμμένα και για να δυναμώσουμε το εργατικό κίνημα.

Από την εισήγηση της Μαρίας Αμπελιώτη στη Συνέλευση του Συντονισμού 19 Γενάρη

Η ΛΑΡΚΟ κατεβαίνει στην Αθήνα

Μεγάλο πανΛΑΡΚικό συλλαλητήριο ενάντια στην ιδιωτικοποίηση με 24ωρη απεργία, προσυγκέντρωση στην Ομόνοια και πορεία στο Σύνταγμα οργανώνουν τα 5 επιχειρησιακά σωματεία της ΛΑΡΚΟ το Σάββατο 25 Ιανουαρίου στις 11πμ.

Ο Σταϊκούρας απειλώντας τους εργαζόμενους και τα σωματεία τους να δεχτούν την ιδιωτικοποίηση παρουσίασε ένα σχέδιο πτώχευσης που δείχνει ότι χιλιάδες είναι οι οικογένειες που θα δουν το δρόμο της ανεργίας.

Απέναντι στους εκβιασμούς, ιδιωτικοποίηση ή πτώχευση, οι εργαζόμενοι αποφάσισαν να προχωρήσουν σε μαζικές κινητοποιήσεις όχι μόνο στη Λάρυμνα, τη Μαλεσίνα ή το Μαρτίνο, αλλά να κάνουν και μια μεγάλη και μαζική κάθοδο στην Αθήνα στέλνοντας μήνυμα πως δεν θα δεχτούν τις μεθοδεύσεις και τους εκβιασμούς.

“Η Λάρκο είναι δημόσια περιουσία, ανήκει στο λαό και πρέπει να αξιοποιηθεί προς όφελός του και όχι προς όφελος των ιδιωτικών συμφερόντων”, αναφέρουν σε ανακοίνωσή τους οι εργαζόμενοι που όλες τις προηγούμενες μέρες με εξορμήσεις στα

Φωτό: Κυριάκος Μπάνος

25/4/18, Διαδήλωση εργατών της ΛΑΡΚΟ στην Αθήνα.

χωριά, στα καφενεία, αλλά και με αποφάσεις πολιτιστικών συλλόγων, συλλόγων γονέων και τοπικών σωματείων έχουν κινητοποιήσει χιλιάδες κόσμο για τη μεγάλη αυτή διαδήλωση στο κέντρο της Αθήνας. Μαζί τους συμπαραστάτες έχουν τα Εργατικά Κέντρα της περιοχής, δεκάδες σωματεία

και Ομοσπονδίας από τη Φθιώτιδα και τη Λαμία αλλά σωματεία από την Αθήνα και τον Πειραιά, όπως τα Εργατικά Κέντρα Αθήνας και Πειραιά, την ΠΟΣΠΕΡΤ, το σωματείο των εργαζόμενων στα Ναυπηγεία της Ελευσίνας, κ.ά.

Κυριάκος Μπάνος

Να περάσει στο δημόσιο το Γηροκομείο

Ανακοίνωση για την άθλια κατάσταση που αντιμετωπίζουν οι τρόφιμοι του Γηροκομείου Αθηνών εξέδωσε η Αγωνιστική Συνδικαλιστική Κίνηση Υγειονομικών στηρίζοντας την κινητοποίηση που οργανώνεται από κατοίκους της περιοχής, την Τετάρτη 22/1 στις 6μμ, στο πάρκο ΚΑΠΑΨ (Τριφυλλίας και Λάμψα), με αίτημα την κρατικοποίηση και πλήρη επαναλειτουργία του Γηροκομείου.

Όπως τονίζεται στην ανακοίνωση: “Πριν λίγες μέρες η ΔΕΗ έδωσε εντολή για την διακοπή της ηλεκτροδότησης στο Γηροκομείο Αθηνών. Οι οφειλές προς την ΔΕΗ ανέρχονται σε 1,3 εκατ. ευρώ ενώ τα συνολικά χρέη του Γηροκομείου σε 45 εκατομμύρια (προς ΙΚΑ, εφορία, εργαζόμενους) παρά τα 900 περίπου ακίνητα που έχει στην κατοχή του! Το κτηριακό συγκρότημα του ιδρύματος που βρίσκεται στο Ψυχικό θεωρείται διατηρητέο για την μεγάλη αρχιτεκτονική και ιστορική αξία.

Πρόκειται για σκάνδαλο διασπάθισης πλούτου στο οποίο ανάμειξη έχουνε όλες οι διοικήσεις του Γηροκομείου. Τελευταία εκλεγμένη διοίκηση ήταν εκείνη υπό τον αρχιμανδρίτη Μπούμπα, που εξέπεσε το 2016 κάτω από το βάρος των καταγγελιών. Τον Ιούνιο του 2018, το δικαστήριο όρισε προσωρινή διοίκηση με προσωρινό πρόεδρο τον Ζώη Κολιό, αντιπρόεδρο του ακροδεξιού κόμματος ΠΑΤ.ΡΙ.Ε. που κατέβασε κοινό ψηφοδέλτιο με το ΛΑΟΣ στις ευρωεκλογές του 2019. Ευθύνες έχει και ο Δήμος της Αθήνας καθώς έχει λόγο στην Διοίκηση του ιδρύματος.

Η λεηλασία του δημόσιου πλούτου και η κακοδιαχείριση είναι κοινός παρανομαστής στην ιδιωτική Υγεία. Σε έναν κλάδο που οι μεγάλες επιχειρήσεις κάνουν τζίρους δισεκατομμυρίων πληθαίνουν οι καταγγελίες για τις συνθήκες εργασίας, την καθυστέρηση στην αποπληρωμή των δεδουλευμένων την έλλειψη Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας.

Σήμερα η κατάσταση στο Γηροκομείο έχεις ως εξής : α) Από τις 9 πτέρυγες λειτουργούν μόνο 3. β) Φιλοξενούνται περίπου 130 ηλικιωμένοι ενώ πριν 14 χρόνια ήταν περίπου 450. Με την επαναλειτουργία των κλειστών κτιρίων μπορούν να στεγαστούν 700 ηλικιωμένοι. Ταυτόχρονα είναι απαραίτητη η επαναπρόσληψη όλων των εργαζομένων που απολύθηκαν τα προηγούμενα χρόνια. Με την πλήρη επαναλειτουργία των μαγειρειών μπορεί να βοηθηθεί ο Δήμος Αθηναίων ώστε να αντιμετωπίσει τα προβλήματα της σίτισης των άστεγων και οικονομικά ανήμπορων συνανθρώπων μας καθώς υπάρχει δυνατότητα για 5000 μερίδες ημερησίως”.

Όχι στο φακέλωμα σωματείων

“Όχι στο Μητρώο φακελώματος των συνδικάτων, καμιά κρατική εργοδοτική παρέμβαση στα σωματεία μας”, αναφέρει η κοινή ανακοίνωση που εξέδωσαν πολλά σωματεία και σύλλογοι ενάντια στις μεθοδεύσεις της κυβέρνησης. Συγκέντρωση διαμαρτυρίας πραγματοποιήθηκε την Πέμπτη 16/1 έξω από το Υπουργείο Εργασίας. Όπως τονίζεται στην ανακοίνωση:

“Συνεχίζοντας την αντεργατική πολιτική όλης της προηγούμενης δεκαετίας, η κυβέρνηση καλεί τα σωματεία να υποβάλουν σε ειδική πλατφόρμα τα ατομικά στοιχεία (ονοματεπώνυμο, αριθμό ταυτότητας, ΑΦΜ, τηλέφωνα κλπ) των μελών των προεδρείων τους.

Τα σωματεία στοχοποιούνται και τσουβαλιάζονται μαζί με κάθε είδους κερδοσκοπικές επιχειρήσεις και νομικά πρόσωπα. Τα συλλογικά όργανα των εργαζομένων και τα δημοκρατικά εκλεγμένα συμβούλιά τους, μπαίνουν στον ίδιο παρονομαστή με τους ανθρώπους της νύχτας και του υποκόσμου, τους σύγχρονους δουλεμπόρους, τους εμπόρους ναρκωτικών και όλων, τους κάθε είδους μαφιόζους.

Η νέα αυτή κρατική παρέμβαση στα εργατικά σωματεία, έρχεται αμέσως μετά το «ηλεκτρονικό μητρώο συνδικαλιστικών οργανώσεων» (επίσης με πλήρη φακέλωμα των ΔΣ των σωματείων), την «ηλεκτρονική ψηφοφορία» χωρίς συμμετοχή των εργαζομένων στην διαδικασία της συνέλευσης για αποφάσεις και απεργίες, την υποχρεωτική παρουσία δικαστικού – νομικού στις εκλογές των σωματείων και μια σειρά αυταρχικές κρατικές παρεμβάσεις στο εργατικό κίνημα. Παράλληλα, έχει ήδη αναγγελθεί η ψήφιση νόμου που θα προβλέπει γνωστοποίηση κάθε διαδήλωσης, πορείας και γενικότερα συνάθροισης και των στοιχείων των διοργανωτών τουλάχιστον 48 ώρες πριν στην αστυνομία. Η οποία θα έχει μαζί με τον εισαγγελέα τον τελευταίο λόγο για το σημείο της συνάθροισης και την διαδρομή που θα ακολουθήσει.

Τα σωματεία των εργαζομένων δεν απολογούνται, ούτε δίνουν λογαριασμό στην κυβέρνηση, στο κράτος, την εργοδοσία και την ΕΕ. Λογοδοτούν αποκλειστικά και μόνο στα μέλη τους και στους εργαζόμενους.

Απαιτούμε να αποσυρθεί η απαράδεκτη διάταξη και κάθε λογής «μητρώο» φακελώματος και στοχοποίησης του εργατικού κινήματος και των σωματείων.”

STOP στο νέο ασφαλιστικό

“Η κατάθεση του αντιασφαλιστικού νομοσχεδίου αποτελεί για εμάς αιτία πολέμου” υποστηρίζουν οι Συνταξιουικικές Οργανώσεις. Μιλώντας σχετικά στην Συνέλευση του Συντονισμού Εργατικής Αντίστασης στις 19 Γενάρη στην ΕΣΗΕΑ ο Βασίλης Συλαϊδής συνδικαλιστής στην Intracom ανέφερε μεταξύ άλλων:

“Και στο ζήτημα της κοινωνικής ασφάλισης η κυβέρνηση της ΝΔ έρχεται να συνεχίσει και να χειροτερέψει το έργο των προηγούμενων κυβερνήσεων. Ολοένα και περισσότερο αυξάνει το αδιέξοδο που θα δημιουργηθεί αφού δεν είναι εξασφαλισμένοι οι πόροι του ασφαλιστικού συστήματος. Αυτό προφανώς και ανοίγει την κερκόπορτα της ιδιωτικής ασφάλισης και των επαγγελματικών ταμείων και απεμπολεί το δημόσιο και υποχρεωτικό χαρακτήρα της ασφάλισης. Πρόκειται πραγματικά για μια ωρολογιακή βόμβα η οποία απειλεί να τινάξει όλο το σύστημα στον αέρα και να οδηγήσει σε ιδιωτικοποίηση”.

Στο ίδιο μήκος κύματος ο **Αντώνης Κουρούκλης** πρόεδρος της Ομοσπονδίας των Εργαζομένων στα Ασφαλιστικά Ταμεία αναφέρει στην Εργατική Αλληλεγγύη:

“Όπως συμβαίνει με όλα τα ασφαλιστικά νομοσχέδια, ιδιαίτερα της τελευταίας δεκαετίας, το σχέδιο «Βρούτση» επιταχύνει και επεκτείνει το απορρυθμιστικό-αντιασφαλιστικό πλαίσιο των προηγούμενων, στην προκειμένη περίπτωση του νόμου Κατρούγκαλου.

Απαλλαγή της εργοδοσίας

Είναι σαφές ότι, σε καμιά περίπτωση δεν αλλάζει η φιλοσοφία του νόμου Κατρούγκαλου, με βασικότερο χαρακτηριστικό την καθιέρωση της “εθνικής” σύνταξης και της χωρίς κανενός είδους κρατική εγγύηση “ανταποδοτικής”. Αντίθετα αποτελούν το επόμενο, καθοριστικότατο βήμα για την αλλοίωση ή τη μετάλλαξη του κοινωνικού χαρακτήρα της ασφάλισης, προς την κατεύθυνση μεταξύ άλλων της πλήρους απαλλαγής της εργοδοσίας από τη συμμετοχή της στην ασφαλιστική-συνταξιοδοτική δαπάνη. Είναι πλέον ο μεμονωμένος εργαζόμενος που θα κληθεί να λάβει κρίσιμες αποφάσεις για την τοποθέτηση μέρους του εισοδήματός του εντός ενός αμιγώς κεφαλαιοποιητικού πλαισίου κι ενός συστήματος καθορισμένων εισφορών και μη εγγυημένων παροχών.

Η ένταξη του ΕΤΕΑΕΠ στον ΕΦΚΑ έχει επίσης την ίδια στόχευση αφού θα χρησιμοποιηθεί σαν όχημα για την καθιέρωση κεφαλαιοποιητικού συστήματος στην ανταποδοτική του ΕΦΚΑ”.

Να γιατί η απάντηση στα ψέματα της κυβέρνησης δεν μπορεί να είναι άλλη από την διεκδίκηση για επιστροφή των κουρεμένων αποθεματικών των Ταμείων. Καμιά μείωση των ασφαλιστικών εισφορών των επιχειρήσεων. Πλήρης αποκατάσταση όλων των περικοπών, μαζί και της 13ης και 14ης σύνταξης. Αυξήσεις στις συντάξεις με κατώτερη κύρια σύνταξη 600 ευρώ. Να επιστραφούν όλες οι παράνομες παρακρατήσεις σε κύριες – επικουρικές συντάξεις. Άμεση χρηματοδότηση του δημόσιου συστήματος Υγείας από τον κρατικό προϋπολογισμό. Μείωση των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης στα 60 για τους άνδρες, στα 55 για τις γυναίκες. Με 5 χρόνια λιγότερης δουλειάς για τα βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα.

Εμπρός για δυναμική 8 Μάρτη

η συνέχεια από τη σελίδα 3

“Από την περυσινή 8 Μάρτη μέχρι σήμερα έχουμε κερδίσει πράγματα” σημείωσε η **Μαρία Χαρχαρίδου** από το Δ.Σ του Συλλόγου Εργαζομένων ΓΝΑ Γεννηματάς. “Καταρχήν τον απεργιακό χαρακτήρα της. Η δυναμική είναι μεγάλη. Το γυναικείο ζήτημα έχει μπει στην ατζέντα πολλών σωματείων. Δεν μένουμε μόνο στο να απαντάμε στις σεξιστικές επιθέσεις αλλά να επιβάλουμε τη δική μας ατζέντα, γιατί οι διεκδικήσεις των γυναικών ενώνουν όλες τις διεκδικήσεις του εργατικού κινήματος”.

Το πώς οι ελλείψεις στην Υγεία, αποτελούν επίθεση στις γυναίκες εξήγησε η **Μαρία Αλιφιέρη** από το Παίδων Αγλ. Κυριακού, ενώ η **Κατερίνα Θωίδου**, συμβασιούχος εργαζόμενης στο ΕΚΕΑ, υπογράμμισε τη σεξιστική επίθεση σε ιδεολογικό επίπεδο μέσα από την προπαγάνδα των ΜΜΕ και της κυβέρνησης.

Την προοπτική ότι η φετινή απεργιακή 8 Μάρτη θα έχει πολύ μεγαλύτερη συμμετοχή συναδέλφων και συναδελφισσών της, μετέφερε η **Τιάνα Αντρέου**, εργαζόμενη στην Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς και μέλος του Δ.Σ της ΟΣΥΟ. Αντίστοιχα κι ο **Γιάννης Κούτρας** από το Δ.Σ της ΕΝΙΘ, μετέφερε την εμπειρία από την οργάνωση της περυσινής 8 Μάρτη στη Θεσσαλονίκη, συμπεραίνοντας ότι φέτος οι δυνατότητες είναι ακόμα μεγαλύτερες.

“Το να αφήσουμε να περάσει μια επίθεση σε βάρος των γυναικών είναι επίθεση σε όλη την τάξη. Γι’ αυτό και σαν τάξη πρέπει να τις παλεύουμε. Όχι οι γυναίκες χώρια, αλλά μαζί με τους άντρες συναδέλφους μας και με όπλο τα σωματεία. Το ότι βρήκε μια συναδέλφισσα στον Αγ.Σάββα το θάρρος να καταγγείλει σεξιστική συμπεριφορά προϊσταμένου και να τη φέρει στο σωματείο, ενθάρρυνε κι άλλες συναδέλφισσες και τελικά βγήκαν κι άλλες καταγγελίες στην επιφάνεια”.

Όχι στο κλείσιμο της κλινικής για τα παιδιά

Το κλείσιμο του Παραρτήματος του νοσοκομείου Παίδων Αγλ. Κυριακού στην Καλλιθέα, είναι το τελευταίο δείγμα της εγκληματικής πολιτικής των περικοπών και της λιτότητας στην Υγεία που χτυπάει ιδιαίτερα τις γυναίκες.

Συγκέντρωση σωματείων εργαζομένων και τοπικών φορέων γινόταν το απόγευμα της Τρίτης 21/1, στην πλατεία Δαβάκη. Ήδη έχει ανοίξει καμπάνια ενάντια στο κλείσιμο με συλλογή υπογραφών και ψηφισμάτων ενώ σε εξέλιξη είναι προσπάθεια συντονισμού σωματείων και φορέων προκειμένου να υπάρξει κλιμάκωση των κινητοποιήσεων. Στο πλαίσιο αυτό θα οργανωθεί εκδήλωση τις επόμενες ημέρες.

“Σαν σωματείο εργαζομένων δηλώνουμε την πλήρη αντίθεση μας αναγνωρίζοντας ξεκάθαρα ως απαραίτητη και αναγκαία συνθήκη για την λειτουργία του παραρτήματος την πρόσληψη μόνιμου προσωπικού” σημειώνει σε ψήφισμά του το σωματείο εργαζομένων του Παίδων Αγλ. Κυριακού.

“Καλούμε την ΠΟΕΔΗΝ αλλά και την ΕΙΝΑΠ και την ΟΕΝΓΕ να καλέσουν άμεσα σε απεργιακή κινητοποίηση, ενώ δεσμευόμαστε για την οργάνωση στο άμεσο μέλλον εκδηλώσεων-ενημερώσεων-κινητοποιήσεων και στην Καλλιθέα στο πλευρό των συναδέλφων μας εκεί αλλά και των

μικρών μας ασθενών” καταλήγει.

Η **Θένια Ασλανίδη**, ειδικευόμενη γιατρός που εργάστηκε στο συγκεκριμένο νοσοκομείο μέχρι πρόσφατα, αναφέρθηκε σχετικά στην τοποθέτησή της στη συνέλευση του Συντονισμού Εργατικής Αντίστασης την Κυριακή: “Είμαι ειδικευόμενη γενικής ιατρικής. Αυτό σημαίνει ότι περνάω από όλα τα τμήματα των άλλων ειδικοτήτων και όσα δεν υπάρχουν στο νοσοκομείο μου πρέπει να παγαίνω στα αντίστοιχα άλλων νοσοκομείων.

Εξυπηρετούσε 25.000 παιδιά

Σε αυτό το πλαίσιο εργάστηκε στο παιδιατρικό στη Συγγρού, στην Καλλιθέα. Όλοι αναφέρονται σε αυτό ως Παράρτημα. Επρόκειτο για ένα κανονικότατο νοσοκομείο. Είχε από οδοντίατρο έως χειρουργικό τμήμα. Εξυπηρετούσε δεκάδες χιλιάδες παιδιά. Επί εποχών σαμαροβενιζέλων εξυπηρετούσε 25.000 παιδιά. Με την επίθεση τότε του Άδωνι έκλεισαν μια σειρά τμήματα, σταμάτησαν τα χειρουργεία, οι νοσηλείες κλπ. Αυτό είχε να κάνει με το ότι κόσμος του νοσοκομείου έβγαине στη σύνταξη και η πολιτική των μη προσλήψεων δεν αναπλήρωνε τα κενά. Άνοιγαν τμήματα χωρίς να στελεχώνονται κι άρα ποτέ δεν λειτούργησαν (π.χ το ακτινολογικό που έμεινε για πάντα ένα κλειστό δωμάτιο).

Το Παράρτημα συνέχισε να λειτουργεί και να

εξυπηρετεί περίπου 7.000 παιδιά το χρόνο. Πρόκειται κυρίως για παιδιά από τα δυτικά προάστια, τον Πειραιά και τις όμορες περιοχές, τη Ν. Σμύρνη, την Καλλιθέα κλπ. Επίσης παιδιά από ιδρύματα και ΜΚΟ και προσφυγόπουλα.

Η διευθύντρια παιδίατρος συνταξιοδοτήθηκε μετά από χρόνια δουλειάς. Όλοι οι αρμόδιοι φορείς είχαν ενημερωθεί έγκαιρα ότι χρειαζόμαστε παιδίατρο. Και δεν προσέλαβαν κανέναν.

Το αποτέλεσμα ήταν ότι έκλεισε το παράρτημα. Από την αρχή του χρόνου έπαψε να λειτουργεί. Αυτό έχει άμεσες συνέπειες για τα παιδιά. Και μιλάμε για παιδιά φτωχών οικογενειών. Ο κόσμος στην Καλλιθέα ξεσηκώνεται για το παράρτημα. Οι ίδιοι οι εργαζόμενοι το έκαναν ζήτημα, απευθύνθηκαν στους συλλόγους γονέων και τους τοπικούς φορείς.

Είναι το πιο πρόσφατο τραγικό επεισόδιο της γενικότερης κατάστασης που έχουν φέρει οι κυβερνήσεις στα δημόσια νοσοκομεία. Βγαίνουν έρευνες που λένε ότι τα τελευταία δέκα χρόνια η θνητότητα του πληθυσμού αυξάνεται με μαθηματική πρόοδο. Οι ίδιοι οι εργαζόμενοι στα νοσοκομεία εργαζόμαστε χωρίς ανάσα. Η δουλειά στα επείγοντα δημόσιου νοσοκομείου ισοδυναμεί με κάτεργο. Η ίδια κατάσταση υπάρχει στα περισσότερα νοσοκομεία”.

ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ Στάση εργασίας 28 Γενάρη

Σε πανελλαδική στάση εργασίας κατεβαίνουν οι εργαζόμενοι στα δημόσια νοσοκομεία στις 28 Γενάρη (10πμ – 3μμ) με βασική αιχμή την ένταξη στα Βαρέα και Ανθυγιεινά επαγγέλματα. Απεργιακή συγκέντρωση θα πραγματοποιηθεί στις 11πμ στο Υπουργείο Εργασίας στην Αθήνα και στις ΥΠΕ στις υπόλοιπες πόλεις.

“Η μη ένταξή μας στα ΒΑΕ, το πάγωμα των προσλήψεων, η απόλυση των συμβασιούχων και η επαναφορά των εργολάβων στα νοσοκομεία, πάνε χέρι-χέρι με τις ΣΔΙΤ και τα κλεισίματα μονάδων Υγείας. ΔΕΝ ΘΑ ΤΟΥΣ ΑΦΗΣΟΥΜΕ!... Απαιτούμε από την ΠΟΕΔΗΝ σε συντονισμό με ΕΙΝΑΠ–ΟΕΝΓΕ να προχωρήσει σε κλιμάκωση των απεργιακών κινητοποιήσεων προκειμένου να χαλάσουμε τα σχέδιά τους” επισημαίνει μεταξύ άλλων το Συντονιστικό Νοσοκομείων.

Όλα τα προγραμματισμένα χειρουργεία αναβλήθηκαν στο νοσοκομείο **Αγ. Όλγα** εξ αιτίας των μεγάλων ελλείψεων σε προσωπικό, κυρίως στο αναισθησιολογικό και ακτινολογικό τμήμα. Συγκέντρωση με αίτημα την κάλυψη των ελλείψεων καλούν οι εργαζόμενοι του νοσοκομείου και τοπικοί φορείς, την **Τετάρτη 22/1**, στις **9πμ**, στο προαύλιο του νοσοκομείου.

Συνεχίζουν οι συμβασιούχοι ΟΑΕΔ

Διήμερο κινητοποιήσεων ξεκίνησαν από την Τρίτη 21/1 οι συμβασιούχοι σε υπουργεία και δημόσιους φορείς με το πρόγραμμα του ΟΑΕΔ για 5.500 νέους πτυχιούχους που διεκδικούν την ανανέωση των συμβάσεών τους και μόνιμη και σταθερή δουλειά. Την Τετάρτη 22 Γενάρη, ημέρα 24ωρης απεργίας των συμβασιούχων, καλούν σε απεργιακή συγκέντρωση και πορεία στις 11πμ στα Προπύλαια.

“Την ίδια ώρα που ο Μητσοτάκης δηλώνει ξεδιάντροπα ότι θα σπαταλήσει δισεκατομμύρια για νέους εξοπλισμούς, ο Βρούτσης πετάει χιλιάδες νέους στο δρόμο, ενώ ταυτόχρονα αφήνει ξεκρέμαστες εκατοντάδες κοινωνικές υπηρεσίες που ήδη στενάζουν κάτω από των βάρος των περικοπών –από την αιμοδοσία μέχρι τα ασφαλιστικά ταμεία και τα υπουργεία”, αναφέρει σε ανακοίνωσή του ο Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης.

“Οι εργαζόμενοι και οι εργαζόμενες στο πρόγραμ-

μα «5.500 ΟΑΕΔ» βρισκόμαστε σε κινητοποιήσεις για περισσότερο από δυο μήνες... Σήμερα ο αγώνας μας φτάνει στο πιο κρίσιμο σημείο του. Χρειάζεται να κλιμακώσουμε άμεσα. Με νέες απεργίες και διαδηλώσεις: την Τρίτη 28 Γενάρη μαζί με την ΠΟΕΔΗΝ και τους εργαζόμενους στα νοσοκομεία και ξανά την Παρασκευή 31 Γενάρη με τις ΕΛΜΕ και τους Συλλόγους πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης που απεργούν για μονιμοποίηση των αναπληρωτών εκπαιδευτικών. Σε συντονισμό με τις Ομοσπονδίες και τους Συλλόγους που συμπαραστέκονται στον αγώνα μας να προχωρήσουμε σε κατάληψη σε κεντρικά κτίρια υπηρεσιών που εργαζόμαστε στο κέντρο της Αθήνας (π.χ. ΟΑΕΔ, ΕΦΚΑ, ΕΚΕΑ, ΥΠΑΝ, ΥΠΕΝ κ.ά.). Να απαιτήσουμε από την ΑΔΕΔΥ να κηρύξει άμεσα γενική πανδημοσιούπαλληλική απεργία για να μην περάσει καμιά απόλυση συμβασιούχου, για προσλήψεις και μονιμοποιήσεις, ενάντια στις περικοπές αλλά και ενάντια στο νέο αντι-Ασφαλιστικό Ν/Σ του Βρούτση”.

ΥΠΟΙΚ

Την Πέμπτη 16/1 πραγματοποιήθηκε κινητοποίηση των εργαζομένων στον ΑΑΔΕ έξω από το υπουργείο Οικονομικών. Η κινητοποίηση που καλούσε το “Συντονιστικό Μισθολογικής Εξομοίωσης ΑΑΔΕ και ΥΠΟΙΚ” ανάγκασε τον Σταϊκούρα να δεχτεί αντιπροσωπεία των εργαζομένων και να μιλήσει μαζί τους.

“Η προσπάθεια που γίνεται είναι να εξομοιωθούν οι μισθοί των νεότερων εργαζομένων με των παλαιότερων, με τη λήψη της προσωπικής διαφοράς η οποία δεν δίνεται στους νεοεισερχόμενους. Αυτό υποκρύπτει το μεγάλο ζήτημα του ειδικού μισθολόγιου που ευαγγελίζεται ο διοικητής Πιτσιλής και βρίσκεται σε ευθυγράμμιση με τον υπουργό Σταϊκούρα. Και βεβαίως υποκρύπτει την αξιολόγηση που είναι πάγια προσπάθεια της κυβέρνησης για την ΑΑΔΕ”, ανέφερε στην ΕΑ ο **Γρηγόρης Κακιούζης**, μέλος του Συντονιστικού Μισθολογικής εξομοίωσης ΑΑΔΕ και ΥΠΟΙΚ.

“Στη συνάντηση με τον Σταϊκούρα ο υπουργός της ΝΔ μπορεί να υποσχέθηκε πως θα κοιτάξει να δώσει και στους νεότερους την προσωπική διαφορά, όμως τελικά έδειξε το σκληρό του πρόσωπο και προσπάθησε να μας φοβίσει λέγοντας πως η αξιολόγηση θα περάσει θέλουμε δεν θέλουμε. Όμως η πραγματικότητα είναι πως σε ποσοστά που φτάνουν μέχρι και το 80% οι συνάδελφοι, νέοι και παλιοί συμμετέχουν στην αποχή. Εμείς κρατάμε μικρό καλάθι για τις υποσχέσεις του και είμαστε στις μύτες των ποδιών μας για τις απειλές της αξιολόγησης”, εξήγησε στην ΕΑ ο **Νίκος Τουρνάς**, μέλος του Συντονιστικού και μέλος του ΔΣ Συλλόγου εργαζομένων ΓΓΔΕ.

Στο Βερολίνο την Κυριακή 19 Γενάρη- όπως έχει συμβεί πολλές φορές στο παρελθόν και πιο πρόσφατα στη διάρκεια των πολέμων της πρώην Γιουγκοσλαβίας - η “ειρηνευτική πρωτοβουλία” των ιμπεριαλιστών δεν εξελίχθηκε σε τίποτε άλλο παρά μια ευκαιρία για νέα πολεμική κλιμάκωση. Και μέσα στη Λιβύη, όπου την αμέσως επόμενη μέρα ξεκίνησαν νέες εχθροπραξίες ανάμεσα στις εμπλεκόμενες παρατάξεις, αλλά και συνολικότερα ανάμεσα στις μεγαλύτερες και μικρότερες δυνάμεις που ανταγωνίζονται για τον έλεγχο της περιοχής.

Στη Διάσκεψη συμμετείχαν έντεκα χώρες ανάμεσά τους, η Γαλλία, η Ιταλία, οι ΗΠΑ, τα Αραβικά Εμιράτα, η Τουρκία, η Αίγυπτος, η Ρωσία, η Βρετανία. Η συμφωνία που κατέληξαν προβλέπει κατάπαυση του πυρός, επιβολή εμπάργκο στην εισαγωγή όπλων και στην στρατιωτική στήριξη των αντίπαλων πλευρών στη Λιβύη καθώς και αποστολή επιτήρησης της κατάπαυσης του πυρός -τη μορφή της οποίας οι ηγέτες απέφυγαν να σχολιάσουν διευκρινίζοντας ότι “πρόκειται για μεταγενέστερο στάδιο”.

Σύμφωνα με τη Μέρκελ, οι δύο αντίπαλες λιβυκές πλευρές συμφώνησαν να ορίσουν από πέντε εκπροσώπους σε μια στρατιωτική επιτροπή, η οποία, όπως προβλέπεται από τον ΟΗΕ, θα αναλάβει την επιτήρηση της κατάπαυσης του πυρός. Επίσης συμφωνήθηκε η δημιουργία επιτροπής παρακολούθησης της συμφωνίας (Follow up Committee) και τεσσάρων ομάδων εργασίας για ζητήματα “στρατιωτικά, οικονομικά, πολιτικά και ανθρωπιστικά” -στις οποίες θα συμμετάσχουν και χώρες οι οποίες δεν εκπροσωπήθηκαν στη διάσκεψη. Επιπλέον, σύμφωνα με τον γγ του ΟΗΕ Α. Γκουτέρες είναι σε εξέλιξη οι πρώτες μεγάλες οικονομικές μεταρρυθμίσεις στη Λιβύη, με τη συγκρότηση της κεντρικής τράπεζας και της εθνικής εταιρείας πετρελαίου.

Αυτά τα σπουδαία είπαν στις ανακοινώσεις τους οι ηγέτες των μεγάλων δυνάμεων -κατέληξαν σε μια “συμφωνία” την οποία όμως δεν υπέγραψε κανείς από τους άμεσα εμπλεκόμενους στον εμφύλιο της Λιβύης, δηλαδή η κυβέρνηση Σαράτζ στην Τρίπολη και η κυβέρνηση Χαφτάρ στην Βεγγάζη! Στην “ειρηνευτική” κατά τα άλλα Διάσκεψη του Βερολίνου, οι Σαράτζ και Χαφτάρ δεν κάθησαν καν στο ίδιο τραπέζι αλλά ενημερώνονταν για τις διεργασίες, των οποίων απλά τους ανακοινώθηκε το αποτέλεσμα για να συμφωνήσουν σε ένα και μόνο πράγμα: να ορίσουν από πέντε εκπροσώπους στη στρατιωτική επιτροπή -για να καταγγέλλουν ο ένας τον άλλο για το ποιος πρωτοπαραβιάζει την “εκεχειρία”.

Ήταν αναμενόμενη αυτή η εξέλι-

ΔΙΑΣΚΕΨΗ ΒΕΡΟΛΙΝΟΥ

Τα αρπακτικά πάνω απ’τη Λιβύη υπόσχονται “ειρήνευση”

Μέρκελ, Πούτιν, Μακρόν και Σίσι: Σα να παίζουν ζάρια στην πλάτη της Λιβύης.

ξη. Με το που συμφωνήθηκε η λεγόμενη “κατάπαυση του πυρός” και ανακοινώθηκε η Διάσκεψη του Βερολίνου την προηγούμενη βδομάδα, ο Χαφτάρ, που βρισκόταν ήδη σε προέλαση έχοντας καταλάβει τη Σύρτη, κλιμάκωσε την επίθεσή του καταλαμβάνοντας και κλείνοντας τους θερματικούς σταθμούς πετρελαίου στα λιμάνια της Ανατολικής Λιβύης, την παραμονή της Διάσκεψης και ανήμερα της επίσκεψής του στην Αθήνα για να συναντήσει τον φίλο του Μητσοτάκη. Το ίδιο ακριβώς είχε συμβεί τον Απρίλη του 2019 όταν ο Χαφτάρ επιχείρησε να καταλάβει την Τρίπολη λίγες μέρες πριν ξεκινήσει η προηγούμενη διαδικασία ειρήνευσης του ΟΗΕ.

Η λογική είναι απλή. Εν όψει του διπλωματικού γύρου ο κάθε παίκτης και επί του προκειμένου ο Χαφτάρ σπεύδει να καταλάβει στρατιωτικά τις καλύτερες θέσεις και να δείξει ποιος έχει το πάνω χέρι. Έτσι λίγες ώρες πριν τη διάσκεψη, τοπικοί πόλεμαρχοι που έχουν συμμαχήσει με τον Χάφταρ εισέβαλαν στο λιμάνι Ζουεϊτίνα και άλλα λιμάνια της ανατολικής Λιβύης και ανακοίνωσαν ότι κλείνουν οι τερματικοί σταθμοί, αναστέλλοντας τις εξαγωγές και μειώνοντας κατά 50% την ημερήσια παραγωγή πετρελαίου της Λιβύης που αποτελεί την βασική πηγή εσόδων της οικονομίας της χώρας. Ο αρχηγός του Λιβυκού Εθνικού Στρατού (ΛΕΣ), του στρατού του Χαφτάρ, δή-

λωσε ότι αυτό γίνεται γιατί η κυβέρνηση Σαράτζ χρησιμοποιεί τα έσοδα για να αγοράζει όπλα.

Στην πραγματικότητα, αυτό το οποίο συμφώνησαν τυπικά οι μεγάλες δυνάμεις στο Βερολίνο δεν είναι “ειρήνη” αλλά το πλαίσιο πάνω στο οποίο θα επιδιώξουν το επόμενο διάστημα να πλασαριστούν καλύτερα στη Λιβύη και στην ευρύτερη περιοχή (Ανατολική Μεσόγειος-Μ.Ανατολή-Β. Αφρική) μια περιοχή μεγάλης γεωστρατηγικής σημασίας και πλούσιας σε κοιτάσματα φυσικού αερίου και πετρελαίου - που θα κορυφωθεί με την τοποθέτηση στρατευμάτων υπό την αιγίδα του ΟΗΕ.

Κόντρες

Στο μεταξύ, ο καθένας από τους εμπλεκόμενους “ειρηνευτές”, θα συνεχίζει να παίζει τα δικά του πολεμικά, οικονομικά και διπλωματικά παιχνίδια υποθάλποντας τις αντιμαχόμενες παρατάξεις και τον πόλεμο στη Λιβύη αλλά και τους ευρύτερους ανταγωνισμούς. Γιατί, η συμφωνία στη Διάσκεψη του Βερολίνου δεν κλείνει τις κόντρες ούτε ανάμεσα στις μεγάλες δυνάμεις που συμμετείχαν, αντίθετα τις οξύνει.

Η ίδια η πρωτοβουλία για τη διοργάνωση της διάσκεψης από τη Γερμανία έγινε βεβιασμένα, υπό την πίεση της ρωσικής πρωτοβουλίας (προηγήθηκε συνάντηση Πούτιν-Ερντογάν) για μια συμφωνία Σαράτζ-Χαφτάρ. Οι μεγάλες δυνάμεις της Ευ-

ρωπαϊκής Ένωσης, όπως και οι ΗΠΑ, δεν βλέπουν με καλό μάτι τη διείσδυση της Ρωσίας και της Τουρκίας, μετά τη Συρία, και στη Λιβύη (του Πούτιν στο πλευρό του Χαφτάρ και του Ερντογάν στο πλευρό του Σαράτζ) σε μια περιοχή που θεωρούν δική τους πίσω αυλή. Ήταν ένα σαφές μήνυμα προς τη Ρωσία και την Τουρκία, ότι η ΕΕ δεν πρόκειται να τους παρακολουθεί με σταυρωμένα τα χέρια να ενισχύουν στρατιωτικά τις αντιμαχόμενες πλευρές βαθαίνοντας την παρουσία τους.

Είναι ενδεικτικές οι δηλώσεις των εμπλεκομένων. “Πρέπει να εξασφαλίσουμε ότι η Λιβύη δεν θα γίνει δεύτερη Συρία” δήλωσε ο υπουργός Εξωτερικών της Γερμανίας, Μάας. Ο υπουργός Εξωτερικών των ΗΠΑ Πομπέο -όπως και ο γάλλος πρόεδρος Μακρόν- δήλωσε ότι πρέπει να σταματήσει κάθε ξένη εμπλοκή στα εσωτερικά της Λιβύης.

«Οι χώρες που συμμετείχαν στη διάσκεψη δεσμεύονται ότι θα σταματήσουν να υποστηρίζουν τη μια ή την άλλη αντιμαχόμενη πλευρά του εμφυλίου. Συμφωνήσαμε σε μια δεσμευτική διαδικασία», δήλωσε η Μέρκελ. Βέβαια, ο Πούτιν και ο Ερντογάν μπορεί να υπέγραψαν αλλά όπως έχουν δείξει και οι δύο στη Συρία, μπορούν εύκολα να αποδεδειμούνται από την πολιτική των ΗΠΑ και της ΕΕ.

Γι’ αυτό το λόγο και οι εκπρόσωποι των ευρωπαϊκών κυβερνήσεων

τρέχουν να δηλώσουν συμμετοχή σε μια ενδεχόμενη επέμβαση με τον μανδύα “ειρηνευτικής δύναμης”. Οι υπουργοί Άμυνας της Ιταλίας και της Γερμανίας δήλωσαν ότι είναι διατεθειμένες να στείλουν στρατεύματα για να επιβλέπουν την ειρήνευση, ενώ ο Βρετανός πρωθυπουργός είπε ότι για αρχή μπορεί να στείλει “ειδικούς να επιβλέπουν την κατάπαυση”.

Το μήνυμα έκανε πιο ξεκάθαρο τις ίδιες μέρες ο Μακρόν με την εξαγγελία του ότι η Γαλλία (που στη διένεξη στη Λιβύη υποστηρίζει τον Χαφτάρ) θα συμμετέχει με το αεροπλανοφόρο Σαρλ Ντε Γκωλ σε επιχειρήσεις στη Μέση Ανατολή τους μήνες Γενάρη-Απρίλη. Στο δρόμο του προς την Διώρυγα του Σουέζ και την Ερυθρά Θάλασσα, όπου θα συμμετέχει σε επιχειρήσεις εναντίον του “Ισλαμικού Κράτους”, το αεροπλανοφόρο (συνοδευόμενο από πολεμικά πλοία της Γερμανίας, του Βελγίου, της Ολλανδίας, της Ισπανίας και της Ελλάδας) στόχο έχει να αναδείξει ποιος κάνει κουμάντο στα νερά και στις ΑΟΖ της Ανατολικής Μεσογείου - όπου δραστηριοποιούνται η γαλλική Total αλλά και η ιταλική Eni.

“Η Ιταλία καθορίζει τη γραμμή της για τη Λιβύη, με μόνο στόχο να μη βρεθεί εκτός εξελίξεων” αναφέρει στην ανταπόκρισή του από τη Ρώμη ο Συγγελάκης. “Ο κύριος στόχος της Ρώμης είναι να μπορέσει να αποδειχθεί ρυθμιστικός παράγοντας για μια πολιτική λύση της λιβυκής κρίσης... Πρώτα απ’ όλα διότι στις νότιες περιοχές της Λιβύης δραστηριοποιείται η ιταλική εταιρεία υδρογονανθράκων Eni και ο ανταγωνισμός με τη Γαλλία, για την εκμετάλλευση των φυσικών πόρων της χώρας, είναι πολύ μεγάλος... Ο Τζουζέπε Κόντε δεν κρύβει, επίσης, ότι θα ήθελε να μπορέσει να ηγηθεί η Ιταλία μιας ευρωπαϊκής ειρηνευτικής δύναμης στη βορειοαφρικανική αυτή χώρα”. Η Ιταλία είναι η χώρα που στήριζε δυναμικά την αναγνωρισμένη από τον ΟΗΕ κυβέρνηση Σαράτζ με αντάλλαγμα τις ιταλικές επενδύσεις -καθώς και τη δημιουργία στρατοπέδων προσφύγων και την ενίσχυση συνοριακών δυνάμεων στα νότια σύνορα της Λιβύης για να εμποδίζουν τους πρόσφυγες από τις χώρες της υποσαχάριας Αφρικής να φτάσουν στη Μεσόγειο- αλλά συγχρόνως καταδίκασε τα τουρκο-λιβυκά μνημόνια για τις ΑΟΖ και την στρατιωτική στήριξη της Τουρκίας στο Σαράτζ.

Μέσα σε αυτόν τον κυκλώνα ανταγωνισμών -ανάμεσα σε Σάρατζ και Χαφτάρ, ανάμεσα σε ΕΕ-ΗΠΑ και Ρωσία και ανάμεσα στις ίδιες τις χώρες της ΕΕ- η διάσκεψη του Βερολίνου δεν είναι ένα βήμα μιας “μακράς διαδικασίας προς την ειρήνευση” όπως δήλωσε η Μέρκελ αλλά ένα βήμα μιας μακράς διαδικασίας πολέμου.

Γιώργος Πίττας

“Είμαστε φιλειρηνιστές. Ήρθαμε εδώ να συζητήσουμε για την ειρήνη», δήλωσε ο επικεφαλής του Λιβυκού Εθνικού Στρατού, Χαλίφα Χάφταρ, προσερχόμενος στη συνάντηση με τον Κυριάκο Μητσοτάκη την περασμένη Παρασκευή.

Πρόκειται για ανέκδοτο. Ο “φιλειρηνιστής” Χαφτάρ, όπως και ο πρόεδρος της επίσημης κυβέρνησης της Λιβύης Σαράτζ, δεν δέχτηκε καν να καθήσει στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων στη διάσκεψη του Βερολίνου ενώ μαζί παραβιάζουν συστηματικά την “κατάπαυση πυρός” τις τελευταίες εφτά μέρες στη Λιβύη! Ο **Μητσοτάκης** συναντήθηκε και έδωσε την υποστήριξή του σε ένα αδίστακτο πολέμαρχο μιας ξένης χώρας, καταγεγραμμένο για εγκλήματα εναντίον του λιβυκού λαού αλλά και προσφύγων που βρίσκονται εγκλωβισμένοι στη Λιβύη.

Η συνάντηση Μητσοτάκη-Χαφτάρ ήταν το γελοίο και συνάμα επικίνδυνο απότοκο της όξυνσης του ανταγωνισμού ανάμεσα στο ελληνικό και το τουρκικό κράτος. Αλλά οι διπλωματικές κινήσεις είναι το λιγότερο. Μετά τη συνάντηση με τον Χαφτάρ, ο υπουργός Εξωτερικών **Δένδιας** δήλωσε πως «η Ελλάδα είναι έτοιμη να βοηθήσει την επόμενη μέρα στη Λιβύη, είτε με τη συμμετοχή στις δυνάμεις εκείνες, οι οποίες χρειάζονται για να υπάρξει η ανακωχή, είτε με τη συμμετοχή ελληνικών δυνάμεων στην ευρωπαϊκή επιχείρηση επιβολής του εμπάργκο των όπλων και της μεταφοράς μισθοφόρων στη Λιβύη».

Μπορεί η Ελλάδα να μη συμμετείχε στη Διάσκεψη του Βερολίνου αλλά η ελληνική πλευρά έχει λάβει διαβεβαιώσεις ότι θα συμμετέχει στη επιτροπή “ειρήνευσης” (Follow up Committee) που αποφασίστηκε. Έτσι, ο **Δένδιας** δηλώνει πλέον ότι περιμένει την επίσημη πρόσκληση.

Όμως η συμμετοχή της ελληνικής κυβέρνησης στα πολεμικά σχέδια δεν σταματάει στη συμμετοχή της σε μια ενδεχόμενη “ειρηνευτική δύναμη” στη Λιβύη. Φτάνει μέχρι το Σουέζ και ακόμη πιο μακριά στην Σαουδική Αραβία

“Φιλειρηνιστής” ο Μητσοτάκης αγκαλιά με τον χασάπη Χαφτάρ και με το αεροπλανοφόρο Σαρλ ντε Γκολ

και το Ιράν.

Σύμφωνα με την Καθημερινή, η φρεγάτα «Σπέτσαι» έχει πλεύσει ήδη από την Πέμπτη στη βάση της Τουλόν στη νότια Γαλλία

όπου βρίσκεται το γαλλικό αεροπλανοφόρο Σαρλ Ντε Γκολ για να το συνοδεύσει με την πολυεθνική “ομάδα κρούσης” στο δρόμο του προς την Διώρυγα του Σουέζ και την Ερυθρά Θάλασσα όπου θα συμμετέχει σε πολεμικές επιχειρήσεις. Συγκεκριμένα, το αεροπλανοφόρο θα πραγματοποιήσει συνεκπαίδευση με μονάδες του ελληνικού πολεμικού ναυτικού στην “ευρύτερη περιοχή της Κρήτης” και εν συνεχεία θα συνεχίσει τον πλου του προς τη Διώρυγα του Σουέζ. Όπως σημειώνει η Καθημερινή: “Κυβερνητικές πηγές υπενθύμιζαν ότι η ταύτιση των απόψεων Ελλάδας και Γαλλίας θα

επισφραγιστεί στις 29 Ιανουαρίου στο Παρίσι, κατά τη συνάντηση του πρωθυπουργού Κυριάκου Μητσοτάκη με τον κ. Μακρόν. Οι ίδιες πηγές ανέφεραν ότι «σε αυτές τις συνθήκες ο κατάπλους της ναυαρχίδας του γαλλικού στόλου, του αεροπλανοφόρου “Σαρλ ντε Γκολ” στην Ανατολική Μεσόγειο, κάθε άλλο παρά τυχαία είναι, αν συνδυαστεί μάλιστα, με τα πολλαπλά μηνύματα αντίθεσης στις κινήσεις της Τουρκίας που έχουν σταλεί από το Παρίσι προς την Άγκυρα”.

Ταυτόχρονα μέσα στην προηγούμενη βδομάδα, το ΥΠΕΞ και το ΥΠΕΘΑ προχώρησαν μετά από πρόταση των ΗΠΑ σε μια ακόμη πρωτοφανή απόφαση, για αποστολή ελληνικών πυραύλων Patriot στη Σαουδική Αραβία προκειμένου να δημιουργήσουν μια “πολυεθνική αντιαεροπορική ασπίδα που θα προστατεύει κρίσιμες υποδομές της χώρας”! Πρόκειται για έμμεση ομολογία ότι το ελληνικό κράτος αντιμετωπίζει πλέον το Ιράν με τον ίδιο τρόπο που το αντιμετωπίζει ο Τραμπ.

Αν συνδυάσει κανείς όλα αυτά με την επέκταση των νατοϊκών βάσεων στην Ελλάδα, την αγορά των επιθετικών μαχητικών F35 από τις ΗΠΑ και την υποστήριξη που έδωσε στην πολιτική των ΗΠΑ στο Ιράν ο Μητσοτάκης στην πρόσφατή του συνάντηση με τον Τραμπ, μπορούμε να καταλάβουμε ότι βρισκόμαστε μπροστά σε απολύτως επικίνδυνες εξελίξεις.

Μπροστά σε μια τόσο ανοιχτά πολεμοκάπηλη πολιτική είναι απαράδεκτο, ο ΣΥΡΙΖΑ και από κοντά το ΚΙΝ.ΑΛΛ, να ασκούν κριτική από τα δεξιά, ότι η κυβέρνηση ΝΔ είναι “απούσα”, με αφορμή και το Βερολίνο, στις διεθνείς εξελίξεις ή να καλούν την κυβέρνηση να γίνει πιο αιχμηρή στον ανταγωνισμό με την Τουρκία. Η κυβέρνηση Μητσοτάκη είναι υπερβολικά παρούσα σε κάθε αντιδραστικό ντόπιο ή ιμπεριαλιστικό σχεδιασμό. Θετικό βήμα ήταν στην αντίθετη κατεύθυνση η απόφαση των ΚΚ Τουρκίας-Ελλάδας να προχωρήσουν (είχαν προηγηθεί αντίστοιχες κοινές δηλώσεις του ΣΕΚ και άλλων ελληνικών, τουρκικών και κυπριακών οργανώσεων) σε κοινή δήλωση που αναφέρει ανάμεσα σε άλλα:

«Υπογραμμίζουμε πως τόσο η συνεργασία, όσο και οι ανταγωνισμοί των αστικών τάξεων της Τουρκίας και της Ελλάδας, π.χ. για το ποια χώρα θα γίνει «ενεργειακός κόμβος», υπηρετούν τα δικά τους συμφέροντα και δεν έχουν καμία σχέση με τα συμφέροντα των λαών. Οι λαοί της Τουρκίας και της Ελλάδας δεν έχουν τίποτα να χωρίσουν μεταξύ τους. Έχουν συμφέρον να διεκδικήσουν να ζούνε ειρηνικά και να παλεύουν για το δικό τους μέλλον, κόντρα στην καπιταλιστική εκμετάλλευση, στα καπιταλιστικά κέρδη, που οδηγούν στον πόλεμο και στην καταστροφή του περιβάλλοντος.... Σ’ αυτήν την κατεύθυνση τα ΚΚ της Ελλάδας και της Τουρκίας εναντιωνόμαστε σε κάθε περίπτωση θερμού επεισοδίου και πολεμικής εμπλοκής...”

Γ.Π.

Πρωθούν τον αγωγό του πολέμου

Δύο εβδομάδες μετά την υπογραφή της συμφωνίας για τον αγωγό φυσικού αερίου East Med από τους υπουργούς Ενέργειας της Ελλάδας, του Ισραήλ και της Κύπρου στην Αθήνα, πραγματοποιήθηκε την προηγούμενη βδομάδα συνεδρίαση του East Med Gas Forum στο Κάιρο όπου και αποφασίστηκε η μετατροπή του σε διεθνή οργανισμό με έδρα την πρωτεύουσα της Αιγύπτου. Στις εργασίες του φόρουμ στο Κάιρο συμμετείχαν οι υπουργοί Ενέργειας από συνολικά επτά χώρες, ανάμεσά τους η Ιορδανία και η Ιταλία καθώς και εκπρόσωποι της Γαλλίας, των ΗΠΑ και της Ε.Ε.

Η είσοδος της Αιγύπτου στον East Med αποτελεί σημαντική εξέ-

λιξη. Όχι μόνο ενισχύεται και από την Αίγυπτο η στρατιωτικο-γεωπολιτική σημασία της συμφωνίας που υπογράφηκε από την Ελλάδα, το Ισραήλ και την Κύπρο στην Αθήνα αλλά αυξάνονται και οι πιθανότητες η συμφωνία να αποκτήσει μια πραγματική οικονομική διάσταση καθώς τα τεράστια κοιτάσματα φυσικού αερίου στην ΑΟΖ της Αιγύπτου είναι τα μόνα που μπορούν να εξασφαλίσουν την βιωσιμότητα ενός τόσο μεγαλεπίβολου σχεδίου όπως ο East Med.

Όπως δήλωσε ο υπουργός Εξωτερικών της Ιταλίας **Ντι Μάγιο** μετά από αυτήν την εξέλιξη “το σχέδιο του East Med θα μπορούσε να κα-

ταστεί βιώσιμο σε μεσοπρόθεσμο ή μακροπρόθεσμο στάδιο αλλά μόνο έπειτα από τον υπολογισμό του κόστους και της διαδικασίας κατασκευής του”. Μπορεί να μην υπάρχει πλέον η ένσταση για το μέγεθος των κοιτασμάτων, αλλά εξακολουθούν να υπάρχουν αυτές που αφορούν το κόστος της κατασκευής ή την εναλλακτική μεταφορά του αερίου μέσω τάνκερ (με τους έλληνες εφοπλιστές ήδη να έχουν προχωρήσει σε παραγγελίες νέων πλοίων στα ναυπηγεία της Κίνας).

Ο εμπλεκόμενος υπουργός **Κ. Χατζηδάκης** δήλωσε ότι η συνεργασία για την ενέργεια “αποτελεί

καταλύτη για την ειρήνη και τη συνεργασία και όχι αφορμή για συγκρούσεις σε μια ήδη ταραγμένη περιοχή” και τόνισε προς την Τουρκία ότι μπορεί να γίνει δεκτή στον νέο οργανισμό υπό μια βασική προϋπόθεση: «τον σεβασμό του Διεθνούς Δικαίου». «Η Άγκυρα είναι έτοιμη να υπογράψει με όλες τις παράκτιες χώρες στην Ανατολική Μεσόγειο συμφωνίες παρόμοιες με εκείνη της Λιβύης», δήλωσε από την άλλη ο υπουργός Εξωτερικών της Τουρκίας **Τσαβούσογλου** καλώντας όμως την Ελλάδα και την Κύπρο “να μάθουν να μοιράζονται”. Σε αυτό τον ανταγωνισμό η ΕΕ και οι υπουργοί Εξωτερικών Γαλλίας,

Γερμανίας και Ιταλίας έχουν ήδη δηλώσει ότι δεν αποδέχονται τη συμφωνία Τουρκίας-Λιβύης.

Πρόκειται για εκατέρωθεν υποκριτικές δηλώσεις καθώς οι ανταγωνισμοί για τις ΑΟΖ που μονομερώς κήρυξαν Ελλάδα-Κύπρος-Ισραήλ-Αίγυπτος και ακολούθως μονομερώς κήρυξαν Τουρκία και Λιβύη στην Ανατολική Μεσόγειο είναι κομμάτι του πολέμου και όχι της ειρήνης. Είναι κομμάτι των ανταγωνισμών ανάμεσα σε καπιταλιστικά κράτη και πολυεθνικές που τρέχοντας να διασφαλίσουν τα (προβλεπόμενα) κέρδη τους επενδύουν στον πόλεμο και στα ορυκτά καύσιμα απειλώντας τους λαούς από όλες τις πλευρές.

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ
ΤΕΤΑΡΤΗ 22/1 καφέ Σταθμός 8μμ Η Βολιβία αντιστέκεται στο πραξικόπημα Ομιλήτης: Γιώργος Ράγκος
ΜΑΡΟΥΣΙ
ΤΕΤΑΡΤΗ 22/1 καφέ Γαρδένια (Βασ.Σοφίας 75) 7.30μμ Η πάλη των γυναικών: Δε θα αφήσουμε να μας γυρίσουν πίσω Ομιλήτρια: Αφροδίτη Φράγκου
ΧΑΛΑΝΔΡΙ
ΤΕΤΑΡΤΗ 22/1 Goody's 6.30μμ Το αντιπολεμικό κίνημα του 2003 Ομιλήτρια: Αλεξάνδρα Μαρτίνη
ΙΛΙΟΝ
ΤΕΤΑΡΤΗ 22/1 στις Μηλίας το Λάζο 7.30μμ Παγκόσμια αντίσταση στον πόλεμο, τη λιτότητα και το ρατσισμό Ομιλήτης: Μιχάλης Βερβέρης
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ
ΤΕΤΑΡΤΗ 22/1 Μεγάλου Αλεξάνδρου 59, 7.30μμ Έμπνευση από τις επαναστατικές παραδόσεις – Γκράμσι Ομιλήτρια: Γωγώ Τάκη
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ – ΚΕΝΤΡΟ
ΤΕΤΑΡΤΗ 22/1 στέκι Αριστερής Κίνησης 7.30μμ Παγκόσμια αντίσταση στον πόλεμο, τη λιτότητα και το ρατσισμό Ομιλήτρια: Λίλιαν Μπουρίτη
ΠΕΙΡΑΙΑΣ
ΤΕΤΑΡΤΗ 22/1 δημαρχείο, αιθ. Ανταρσία στο Λιμάνι, 5ος ορ., 7μμ Ο ρατσιστικός πόλεμος της κυβέρνησης Μητσοτάκη Ομιλήτης: Μανώλης Μόσχος
ΤΟΥΜΠΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 22/1 καφέ Άνεμος 6.30μμ Όχι στον «άξονα» πολέμου Ομιλήτης: Νίκος Κοκκίνης
ΧΑΡΙΛΑΟΥ
ΤΕΤΑΡΤΗ 22/1 καφέ Γιώτης 7.30μμ Όχι στον «άξονα» πολέμου Ομιλήτης: Γιάννης Κούτρας
ΒΟΛΟΣ
ΤΕΤΑΡΤΗ 22/1 Θόλος 9μμ Παγκόσμια αντίσταση στον πόλεμο, τη λιτότητα και το ρατσισμό Ομιλήτης: Τάσος Τσιούνης
ΞΑΝΘΗ
ΤΕΤΑΡΤΗ 22/1 καφέ Βυζάντιο 8μμ Ο ρατσιστικός πόλεμος της κυβέρνησης Μητσοτάκη Ομιλήτης: Τζεμαλή Μηλιαζήμ
ΓΙΑΝΝΕΝΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 22/1 Στοά Σαρκά, Α' κτίριο, Β' ορ., 7μμ 120 χρόνια Παντελής Πουλιόπουλος Ομιλήτρια: Αρετή Κανέλλου
ΠΑΓΚΡΑΤΙ
ΤΕΤΑΡΤΗ 22/1 Άνω Πουρναρούσα 7μμ Ενάντια στην «προοδευτική» πρόταση για ΠτΔ, οργανώνουμε τις αντιστάσεις Ομιλήτης: Νίκος Βούλτσος

Μαρξιστικά Φόρουμ

ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΒΟΡΕΙΟ
ΤΕΤΑΡΤΗ 22/1 Εργατικό Κέντρο 7.30μμ Όχι στον «άξονα» πολέμου Ομιλήτης: Μύρωνας Μαρκάκης
ΧΑΝΙΑ ΔΥΤΙΚΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 22/1 γρ.δημοτικού σχήματος ΑΝΤΑΡΣΥΑ 8μμ Κάτω τα χέρια από τη ΔΕΗ – κάτω τα χέρια από το περιβάλλον Ομιλήτης: Μανώλης Φιωτάκης
ΒΥΡΩΝΑΣ
ΤΕΤΑΡΤΗ 22/1 καφέ Σπίριτ 7μμ Η Βολιβία αντιστέκεται στο πραξικόπημα Ομιλήτης: Αντώνης Αντύπας
ΕΛΛΗΝΙΚΟ
ΤΕΤΑΡΤΗ 22/1 καφέ Πίνδου κ Φιλικής Εταιρείας, Αργυρούπολη, 8μμ Οι φοιτητές απαντούν με καταλήψεις Ομιλήτης: Αλέξανδρος Κοροβέσης
ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 22/1 καφέ Κρίκος 7.30μμ Όχι στον «άξονα» πολέμου Ομιλήτης: Γιάννης Μαραβελάκης
ΘΗΣΕΟ
ΤΕΤΑΡΤΗ 22/1 καφέ 6, 7.30μμ Απεργιακή βδομάδα – Να συντονιστούμε στην αντίσταση Ομιλήτρια: Ελεάννα Τσώλη
ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ-ΚΟΛΩΝΟΣ
ΤΕΤΑΡΤΗ 22/1 στην Αυλή του Πέτρου 7μμ Ο ρατσιστικός πόλεμος της κυβέρνησης Μητσοτάκη Ομιλήτης: Κυριάκος Μπάνος
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ
ΤΕΤΑΡΤΗ 22/1 καφέ Μυρτίλο 8μμ Τα ρατσιστικά μέτρα της κυβέρνησης Ομιλήτης: Βασίλης Μάραντος
ΚΥΨΕΛΗ
ΠΕΜΠΤΗ 23/1 καφέ Deza (Φωκίωνος Νέγρη 74) 7.30μμ Η γυναικεία εργατική τάξη στο μεσοπόλεμο και την Αντίσταση Ομιλήτρια: Βασίλική Κανέλλου
ΓΑΛΑΤΣΙ
ΠΕΜΠΤΗ 23/1 καφέ Rewind (Αγ.Λαύρας) 7μμ Ο ρατσιστικός πόλεμος της κυβέρνησης Μητσοτάκη Ομιλήτης: Γιώργος Πίττας
ΕΞΑΡΧΕΙΑ
ΠΕΜΠΤΗ 23/1 Παιδαγωγικό (Ναυαρίνου), υπόγειο, 7.30μμ Παγκόσμια αντίσταση στον πόλεμο, τη λιτότητα και το ρατσισμό Ομιλήτρια: Νίκη Αργύρη
ΠΑΤΗΣΙΑ
ΠΕΜΠΤΗ 23/1 καφέ Λα Ροζέ (Αγ.Νικόλαος) 7μμ Ο ρατσιστικός πόλεμος της κυβέρνησης Μητσοτάκη Ομιλήτρια: Μαρία Αλιφιέρη

ΓΚΥΖΗ
ΠΕΜΠΤΗ 23/1 καφέ Ενωδία (πλ. Γκύζη) 7.30μμ Ο ρατσιστικός πόλεμος της κυβέρνησης Μητσοτάκη Ομιλήτρια: Εύα Ηλιάδη
ΚΟΥΚΑΚΙ – ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ
ΠΕΜΠΤΗ 23/1 καφέ Λούπα (Ερεχθείου 12 - Κουκάκι) 8μμ Όχι στον άξονα του πολέμου Ομιλήτης: Κοσμάς Ραυτόπουλος
ΑΙΓΑΛΕΩ
ΠΕΜΠΤΗ 23/1 στέκι (Ρήγα Φερραίου) 7.30μμ 120 χρόνια Παντελής Πουλιόπουλος Ομιλήτρια: Μαρία Αμπελιώτη
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ – ΛΟΦΟΣ
ΠΕΜΠΤΗ 23/1 καφέ Καφεΐνη 7.30μμ 120 χρόνια Παντελής Πουλιόπουλος Ομιλήτης: Σπύρος Γεωργακόπουλος
ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ
ΠΕΜΠΤΗ 23/1 καφέ Ποέτα 8μμ Παγκόσμια αντίσταση στον πόλεμο, τη λιτότητα και το ρατσισμό Ομιλήτης: Νίκος Παπαθανασίου
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ
ΠΕΜΠΤΗ 23/1 καφέ Ζωή 7μμ Παγκόσμια αντίσταση στον πόλεμο, τη λιτότητα και το ρατσισμό Ομιλήτρια: Κατερίνα Αβραμίδου
ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ
ΠΕΜΠΤΗ 23/1 καφέ Καμπόης 7.30μμ Παγκόσμια αντίσταση στον πόλεμο, τη λιτότητα και το ρατσισμό Ομιλήτρια: Αναστασία Παναγιώτου
ΠΑΤΡΑ
ΠΕΜΠΤΗ 23/1 καφέ Γέφυρες 7μμ Ο ρατσιστικός πόλεμος της κυβέρνησης Μητσοτάκη Ομιλήτης: Γιώργος Πελεκούδας
ΧΑΝΙΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ
ΠΕΜΠΤΗ 23/1 Σύλλογος Δασκάλων 7.30μμ Ο ρατσιστικός πόλεμος της κυβέρνησης Μητσοτάκη Ομιλήτρια: Δανάη Κωλέτη
ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΝΟΤΙΟ
ΠΕΜΠΤΗ 23/1 Πολύκεντρο Νεολαίας 7μμ Παγκόσμια αντίσταση στον πόλεμο, τη λιτότητα και το ρατσισμό Ομιλήτης: Πάνος Λουκιάσας
ΙΛΙΣΙΑ – ΣΩΓΡΑΦΟΥ
ΠΕΜΠΤΗ 23/1 καφέ Σαρδανάπαλος 7μμ Ο ρατσιστικός πόλεμος της κυβέρνησης Μητσοτάκη Ομιλήτης: Πάνος Γαραντζιώτης
ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ
ΠΕΜΠΤΗ 23/1 Πίνδου και Φιλικής Εταιρείας 7.30μμ 110 χρόνια από την καθιέρωση της παγκόσμιας μέρας γυναικών Ομιλήτρια: Μαρία Βισταγιαννάκη

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ
ΠΕΜΠΤΗ 23/1 δημαρχείο 7μμ Ο ρατσιστικός πόλεμος της κυβέρνησης Μητσοτάκη Ομιλήτρια: Ελπίδα Ζουγανέλη
ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ
ΠΕΜΠΤΗ 23/1 Goody's 8μμ Η Βολιβία αντιστέκεται στο πραξικόπημα Ομιλήτρια: Άννα Αδαμίδη
ΒΡΗΛΗΣΙΑ
ΠΕΜΠΤΗ 23/1 καφέ Σεβάχ 7μμ Το αντιπολεμικό κίνημα του 2003 Ομιλήτης: Ορέστης Ηλίας
ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ
ΠΕΜΠΤΗ 23/1 καφέ Σκαντζόχοιρος 8μμ Το αντιπολεμικό κίνημα του 2003 Ομιλήτρια: Αλεξάνδρα Μαρτίνη

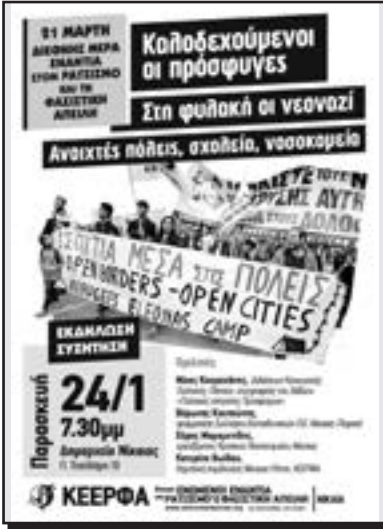
Κλαδικές ομάδες

ΟΜΑΔΑ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ – ΕΠΙΣΙΤΙΣΜΟΥ

ΔΕΥΤΕΡΑ 27/1 ΕΚΑ 6.30μμ

ΟΜΑΔΑ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΩΝ

ΠΕΜΠΤΗ 30/1 ΕΚΑ 11πμ

Εξορμήσεις με την εργατική αλληλεγγυή

ΤΕΤΑΡΤΗ 22/1

Ν. ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΗΣΑΠ 6μμ

ΠΕΜΠΤΗ 23/1

Α. ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7.30πμ

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ Βενιζέλου 6.30μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 24/1

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ Πλατεία (ΑΒ) 6.30μμ

ΙΛΙΣΙΑ Σκλαβενίτης 7μμ

ΑΙΓΑΛΕΩ Μετρό 7μμ

ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ Πλ. Πατριάρχου 6.30μμ

ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ My Market (Πλαταιών) 7μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 25/1

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Λαϊκή Πανόρμου 12μ

ΕΞΑΡΧΕΙΑ Λαϊκή Καλλιδρομίου 12μ

ΚΥΨΕΛΗ Πλατεία (Μυλωνάς) 12μ

ΓΑΛΑΤΣΙ Βείκου και Γαλατίου 12μ

ΓΚΥΖΗ Πλατεία 12μ

Α. ΠΑΤΗΣΙΑ Σταθμός ΗΣΑΠ 12μ

ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ Μετρό 12μ

Α. ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 11.30πμ

ΘΗΣΕΙΟ Μάρκετ Ιν Νηλέως 12μ

ΚΑΛΛΙΘΕΑ Ματζαγριωτάκη

και Θησέως 11.30πμ

ΜΑΡΟΥΣΙ Πεζόδρομος Ερμού 11μ

ΧΑΛΑΝΔΡΙ κεντρική πλατεία 12μ

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ Πεζό/μος Μικράς Ασίας 12μ

ΒΡΗΛΗΣΙΑ Μετρό Δουκίσσης 12μ

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Πλ. (Έβρεστ) 12μ

ΕΛΛΗΝΙΚΟ Σκλαβενίτης 11.30πμ

ΠΑΓΚΡΑΤΙ Σκλαβενίτης

Πλ. Πλαστήρα 11.30πμ

ΒΥΡΩΝΑΣ Πλ. Λαζάρου 11.30πμ

ΙΛΙΟΝ Πλατεία 12μ

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ πεζόδρομος

(Μουσείο ΕΑΜ) 12μ

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ Λαϊκή Πετροπούλης 11πμ

ΛΟΦΟΣ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ

Σκλαβενίτης (Τζον Κένεντυ) 12μ

ΠΕΙΡΑΙΑΣ Σωτήρης & Καραϊσκού 11.30πμ

ΝΙΚΑΙΑ Λαϊκή Παιδική Στέγη 1μμ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΤΟΥΜΠΑ πλ. Αγ. Θεράποντα 11.30πμ

ΔΥΤΙΚΑ Λαϊκή Ξηροκρήνης 11.30πμ

ΚΕΝΤΡΟ Άγαλμα Λαμπράκη 11.30πμ

ΧΑΡΙΛΑΟΥ Παπαναστασίου

και Μαρτίου 11πμ

ΧΑΝΙΑ Πλατεία Αγοράς 10.30πμ

ΞΑΝΘΗ Κεντρική πλατεία 11.30πμ

ΠΑΤΡΑ Κολοκοτρώνη

και Ρήγα Φεραίου 11πμ

ΗΡΑΚΛΕΙΟ Λιοντάρια 11πμ

ΒΟΛΟΣ Πλατεία Αγ. Νικολάου 12μ

ΓΙΑΝΝΕΝΑ Πεζό/μος Μιχ. Αγγέλου 12μ

εργατική αλληλεγγυή

Βδομαδιάτικη Εφημερίδα εκδίδεται από το ΣΕΚ

Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος

του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα

Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος

Διευθυντής: Γκαργκάνας Παναγιώτης,

Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα τηλ. 2105241001

Σύνταξη: Λένα Βερδέ, Σωτήρης Κοντογιάν-

νης, Νίκος Λούντος, Στέλιος Μιχαηλίδης,

Κυριάκος Μπάνος, Λεάνδρος Μπόλαρης,

Γιώργος Πίττας, Αφροδίτη Φράγκου

Ηλεκτρονική σελιδοποίηση:

Π. Γαβρηλίδης, Γ. Κούβαρης

Εκτύπωση: News Press Hold,

παρ. Ορφέως 13, 194 00 Κορωπί

Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια

e-mail: ergatikiki@gmail.com

τηλ.: 210 5241001,

Διεύθυνση Αλληλογραφίας:

ΤΘ 8161 Ομόνοια 102 10 Αθήνα

Κωδικός ΕΛΤΑ 7856

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

Παλεύουμε για

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ μέσα από την ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης
Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν την παραγωγή και τη διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ και όχι ρεφορμισμό

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια

τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για να προστατεύει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης. Η εργατική τάξη θα χρειαστεί το δικό της κράτος, στηριγμένο στην άμεση δημοκρατία, στα συμβούλια αντιπροσώπων απ' τους χώρους δουλειάς και στην εργατική πολιτοφυλακή.

ΔΙΕΘΝΙΣΜΟ όχι "σοσιαλισμό σε μια χώρα" ή "σοσιαλισμό με εθνικά χρώματα"
Η εμπειρία της Ρωσίας αποδεικνύει ότι ακόμα και μια νικηφόρα εργατική σοσιαλιστική επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του 1917 δεν μπορεί να επιβιώσει σε απομόνωση. Τα καθεστώτα της ΕΣΣΔ μετά την επικράτηση του σταλινισμού, της Κίνας και των άλλων ανατο-

λικών χωρών ήταν κρατικοί καπιταλισμοί.

Γι' αυτό παλεύουμε για τη διεθνιστική ενότητα των εργατών σε όλον τον κόσμο χωρίς διακρίσεις εθνικότητας γλώσσας, θρησκείας, φύλου, φυλής ή σεξουαλικής προτίμησης.

Υποστηρίζουμε όλα τα εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα που αντιστέκονται στην ιμπεριαλιστική καταπίεση. Η δύναμη που θα τσακίσει τελειωτικά τον ιμπεριαλισμό είναι η ενότητα της εργατικής τάξης σε διεθνή κλίμακα από τη Νέα Υόρκη ως τη Σεούλ και από το Λονδίνο ως το Σάο Πάολο.

Αντιπαλεύουμε κάθε μορφή σοβινισμού, ρατσισμού ή σεξιστικών διακρίσεων που απειλεί να διασπάσει τους εργάτες.

Απέναντι στην αντιτουρκική πολεμοκαπηλεία της "δικής μας" άρχουσας τάξης υποστηρίζουμε το σύνθημα Ελληνες και Τούρκοι εργά-

τες ενωμένοι.

Είμαστε αντίθετοι στην καταπίεση των μειονοτήτων στη Θράκη και τη Μακεδονία και στα μέτρα αστυνόμευσης των μεταναστών.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ της εργατικής πρωτοπορίας

Η εργατική τάξη μπορεί να απελευθερώσει τον εαυτό της και όλους τους καταπιεσμένους μέσα από τη δική της δράση. Για να κερδηθούν όλα τα κομμάτια της τάξης σε αυτή την πάλη είναι απαραίτητο να οργανωθούν τα πιο ξεκάθαρα και μαχητικά τμήματα σε ένα επαναστατικό σοσιαλιστικό εργατικό κόμμα. Ενα τέτοιο κόμμα μπορεί να πείθει τους εργάτες για την επαναστατική προοπτική παρεμβαίνοντας στους μαζικούς αγώνες. Είμαστε αντίθετοι σε κάθε αντίληψη υποκατάστασης της τάξης, απ' όπου και αν προέρχεται.

Εκατό χρόνια μετά η Αριστερά έχει να πάρει πολύτιμα μαθήματα διεθνιστικής τόλμης από το αντιπολεμικό και απεργιακό 1920.

Το πρώτο μισό του 1920 ήταν οι μήνες των «εθνικών θριάμβων», πολεμικών και διπλωματικών. Τον Αύγουστο ο **Βενιζέλος** γύρισε από το Παρίσι σείοντας την Συνθήκη των Σεβρών. Το «όνειρο» της Ελλάδας των «δυο ηπείρων και των πέντε θαλασσών» γινόταν πραγματικότητα έλεγε.

Κι όμως, αυτές οι επιτυχίες δεν έφεραν πολεμικό ενθουσιασμό. Αντίθετα, η κούραση και η σιχασιά για τον πόλεμο μεγάλωνε. Οι επιστρατευμένοι εργάτες και αγρότες βρίσκονταν στα πεδία των μαχών από το 1912. Τον Νοέμβρη ο Βενιζέλος θα χάσει τις εκλογές ακριβώς γι' αυτό το λόγο. Ακόμα πιο εντυπωσιακό είναι το γεγονός ότι τη στιγμή των «μεγάλων θριάμβων», η εργατική τάξη έδινε σκληρές απεργιακές μάχες.

Το 1919 ήταν η χρονιά των απεργιών, από την ομοσπονδία ηλεκτρισμού μέχρι τους καπνεργάτες και από τους τραπεζικούς μέχρι τους ηθοποιούς. Ο ιστορικός **Mark Mazower** στο βιβλίο για την ελληνική οικονομία στο μεσοπόλεμο αναφέρει ότι: «Το 1919 ένας Βρετανός παρατηρητής σημείωνε πως τα αιτήματα των απεργών εργατών αποκτούσαν όλο και περισσότερο πολιτικό χαρακτήρα ενώ ο Βενιζέλος προειδοποιούσε με αρκετή υπερβολή τη Βουλή πως η χώρα κινδύνευε από τη δικτατορία του προλεταριάτου»

Απεργίες

Στους πρώτους μήνες του 1920 κατέβηκαν σε απεργία δυο ισχυροί κλάδοι. Περίπου 2.500 μηχανουργοί του Πειραιά απεργούν απαντώντας στο λοκ αουτ των εργοδοτών. Όπως αναφέρει ο **Θ. Καμπαγιάννης** στο βιβλίο του για το εργατικό συνδικαλιστικό κίνημα 1918-1926: «Η απεργία επεκτείνεται και σε άλλες βιομηχανίες του Πειραιά, στα εργοστάσια χημικών λιπασμάτων ενώ ήδη απεργούν οι εργάτες στη χαρτοποιία. Για την εκτόνωσή της θα υπάρξει συνάντηση συνδικαλιστών με τον Ελ. Βενιζέλο, όπου ο δεύτερος φέρεται να είπε τη διαβόγητη φράση 'να πεινάσετε'».

Τον Απρίλη ξεσπάει η απεργία των καπνεργατών στην Ανατολική Μακεδονία. Θα κρατήσει τρεις βδομάδες, θα αντιμετωπίσει την καταστολή του κράτους και την προσπάθεια των εργοδοτών να στήσουν απεργοσπαστικούς μηχανισμούς «εθνικώς σκεπτομένων» εργατών. Η πρώτη μεγάλη καπνεργατική απεργία είχε γίνει το 1914. Σε εκείνη τη μάχη που ένωσε Εβραίους, Έλληνες και Τούρκους καπνεργάτες αποφασιστικό ρόλο είχε παίξει η σοσιαλιστική **«Φεντερασιόν»** της Θεσσαλονίκης. Η «σπορά» της είχε καρπίσει το 1920, όταν πλέον τη θέση της είχε πάρει το ΣΕΚΕ.

Η ίδρυση του **ΣΕΚΕ** τον Νοέμβρη

Ριζοσπάστης, Νοέμβρης 1920. Το εκλογικό πρόγραμμα του Σοσιαλιστικού Εργατικού Κόμματος

Το αντιπολεμικό 1920

του 1918 ήταν ένα άλμα. Το ΣΕΚΕ ιδρύθηκε τις μέρες που ξεσπούσε η Γερμανική Επανάσταση. Έκανε τα πρώτα του βήματα όταν ιδρύθηκε η Κομμουνιστική Διεθνής, η **Κομιντέρν**, τον Μάρτη του 1919. Στην ιδρυτική της διακήρυξη που έγραψε ο **Τρότσκι**, η νέα Διεθνής έθετε σκοπό της: «Να γενικεύσουμε την επαναστατική εμπειρία της εργατικής τάξης, να απαλλάξουμε το κίνημα από το διαλυτικό μίγμα του ομορτισμού και σοσιαλπατριωτισμού, να κινητοποιήσουμε τις δυνάμεις όλων των γνήσιων επαναστατικών κομμάτων, και μ' αυτό τον τρόπο να επισπεύσουμε τη νίκη της κομμουνιστικής επανάστασης σε όλο τον κόσμο».

Το νεαρό κόμμα στην Ελλάδα εντάχθηκε σε αυτή την προσπάθεια. η πρώτη απόφαση για προσχώρηση στην Κομιντέρν λήφθηκε τον Μάη του 1919. Όμως, η τελική απόφαση πάρθηκε τον Απρίλη του 1920 στο Δεύτερο Συνεδριό του που πρόσθεσε και το «Κομμουνιστικό» στο τίτλο του. Σε αυτό το συνέδριο ο γραμματέας του διακηρύσσει ότι:

«Το κόμμα μας δεν παραδέχεται, μάλιστα είναι εντελώς αντίθετον, την ουτοπικήν ιδέαν της διά του κοινοβουλίου καταλήψεως της πολιτικής εξουσίας υπό των εργαζομένων τάξεων... Πιστεύομεν αντιθέτως ότι η πραγματοποίησις του τελικού σκοπού του αγώνος μας, η κατάληψις της πολιτικής εξουσίας υπό των εργαζομένων τάξεων δεν δύναται να γίνη παρά μόνον επαναστατικώς και δια της μεταβατικής περιόδου δικτατορίας των εργατικών και αγροτικών οργανώσεων».

Η στρατηγική του επαναστατικού δρόμου πάει χέρι-χέρι με το διεθνισμό και την αντίθεση στις πολεμικές εξορμήσεις της αστικής τάξης. Κι αυτή η επιλογή «ζυμώνεται» στους εργατικούς αγώνες. Όταν λήγει η απεργία των καπνεργατών τον Απρίλη η ΚΕ του κόμματος απευθύνει μια προκήρυξη στους ηρωικούς απεργούς που σημειώνει:

“Η αστική τάξις...ανέλαβε κι έναν άλλον αγώνα, να γίνη ο φρουρός των κεφαλαιοκρατών της Ευρώπης και της Αμερικής. Με την ασυνειδησία που την χαρακτηρίζει προεξόφλησε την θέληση της εργατικής μας τάξεως στη διεθνή κεφαλαιοκρατία και γι' αυτό διπλά ενδιαφέρεται να μας κρατά υποδουλωμένους σκλάβους».

«Κάτω ο πόλεμος!»

Όταν υπογράφηκε η Συνθήκη των Σεβρών το ΣΕΚΕ την «υποδέχτηκε» με αυτή την ανακοίνωση:

«Η πατρίς, της οποίας ιδιοποιούνται το όνομα, η πατρίς των, για την οποίαν μας έστειλαν να πολεμήσουμε, δεν είναι παρά η γεωγραφική εκείνη έκτασις επί της οποίας απλώνεται η εκμετάλλευσίς των. Το μεγαλωμά της διά το οποίον πανηγυρίζουν, είναι η επέκτασις των ορίων της εκμεταλλεύσεώς των και της προσοδοφόρου τοποθετήσεως των κεφαλαίων των».

«Η ώρα του πολέμου έφθασεν! Ο εχθρός ευρίσκεται εντός των συνόρων και όχι πέραν αυτών! Είναι αυτοί οι εκμεταλλευταί μας οι οποίοι κρύπτονται όπισθεν των διαφόρων αστικών κομμάτων και οι οποίοι εμ-

φανίζονται ενώπιον του λαού με πατριωτικά και εθνικιστικά ενδύματα, ενώ οι ίδιοι ως εργοδοταί, ως τραπεζίται, ως τοκισταί, ως γαιοκτήμονες, ως έμποροι, ως πολιτικοί, τυραννούν και καταπιέζουν τον τόπο. Αυτοί είναι οι πραγματικοί –οι φυσικοί– εχθροί μας».

Η θέση ότι δεν υπάρχει «εθνικό συμφέρον» που ενώνει εργατική τάξη και καπιταλιστές ούτε στην ειρήνη ούτε στον πόλεμο δεν απομόνωσε το ΣΕΚΕ (Κ). Το αντίθετο έγινε. Και ένα πρώτο δείγμα ήταν η επιτυχία του στις εκλογές του Νοέμβρη.

Το πρώτο ζήτημα που έβαζε στην εκλογική του διακήρυξη ήταν η αντίθεση στον πόλεμο: «Να παύση ο πόλεμος και να καταπολεμηθή με κάθε μέσο κάθε προσπάθεια για νέο πόλεμο και νέα επιστράτευση...Να γίνη αμέσως γενική αποστράτευση και πραγματική ειρήνη με όλους τους λαούς» έγραφε η εκλογική του διακήρυξη που δεν παρέλειπε να ζητάει και αμνηστία για τους λιποτάκτες και τους ανυπότακτους που ο αριθμός τους μεγάλωνε κάθε μέρα.

Ο **Αβραάμ Μπεναρόγια**, ο Εβραίος σοσιαλιστής που είχε παίξει κεντρικό ρόλο στη Φεντερασιόν και ήταν στην ηγεσία του ΣΕΚΕ, περιγράφει στις αναμνήσεις του την προεκλογική συγκέντρωση:

«Αλησμόνητος είναι η πρώτη εκλογική εκδήλωσις η οποία διέσχισε τας κεντρικάς οδούς των Αθηνών. Καίτοι πλήθος αντιβενιζελικών ενθαρρυνόμενων από τον θαρραλέον αγώνα τον Κόμματος προσετέθη εις αυτήν, εν τούτοις η διαδήλωσις απέβη μια τεραστία αντιπολεμική ομαδική

κραυγή 'Κάτω ο πόλεμος!' κραυγή αδιάκοπος και εκνευριστική δια τους βενιζελικούς μπράβους οι οποίοι επετέθησαν δις δια να διασπάρουν τον καταπληκτικώς αυξανόμενον όγκον των διαδηλωτών αλλ' απεκρούσθησαν. Εις την Θεσσαλονίκην επίσης αι εκλογικαί διαδηλώσεις είχαν χαρακτήρα αντιπολεμικών».

Όμως πιο σημαντικό απ' τις ψήφους ήταν ο ρόλος που θα έπαιζαν οι αγωνιστές και οι αγωνίστριες του κόμματος την επόμενη χρονιά στις μεγάλες μάχες του εργατικού κινήματος από την γενική απεργία και εξέγερση στο Βόλο μέχρι τις θρυλικές απεργίες των σιδηροδρομικών των εργαζόμενων στον ηλεκτρισμό και τις συγκοινωνίες της Αθήνας.

Ταυτόχρονα, το αντιπολεμικό πνεύμα «ταξίδευε» στο μέτωπο, με τους απεργούς που επιστράτευαν οι κυβερνήσεις και με τη νεολαία που δεν ήθελε να γίνει κρέας για τα κανόνια. Τον Σεπτέμβρη του 1920 ο **Εργατικός Αγώνας** (εφημερίδα του ΣΕΚΕ Κ) με τη προσωρινή άρση της λογοκρισίας μπόρεσε να δημοσιεύσει ένα γράμμα με τίτλο η **«Φωνή των Στρατιωτών του Μετώπου»**. Εκεί οι φαντάροι που οργανώναν αντιπολεμικούς ομίλους - ηγετική φυσιογνωμία ήταν ο **Π. Πουλιόπουλος**- στο μέτωπο της Μικράς Ασίας έγραφαν:

«Αφού τόσο καιρό εστρώσαμε της Βαλκανικής, της Ρωσίας (το εκστρατευτικό σώμα στην Ουκρανία που έστειλε το 1919 ο Βενιζέλος) και της Ανατολής τα βουνά και τους κάμπους με τα κουφάρια μας και με το σκοτωμένο αίμα μας εβάψαμε το χώμα και τις πέτρες τους, αφού οι αφέντες που μας κυβερνάνε με τις βαριές αλυσίδες της οργανωμένης βίας σαβανώνοντας τα σπιτικά μας με τη μαυρίλα της δυστυχίας, έρχονται τώρα με την απαίσια ικανοποίηση του θριάμβου των να μας ζητήσουν ψήφο ευγνωμοσύνης για το μεγαλωμα της “Πατρίδος” και για την απελευθέρωση των ‘υποδούλων αδελφών’».

Λεάνδρος Μπόλαρης

Διαβάστε επίσης

“**Ε**ν δύο τρία... Όλοι μαζί οι κανονικοί. Ασφάλεια προστασία. Υπακοή και πειθαρχία”. Έτσι ξεκίνησαν το νέο τους θεατρικό ταξίδι οι Αδέσποτες Σκύλες (Ερμιόνη Δόβα, Ντίνα Καφτεράνη, Ζουλή Λεφέβρ, Ελένη Οικονόμου, Τατιάνα Άννα Πίττα) το προηγούμενο Παρασκευοσάββατο (17-18 Γενάρη) στο κατάμεστο Θέατρο ΕΜΠΡΟΣ χορεύοντας βαλς στους βρώμικους δρόμους αυτής της πόλης, τραγουδώντας και σχολιάζοντας τα κακώς κείμενα και τις πολιτικές εξελίξεις. Με την παρουσία αυτήν τη φορά των τριών LosTre (Κιθάρα: Άγγελος Αγγελίδης, Μπάσο: Βασίλης Παπασταμόπουλος, Ντραμς: Λέανδρος Φράντικ) στη σκηνή να δίνει μια πολύ ζωντανή αυτοσχεδιαστική μουσική φρεσκάδα.

Όπως και τα προηγούμενα έντεκα χρόνια οι Αδέσποτες Σκύλες στο Βαλς των Βρώμικων Δρόμων Νο6 έρχονται να βγάλουν από το σκοτάδι όλα εκείνα που η κυρίαρχη προπαγάνδα θέλει να κρύψει και να παραμερίσει. “Χωρίς ερωτηματικά, άνω τελείες και αποσιωπητικά”, οι Σκύλες παίρνουν θέση ενάντια στον πόλεμο και τον εθνικισμό, ενάντια στην καταστροφή του περιβάλλοντος, ενάντια στην καταστολή, το ρατσισμό και τους φασίστες. Θυμίζουν τις γιαγιάδες της Λέσβου, και την αλληλεγγύη του απλού κόσμου στους πρόσφυγες. Μιλάνε για τη δίκη τη Χρυσής Αυγής και τη Μάγδα Φύσσα. Συγκρούονται με το σεξισμό, δίνοντας μάχη στο πλευρό των γυναικών που αγωνίζονται, των ομοφυλόφιλων που ζητάνε ορατότητα, για την καταδίκη των δολοφόνων του Ζακ. Και με τα τακούνια τους θέλουν να δώσουν μια γερή κλωτσιά στην πουριτανική υποκρισία της συντηρητικής δεξιάς

Οι Σκύλες επιμένουν και εξελίσσουν το πιο δυνατό πολιτικό καμπαρέ αυτής της πόλης, ένα καμπαρέ που θυμίζει προεπαναστατικές εποχές αλλά με νούμερα τόσο επίκαιρα που λες και γράφτηκαν ακριβώς πριν την παράσταση. Η παράσταση που ανοίγει το 2020 είναι πραγματικά αφιερωμένη στην περίοδο των εξεγέρσεων. Ξανά και ξανά επαναφέρονται οι εικόνες που εί-

ΑΔΕΣΠΟΤΕΣ ΣΚΥΛΕΣ

Βαλς των Βρώμικων Δρόμων Νο6

Φωτό: Μαρίθου Νικοηάου

δαμε την προηγούμενη χρονιά: Από την Λατινική Αμερική της Χιλής, της Βολιβίας και του Εκουαδόρ, μέχρι τη Μέση Ανατολή της Υεμένης, της Αλγερίας και του Ιράκ, στο Χονκ-Κονγκ, τη Γαλλία, την Καταλωνία και τις σαρδέλες της Ιταλίας.

“Συγκινηθήκαμε”

“Συγκινηθήκαμε πάλι σήμερα. Δεν περιμέναμε αυτή την ανταπόκριση του κόσμου σε κάθε γύρισμα της παράστασης. Συγκινηθήκαμε γιατί φαίνεται πως αυτά που σκεφτόμαστε και σχολιάζουμε μέσα από την καλλιτεχνική μας δράση, δεν είναι απλά στο μυαλό μας αλλά στο μυαλό χιλιάδων απλών ανθρώπων” αναφέρει μιλώντας στην Εργατική Αλληλεγγύη η **Ντίνα Καφτεράνη**, σκηνοθέτρια της παράστασης.

“Ζούμε σε μια περίοδο εξεγέρσεων που δείχνουν πως, παρά την κανονικότητα που ο Κούλης θέλει να πλασσάρει, αυτό που συμβαίνει είναι μια τεράστια πολιτική κινητικότητα. Είναι ανάγκη να βρούμε στη μαυρίλα

το φως. Δεν λέμε πράγματα που δεν υπάρχουν. Αντιθέτως όλα αυτά, τα ονόματα, οι καταστάσεις, οι στιγμές και οι φωτογραφίες υπάρχουν. Υπάρχουν στη συλλογική μνήμη. Το θέμα είναι πώς τα διαβάζεις και τι συμπεράσματα μπορεί να βγάλει ο καθένας από εμάς. Εμείς ως καλλιτέχνες δεν έχουμε να προτείνουμε συγκεκριμένη πολιτική. Άλλωστε όπως λέμε συχνά, και εμάς σαν Σκύλες μας έχει προβληματίσει πολύ αυτή η άποψη, η τέχνη δεν μπορεί να κάνει επανάσταση. Μπορεί όμως να εμπνεύσει κόσμο προς μια εξεγερσιακή, επαναστατική προοπτική. Αυτό που μπορούμε να κάνουμε είναι να τρέφουμε, να πυροδοτούμε, να αναζωπυρώνουμε τις εστίες της φωτιάς”.

Η παράσταση θα παιχτεί στο ΕΜΠΡΟΣ και το Παρασκευοσάββατο (24 και 25 Γενάρη) αλλά όλη την επόμενη περίοδο θα γυρίσει σε στέκια, καταλήψεις, πεζόδρομους, καφενεία και σε κάθε είδους ανοιχτούς χώρους όλη την επόμενη περίοδο. Μην τη χάσετε.

Κ.Μ.

Στον περίβολο του νοσοκομείου υπάρχει μία μικρή πτέρυγα για τους ψυχικά αρρώστους, ο θάλαμος Νο6. Μα ποιος κρίνει ποιος είναι «φυσιολογικός» και ποιος όχι; Η Νατάσσα-Φαίη Κοσμίδου σκηνοθετεί το γνωστό διήγημα του Τσέχωφ, παρουσιάζοντας για πρώτη φορά το έργο του Ρώσου συγγραφέα σε μορφή χιπ-χοπ. Ο λόγος, ο ήχος, η κίνηση, φιλτράρονται μέσα από τη χιπ-χοπ κουλτούρα σε μία μοναδική συνομιλία του κεμένου με τη σύγχρονη εποχή. Στην παράσταση ακούγονται και δύο πρωτότυπα τραγούδια του Κώστα Γάκη, ο οποίος έχει επιμεληθεί σκηνοθετικά την παράσταση.

Το διήγημα δημοσιεύτηκε πρώτη φορά το 1892, όμως φαίνεται πως τα ερωτήματα που θέτει παραμένουν διαχρονικά. Γιατί να αισθάνεται κάποιος «μη φυσιολογικός»; Πώς χάθηκε η ποίηση και η ομορφιά από τη ζωή μας; Πώς γίνεται να κλείνουμε τα αυτιά μας στον ξεριζωμό τόσων ανθρώπων; Πώς είναι δυνατόν ένας άνθρωπος να θεωρείται «λαθραίος»; Πόσο «νοικοκυραίος» είναι κάποιος που έχει αποκλείσει από τη ζωή του τη ζεστασιά και την ανθρωπιά; Στη σκηνή τρία κορίτσια, οι **Ηλέκτρα Αρσενίδου, Νατάσσα-Φαίη Κοσμίδου** και **Έρην Μανουρά**, που αναρωτιούνται για αυτά τα θέματα με έναν σύγχρονο, αλλά πολύ τρυφερό τρόπο.

Όπως σημειώνει η ομάδα: «Οι εικόνες αυτές περνάνε κάθε μέρα μπροστά από τα μάτια μας και έπειτα σβήνονται. Ξεχνάμε. Η ζωή όμως δεν είναι ένα story που κρατάει για 24ώρες και ύστερα χάνε-

Θάλαμος Νο 6

αυτόν κόσμο, συνεχίζουν να παλεύουν, να ονειρεύονται, να τραγουδούν την αλήθεια με τρυφερότητα... Και κάπως έτσι, μία μικρή πτέρυγα για ψυχικά ασθενείς γίνεται για όλους μας ένας φωτεινός μικρόκοσμος, ένα φαναράκι».

«Η παράστασή μας μιλάει ανοιχτά για όλα όσα συμβαίνουν γύρω μας», συμπληρώνει η ομάδα στην Εργατική Αλληλεγγύη. «Για τους πρόσφυγες, για το αίμα στους δρόμους μας, για την βία της καταστολής, για τον Ζακ, για την Ελένη, για τον Αλέξη, για τον Παύλο. Έμπνευση για το έργο μας αλλά και για ολόκληρη την ζωή μας αποτελεί ο φωτεινός αγώνας της μητέρας του, Μάγδας, καθώς και των δικηγόρων της οικογένειας. Με την παράστασή μας δηλώνουμε ότι είμαστε στο πλευρό τους, μέχρι τέλους. Καλή δύναμη. Ψυχή βαθιά».

Την σκηνοθεσία στην παράσταση την έχει κάνει η Νατάσσα-Φαίη Κοσμίδου με τη βοήθεια του Κώστα Γάκη. Κίνηση επιμελήθηκε η Ηλέκτρα Αρσενίδου, μουσική η Έρην Μανουρά, φωτογραφία η Ηλιάνα Μείντάνη ενώ παίζουν οι Ηλέκτρα Αρσενίδου, Νατάσσα-Φαίη Κοσμίδου, Έρην Μανουρά.

INFO Παραστάσεις: Από το Σάββατο 1 Φεβρουαρίου και κάθε Σάββατο στις 9.30 μ.μ. και κάθε Κυριακή στις 9.00 μ.μ. για 10 παραστάσεις στον Τεχνοχώρο Φάμπρικα (Μεγάλου Αλεξάνδρου 125)

ΤΟ ΒΟΥΛΕΥΜΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΖΑΚ

Να μην πέσουν στα μαλακά οι δράστες

Εκδόθηκε το παραπεμπτικό βούλευμα για τη δολοφονία του Ζακ Κωστόπουλου, υιοθετώντας την πρόταση του εισαγγελέα και αποδίδοντας στους έξι κατηγορούμενους την κατηγορία της πρόκλησης θανατηφόρου σωματικής βλάβης. Απέρριψε το αίτημα της πολιτικής αγωγής της οικογένειας Κωστόπουλου για μετατροπή της σε ανθρωποκτονία με ενδεχόμενο δόλο.

Όπως δηλώνει η πολιτική αγωγή σε ανακοίνωσή της: «εισάγει ιδιαίτερο περιβάλλον νομικής αξιολόγησης των αδικημάτων και οδηγεί σε διακριτή μεταχείριση των δραστών... Η ελπίδα για δίκαιη και ορθή δικαστική κρίση περιορίζεται από το στενό πλαίσιο διάγνωσης που τίθεται από τα αποδοθέντα αδικήματα. Καλούμε την αρμόδια εισαγγελική αρχή να ασκήσει τα ένδικα μέσα που προβλέπονται χάριν της ορθής απονομής του δικαίου. Για να μη γίνει ο θάνατος του Ζαχαρία Κωστόπουλου ένα ακόμη πεδίο υποτίμησης της ανθρώπινης ζωής κι αξιοπρέπειας».

Μήνυμα

Όλοι οι μέχρι τώρα χειρισμοί της αστυνομίας και της δικαιοσύνης γύρω από την υπόθεση της δολοφονίας του Ζακ Κωστόπουλου στέλνουν στους δολοφόνους το μήνυμα ότι δεν έχουν να φοβηθούν τίποτα. Δεν είναι τυχαία άλλωστε η επανεμφάνιση του ενός από τους δράστες, **Θ. Χορταριά**, τουλάχιστον δυο φορές στον τόπο του εγκλήματος με επιθέσεις σε δημοσιογράφους του κινήματος. Τη μία φορά μάλιστα δηλώνοντας ευθαρσώς την ταυτότητά του και την ιδιότητά του σε σχέση με την υπόθεση («είμαι κατηγορούμενος, εγώ θα σας πω τι έγινε»), τη δε δεύτερη δείχνοντας αποκάλυπτα την άνεσή του να φέρεται έτσι («φώναξε την αστυνομία ρε»). Πέρα από την ευνοϊκή μεταχείριση των δύο επιχειρηματιών που χτύπησαν δολοφονικά τον Ζακ, ανάλογη ήταν και η αντιμετώπιση των αστυνομικών που εμπλέκονται: μόνο μετά από μήνες έγινε η ΕΔΕ – αλλά οι ποινές που πρότεινε έχουν μείνει στο συρτάρι, καθώς ακόμα δεν έχει γίνει το πειθαρχικό που είναι αρμόδιο να τις επικυρώσει και να τις εφαρμόσει.

Στις 21 Γενάρη, 16 μήνες από το θάνατο του Ζακ Κωστόπουλου, η **Διεθνής Αμνηστία** θα παρουσιάσει τις υπογραφές από τη διεθνή καμπάνια για την απόδοση δικαιοσύνης. Το ενδιαφέρον της πλειοψηφίας φαίνεται τόσο στην ανταπόκριση σε τέτοιου είδους κινήσεις, όσο και στο γεγονός ότι δεν υπάρχει αντιφασιστικό συλλαλητήριο στο οποίο να μην ανοίγει και το αίτημα της δικαιοσύνης για τη δολοφονία του Ζακ. Η **«Πρωτοβουλία ‘στη φυλακή οι δολοφόνοι της Zackie Oh’»** έχει επίσης ανοίξει την καμπάνια της στις δυο πανεργατικές απεργίες του φθινοπώρου, όπου κι εκεί υπήρχε ανταπόκριση. Η δύναμη για να ανατρέψουμε αυτήν την «διακριτή μεταχείριση» των δολοφόνων βρίσκεται εκεί ακριβώς: στους εργατικούς χώρους που παλεύουν, στις σχολές που συγκρούονται με την κυβέρνηση, στις γειτονιές, στο αντιφασιστικό εργατικό κίνημα. Όπως ανατράπηκε το αφήγημα της «συμπλοκής» για «ασημαντη αφορμή» στη δολοφονία του Σαχζάτ Λουκμάν, όπως ανατράπηκαν 30 χρόνια συστημικής ασυλίας της ηγεσίας της Χρυσής Αυγής και κάθισε ο Μιχαολιάκος στο σκαμνί.

Α.Φ.

ΓΑΛΛΙΑ Μακρά πολιορκία του Μακρόν

Η εφημερίδα Le Monde την Τρίτη 21 Γενάρη είχε κύριο άρθρο για τον “κίνδυνο της ριζοσπαστικοποίησης”. Συγκρίνει τον Μακρόν με τον Σαρκοζί και με τον Ολάντ και λέει πως κι αυτοί είχαν αντιμετωπίσει την οργή για τις μεταρρυθμίσεις τους, αλλά σήμερα η κατάσταση έχει ξεφύγει. Δύομιση χρόνια στην προεδρία και “οι εντάσεις κλιμακώνονται”. Αυτό που ονομάζει “εντάσεις” η Monde είναι ένα κίνημα που έχει πάρει τον Μακρόν στο κυνήγι και τον πολιορκεί.

Την Δευτέρα το πρωί ο Μακρόν είχε οργανώσει μια συνάντηση με 200 καπιταλιστές από τη Γαλλία και τον υπόλοιπο κόσμο για να προβάλλει τις νέες επενδύσεις που υποτίθεται οφείλονται στις επιθέσεις που εξαπέλυσε στα εργατικά δικαιώματα. Όμως αντί για φέστα, ξαναβρέθηκε κυνηγημένος, κρύφτηκε πίσω από τα MAT και μερικοί υπουργοί του έκαναν κοπάνα από την εκδήλωση. Οι καλεσμένοι του, που βρίσκονται μαζεμένοι με αφορμή τη Σύνοδο του Νταβός, είδαν από πρώτο χέρι πόσο “ελέγχει την κατάσταση”. Έφυγε για τη Δουνκέρκη όπου ήθελε να εγκαινιάσει ένα εργοστάσιο και εκεί τον περίμενε μια “επιτροπή υποδοχής” που μπλόκαρε με διαδήλωση την εθνική οδό για ώρες και περικύκλωσε τον εργοστάσιο με τις σημαίες των συνδικάτων και συμβολικά οδοφράγματα. “Ο βασιλιάς Μακρόν έρχεται στα μέρη μας, εδώ στη Δουνκέρκη, και θα τον αφήναμε ανενόχλητο;”, σχολιάζει ένας διαδηλωτής, “Θα ήταν αδιανόητο”. Ο Μακρόν δεν μπορεί να ανακοινώσει ούτε την ατζέντα του. Την περασμένη βδομάδα προσπάθησε να πάει στο θέατρο αλλά έφαγε κράξιμο και εκεί.

Η ριζοσπαστικοποίηση που περι-

Από τις πρόσφατες απεργιακές κινητοποιήσεις στη Γαλλία

γράφει η Monde είναι προϊόν του απεργιακού κινήματος που συνεχίζει εδώ και μήνες. Οι κωλοτούμπες που έκανε η κυβέρνηση πριν από δέκα μέρες, βάζοντας σε “διάλογο” το όριο ηλικίας συνταξιοδότησης δεν ηρέμησαν τα πνεύματα, αντίθετα έχουν αυξήσει το θυμό. Ο Μακρόν και ο πρωθυπουργός του Φιλίπ έκαναν αυτή την κίνηση προς τα πίσω, με στόχο να δώσουν δικαιολογία στην ηγεσία της συνομοσπονδίας **CFDT** για να κάτσουν στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων. Τώρα, ο κόσμος που είδε τους γραφειοκράτες της CFDT να συμμετέχουν στο παζάρι της κυβέρνησης, απειλώντας να ξεπουλήσουν όλους αυτούς τους μήνες αγώνων, ζητάει μεγαλύτερη κλιμάκωση από τη **CGT** και τις άλλες συνομοσπονδίες που στηρίζουν τον αγώνα και δεν συμμετέχουν στο

“διάλογο”. Εκατοντάδες χιλιάδες ξαναβγήκαν στο δρόμο την περασμένη Πέμπτη, αλλά η κυβέρνηση προσπαθεί να τους διαγράψει, λέγοντας πως “τα νούμερα μειώνονται”. Οι αντιδράσεις αυτές εξοργίζουν. Ο διασυνδικαλιστικός συντονισμός καλεί σε νέο τριήμερο κινητοποιήσεων αυτή την Τετάρτη, Πέμπτη και Παρασκευή, 22-24 Γενάρη. Στις 24 Γενάρη τα συνδικάτα καλούν όλο τον κόσμο να απεργήσει. Είναι η μέρα που η κυβέρνηση φέρνει το σχέδιο νόμου για τις συντάξεις στο Υπουργικό Συμβούλιο, αφού πλέον θεωρεί πως έχει κάνει όσες “βελτιώσεις” χρειάστηκαν.

Εξάπλωση

Η CGT τονίζει πως αυτό που η κυβέρνηση περιγράφει ως “υποχώρηση” είναι στην πραγματικότητα εντα-

τικοποίηση και εξάπλωση του αγώνα μέσα στους χώρους. Δεν είναι πλέον μόνο ο σκληρός πυρήνας των μεταφορών και των συγκοινωνιών που συνεχίζουν την απεργία. Το κίνημα έβαλε μπρος διαδικασίες συνελεύσεων και επιτροπών από τα κάτω παντού. Στα νοσοκομεία, στα σχολεία, στα διυλιστήρια, στους νέους δικηγόρους. Σε ορισμένους χώρους οι αγώνες έχουν να κάνουν με το κύριο ζήτημα των συντάξεων, αλλά σε άλλους τα αιτήματα διευρύνονται. Η CGT αναφέρει στην ανακοίνωσή της: “Η απεργία στα λιμάνια και στα καράβια (στις 16 του μήνα) είχε μεγάλη επιτυχία και υπήρξε σχεδόν μηδενική κίνηση στην ακτοπλοία. Σήμερα το πρωί το μεγάλο εργοτάξιο στο λιμάνι Μαγιό στο Παρίσι σταμάτησε να δουλεύει με τους εργαζόμενους και τις εργαζόμενες να απαι-

τούν αναγνώριση του βαρέος χαρακτήρα των επαγγελματιών τους. Το διυλιστήριο στο Κισέ-Βισί καταλήφθηκε. Εκφράστηκε μεγάλη αλληλεγγύη από τη συνομοσπονδία των αγροτών που προσέφεραν ένα τόνο τροφίμων στους απεργούς.”

Η ηγεσία της CGT καλεί σε αγώνα και “χαιρετίζει” όσους παίρνουν πρωτοβουλίες αλλά αποφεύγει να πάρει την ευθύνη να οργανώσει στην κατεύθυνση της απεργίας διαρκείας. Υπάρχουν κομμάτια της όμως που ξεφεύγουν από τη γραμμή και τρομάζουν ακόμη περισσότερο την κυβέρνηση και τα MME. Στον τομέα της ενέργειας, για παράδειγμα, εμφανίζονται όλο και περισσότερες πρωτοβουλίες που κόβουν ξαφνικά το ρεύμα. Την Τρίτη το πρωί, έκαναν τη μεγαλύτερη ως τώρα επίδειξη δύναμης, κόβοντας για ώρες το ρεύμα στα νότια του Παρισιού, με αποτέλεσμα να μπλοκάρουν οι αυτοκινητόδρομοι και να αποσυντονιστεί μέχρι και το αεροδρόμιο Ορλί.

Στο μεταξύ η κυβέρνηση κλιμάκωσε τη βία κατά των Κίτρινων Γιλέκων που βγήκαν στην 62η (!) βδομαδιάτικη μέρα δράσης τους το περασμένο Σάββατο. Εξαπολύει βία και διώξεις, αλλά αυτό δεν έχει σταματήσει να το κάνει εδώ και ένα χρόνο με τα αποτελέσματα που ήδη γεύεται.

Η επιτυχία της απεργίας στις 24 του μήνα θα δώσει το μήνυμα στους Μακρόν-Φιλίπ ότι ακόμη και αν περάσουν το νόμο από το Υπουργικό Συμβούλιο και από τη Βουλή, η αδυναμία τους να κυβερνήσουν θα βαθύνει. Το κρίσιμο είναι πόσοι ακόμη χώροι θα βγουν πιο δυνατοί συνδικαλιστικά για να συνεχίσουν μετά από αυτή τη μέρα κοινού αγώνα.

Νίκος Λούντος

Η δολοφονία του Ιρανού στρατηγού Σουλεϊμανί από τις ΗΠΑ, με εντολή Τραμπ, έστρεψε λογικά την προσοχή στην πιθανότητα να κλιμακωθεί η κρίση με το Ιράν με νέους βομβαρδισμούς ή πόλεμο. Στο μεταξύ, όμως, το Ιράκ, εκεί που προς το παρόν διεξάγεται κυρίως η σύγκρουση ΗΠΑ-Ιράν, αποσταθεροποιείται ακόμη περισσότερο. Η δολοφονία του Σουλεϊμανί έγινε σε ιρακινό έδαφος. Δίπλα του σκοτώθηκε, ανάμεσα σε άλλους, και ο Αμπουμάνχι (ο “μηχανικός”) επικεφαλής των Ταξιαρχιών “Χεζμπολάχ”, και βασικό στέλεχος των Μονάδων Λαϊκής Κινητοποίησης (της συμμαχίας των πολιτοφυλακών που μπήκαν σε κίνηση πριν από λίγα χρόνια ενάντια στο “Ισλαμικό Κράτος” καθώς ο ιρακινός στρατός κατέρρεε).

Η δολοφονία του Αμπουμάνχι έγινε “κατά λάθος” σύμφωνα με τις ΗΠΑ, αλλά επίσης από επίσημα χείλη θεωρείται “ωραίο λάθος”. Είναι ενδεικτικό της σύγχυσης ότι η υπερδύναμη ελπίζει να συνεχίσει προς τα εμπρός στο Ιράκ, απλώς κάνοντας “ωραία λάθη”.

Στο μεταξύ, οι μαζικές διαδηλώσεις στη Βαγδάτη και σε ολόκληρο το νότο της χώρας ξανάρχισαν, μετά το σοκ που πρόκάλεσε το αμερικανικό χτύπημα. Από το περασμένο φθινόπωρο που έχουν ξεκινήσει αυτές οι διαδηλώσεις μετράνε περισσότερους από 500 νεκρούς από την κρατική καταστολή. Ο κόσμος

ΙΡΑΚ “Ενάντια στην αδικία”

στο Ιράκ και κύρια η νεολαία είναι πολύ σκληραγωγημένη -τα κατάφερε έτσι η βαρβαρότητα της ιμπεριαλιστικής κατοχής εδώ και δυο δεκαετίες- και δεν σταματάνε ακόμα κι όταν πέφτουν βόμβες δίπλα τους και πάνω τους.

Το Αλ Τζαζίρα μετέδιδε από τη Βαγδάτη την περασμένη Κυριακή οδοφράγματα με καμμένα ελαστικά στις λεωφόρους και τις γέφυρες της πρωτεύουσας, αναποδογυρισμένα αυτοκίνητα, μπλοκαρισμένη κυκλοφορία παντού. Από τη Βαβυλώνα, ο ανταποκριτής του γράφει πως “οι διαδηλωτές σκοπεύουν να αποκλείσουν όλο το νότο του Ιράκ από την υπόλοιπη χώρα. Θα μπλοκάρουν όλες τις εξόδους”. Ο κόσμος ζητάει να παραιτηθεί η κυβέρνηση και να γίνουν εκλογές χωρίς τη συμμετοχή κανενός από το παλιό πολιτικό σύστημα. Πρόκειται για “ουτοπικό” αίτημα μπορεί να πει κανείς. Όμως είναι η νεολαία που βρίσκεται στην πρώτη γραμμή των συγκρούσεων, και τα αιτήματά της δεν χωράνε στα κουτάκια που θέλουν να ταβάλουν τα κόμματα, οι πολιτοφυλακές και οι ιμπεριαλιστές. Οι Φαϊνάνσιαλ Τάιμς παίρνουν συνέντευξη από έναν νέο ποιητή που βρίσκεται στην πρώτη γραμμή των διαδηλώσεων της Βαγδάτης. “Είναι ντυμέ-

νος Τσε Γκεβάρα με κόκκινο μπερέ”, γράφει με έκπληξη η ανταποκρίτρια της εφημερίδας.

“Μ’ αρέσει ο Τσε Γκεβάρα, εξεγέρθηκε ενάντια στην αδικία”, της απαντάει ο 24χρονος ενώ της δείχνει ένα αυτοσχέδιο μενταγιόν που φοράει “Είναι το περίβλημα μιας χειροβομβίδας κρότου λάμψης. Το μετατρέψαμε από εργαλείο πολέμου σε εργαλείο ζωής”.

Σ’ αυτό τον κόσμο θα ήθελε να αναφέρεται ο Πομπέο όταν μιλάει στους δημοσιογράφους και λέει πως ο κόσμος στο Ιράκ πανηγύριζε το θάνατο του Σουλεϊμανί και του Αμπουμάνχι. Αλλά πρόκειται για ιμπεριαλιστικές φαντασιώσεις. Την ώρα που οι “κακοί” διαδηλωτές διαλύουν την πρεσβεία των ΗΠΑ στη Βαγδάτη, οι “καλοί” διαδηλωτές κρατάνε πανό “Έξω οι ΗΠΑ, έξω το Ιράν, έξω το Ισραήλ και η Σαουδική Αραβία”.

Στο μεταξύ το κενό που αφήνει ο Αμπουμάνχι τρέχουν να το καλύψουν άλλοι πολέμαρχοι και πολιτικοί, προκαλώντας ένα νέο κύκλο εντάσεων μεταξύ των πολιτικών κομμάτων και των πολιτοφυλακών στο Ιράκ. Δεν φαίνεται και τόσο... φιλόξενο το περιβάλλον για τον Τραμπ και τον Πομπέο.

Πανεκπαιδευτική απάντηση στο νόμο Κεραμέως

Με μια μαζική κι οργισμένη πανεκπαιδευτική διαδήλωση την Τρίτη 21/1 δόθηκε μια πρώτη απάντηση στο νομοσχέδιο ιδιωτικοποίησης της Παιδείας που ψηφίζει η κυβέρνηση. Στάση εργασίας είχαν κηρύξει η ΟΛΜΕ και η ΔΟΕ.

Σύμφωνα με το αντικαπιταλιστικό δίκτυο εκπαιδευτικών “Η Τάξη μας”, στο νομοσχέδιο προβλέπεται μεταξύ άλλων, η εξίσωση των πανεπιστημιακών πτυχίων με αυτά των ιδιωτικών κολεγίων, καταργώντας έμμεσα το άρθρο 16. Μια επίθεση που προσπαθούν χρόνια να περάσουν αλλά πάντα εμποδίζει το κίνημα της εκπαίδευσης, με κορυφαία στιγμή τις φοιτητικές καταλήψεις το 2006-2007.

Ταυτόχρονα προβλέπεται ο τριετής αποκλεισμός από τους πίνακες για όσους αναπληρωτές εκπαιδευτικούς αρνηθούν την πρόσληψή τους. Αντί για μαζικούς μόνιμους διορισμούς για την κάλυψη των κενών, το υπουργείο τιμωρεί τους συμβασιούχους εκπαιδευτικούς, που δεν θα μπορέσουν να ξεπεράσουν ένα σωρό εμπόδια, να αφήσουν κάπου τα παιδιά και τις οικογένειές τους, να βρουν, με τον πενιχρό μισθό τους, στέγη, σίτιση, μετακίνηση σε κάποιο μέρος εκατοντάδες χιλιόμετρα από τον τόπο κατοικίας τους.

Προχωρά στη συγκρότηση της Εθνικής Αρχής Ανώτατης Εκπαίδευσης, μιας υπερνισχυμένης Αρχής που θα ελέγχει το σύνολο της Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης (από την κατανομή της χρηματοδότησης έως την αξιολόγηση). Βάζει σε αμφισβήτηση το 20% της ήδη ισχνής κρατικής χρηματοδότησης των ΑΕΙ και το εξαρτά από την αξιολόγησή τους και με το κατά πόσο συνδέονται

21/1, Πανεκπαιδευτική διαδήλωση στην Αθήνα. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

με την αγορά.

Στη διαδήλωση της Τρίτης 21/1 συμμετείχαν εκατοντάδες εκπαιδευτικοί με τα πανό των ΕΛΜΕ και των ΣΕΠΕ και πλήθος νεολαίας με τους φοιτητικούς συλλόγους, οι οποίοι βάδισαν από τα Προπύλαια μέχρι τη Βουλή. Διαδηλώσεις έγιναν και σε άλλα σημεία της χώρας, ενώ νέα κινητοποίηση καλείται στις 31/1 με πρωτοβουλία των αναπληρωτών εκπαιδευτικών.

“Στα σχολεία του Πειραιά, απ’ όπου έχω εικόνα, η συμμετοχή στη στάση εργασίας είναι τεράστια” δήλωσε η **Μαρία Ανδρέου** από την ΕΛΜΕ Πειραιά. “Ταυτόχρονα όλοι λένε ότι απέναντι σε μια τέτοια επίθεση χρειάζεται απεργία κι όχι απλά μια στάση εργασίας. Η κυβέρνηση παραδίδει την Παιδεία στο ιδιωτικό κεφάλαιο. Εξισώνουν τα πτυχία που αγοράζονται επί πληρωμή, με τα πτυχία των δημόσιων πανεπιστημίων. Είναι η έμμεση κατάργηση του άρθρου 16 για το οποίο παλέψαμε πριν χρόνια. Χρειάζεται να πάμε σε συνελεύσεις και να αποφασί-

σουμε την απεργιακή κλιμάκωση, μαζί με το μαθητικό και φοιτητικό κίνημα”.

Ο **Αλέξανδρος Κοροβέσης**, φοιτητής στο ΠΑΔΑ και μέλος του ΣΕΚ στις σχολές συνεχίζει: “Η υπουργός μας λέει ότι τα πανεπιστήμια θα αξιολογούνται ανάλογα με το πόσο θα αποτελούν πεδίο κερδοφορίας για τα αφεντικά κι από αυτό θα εξαρτάται η χρηματοδότησή τους. Την ίδια στιγμή βάζουν ακόμα μεγαλύτερους ταξικούς φραγμούς με την εξίσωση των πτυχίων δημόσιων και ιδιωτικών σχολών. Όποιος έχει λεφτά αγοράζει ένα πτυχίο που έχει το ίδιο – ίσως και μεγαλύτερο - αντίκρουσμα με αυτό των παιδιών της εργατικής τάξης που σπουδάζουν στα δημόσια πανεπιστήμια. Είναι επίθεση σε όλους. Στην πραγματικότητα διαλύεται η δημόσια και δωρεάν Παιδεία. Πουλιέται. Έχουμε κατέβει στο δρόμο μαζί με τους εκπαιδευτικούς και πρέπει να κλιμακώσουμε με συνελεύσεις, καταλήψεις και διαδηλώσεις για να σταματήσουμε την Κεραμέως”.

Σ.Μ.

ΕΛΜΕ ΑΧΑΪΑΣ

Παρέμβαση και κινητοποίηση έκαναν οι εκπαιδευτικοί της η Α ΕΛΜΕ Αχαΐας με αφορμή τον θάνατο των δύο καθηγητών σε τροχαίο στην Πατρών-Πύργου στα Καμίνια. Σε ανακοίνωσή τους αναφέρουν:

“Οι εκπαιδευτικοί εργάζονται κατά το 1/3 σε πάνω από 2 σχολεία την εβδομάδα, οι μεταθέσεις ελάχιστες και οι μακρινές μετακινήσεις συνεχίζονται επί δεκαετίες, οι αποσπάσεις με το σταγονόμετρο. Σχεδόν εξάλειψη των οδοιπορικών και η συντήρηση των προσωπικών ΙΧ στις πλάτες των ελάχιστα αμειβόμενων. Πολλοί δρόμοι καρμανιόλες ή με υπερβολικά διόδια. Κανείς δεν συζητά τις μετακινήσεις με υπηρεσιακά αυτοκίνητα ή κάλυψη της συντήρησης των ΙΧ.

Στη μνήμη και των δύο εργασιακά χαμένων συναδέλφων και καταθέτοντας τα δημόσια συλλυπητήριά μας στις οικογένειες των πατρινών συναδέλφων και στο σχολείο τους απαιτούμε: Μαζικές αποσπάσεις σε όσους είναι μακριά από τον τόπο τους για πολλά χρόνια εκεί που ζουν με την οικογένειά τους. Καμία μετακίνηση πέραν των 2 σχολείων. Αποζημίωση για κάθε μετακίνηση σε άλλο σχολείο και μείωση του διδ. ωραρίου, αν συμβαίνει. Ο χρόνος μετακίνησης σε άλλο σχολικό συγκρότημα την ίδια ημέρα. Να φτιαχθούν οι δρόμοι καρμανιόλες, όπως η Πατρών-Πύργου. Δωρεάν διόδια για τους εκπαιδευτικούς”.

ΤΗΝΟΣ Γενική απεργία ενάντια στις ανεμογεννήτριες

Γενική απεργία κατά των ανεμογεννητριών και συγκέντρωση στη Χώρα οργανώνουν οι κάτοικοι της Τήνου την Τετάρτη 22/1, ένα χρόνο ακριβώς από την στιγμή που ο πρώτος εργολάβος ξεκίνησε τα έργα στη θέση «Πράσσα». Η απόφαση στηρίζεται από όλους τους φορείς του νησιού, σωματεία, συνδικάτα, πολιτιστικούς συλλόγους, τον εμπορικό σύλλογο ακόμα και από τους συλλόγους τουριστικών καταστημάτων και καταστημάτων εστίασης.

Μιλώντας στην ΕΑ ο **Παναγιώτης Αλικάρης**, μέλος της δημοτικής παράταξης “Κοινό Τηνίων” και διαχειριστής της ενημερωτικής τοπικής σελίδας “Ξάνεμο” εξήγησε πως “για εμάς πρόκειται για ζήτημα ζωής. Γι’ αυτό και βλέπουμε αυτή την τεράστια ανταπόκριση. Δεν μιλάμε μόνο για την Τήνο. Μηνύματα συμμετοχής και συμπαράστασης έρχονται ακόμα και από άλλα νησιά όπως η Άνδρος και η Πάρος που αντιμετωπίζουν την ίδια επίθεση. Άλλωστε το πρότζεκτ που θέλουν άμεσα να προχωρήσουν με τον Κοπελούζο και την ΕΝΕΡ μιλάει για 98 ανεμογεννήτριες ύψους 140 μέτρων (100 μέτρα ο πύργος και 40 μέτρα το πτερύγιο) σε τέσσερα νησιά (Άνδρο, Τήνο, Πάρο και Νάξο).

Καταλαβαίνετε πως το μέγεθος τους είναι πολύ μεγαλύτερο από κάθε τι κτιστό υπάρχει εδώ στην Τήνο και στα άλλα νησιά. Απλά να αναφέρω πως μια από αυτές τις ανεμογεννή-

Τήνος, 20/10/19. Φωτό: blog Ξάνεμο

τριες είναι 17 ανεμόμυλοι ο ένας πάνω στον άλλο. Αυτή η τεράστια επένδυση είναι μόνο για τα συμφέροντα των μεγαλοεπενδυτών που θέλουν να τα οικονομήσουν. Είναι χρήματα που βγαίνουν από την τσέπη μας για να υποστηρίξουν μονοπώλια της ενέργειας. Σύμφωνα με το συνολικό σχέδιό τους η Τήνος μπορεί να δεχτεί 700 ανεμογεννήτριες! Ετοιμάζονταν μάλιστα να στείλουν ΜΑΤ για να προστατέψουν τις επενδύ-

σεις τους. Διαμηνύσαμε να μην τολμήσουν. Σήμερα (Τρίτη 21/1) το βράδυ ξεκινάμε τις κινητοποιήσεις μας και νομίζουμε πως αύριο θα δούμε ένα από τα μεγαλύτερα συλλαλητήρια που έχουμε δει στο νησί”.

Ο **Πέτρος Κουτσουνάδης**, δημοτικός σύμβουλος Τήνου, εκλεγμένος με την παράταξη “Κοινό Τηνίων”, εξήγησε: “Δουλεύουμε μέχρι την τελευταία στιγμή για την απόλυτη μαζικότητα της κινητοποίησης. Εξάλλου έχουμε εμπειρία από μεγάλες κινητοποιήσεις όπως αυτή στις 20 Οκτώβρη που πάνω από 1.200 κάτοικοι (σε ένα νησί 6.000) κατέβηκαν στο δρόμο. Τώρα είναι ακόμα περισσότεροι αυτοί που καταλαβαίνουν πως δεν έχουμε να κερδίσουμε τίποτα από την εγκατάσταση αυτών των τεράστιων κατασκευασμάτων. Ένα χρόνο μετά την εγκατάσταση του εργολάβου είναι έτοιμοι να ρίξουν τα μπετά. Δεν θα τους αφήσουμε. Άλλωστε δεν ξεχνάμε πως είμαστε κομμάτι ενός μεγάλου κινήματος πανελλαδικά ενάντια στις ανεμογεννήτριες που θέλουν να τις βάλουν να ξεφυτρώνουν παντού. Ήρθε η ώρα να συνδέσουμε τις αντιστάσεις μας απέναντι στην καταστροφή του περιβάλλοντος που ζούμε με όλους όσους παλεύουν παντού. Και την Τετάρτη (22/1) θα στείλουμε ένα ηχηρό και δυνατό μήνυμα πως στην Τήνο δεν θα περάσουν τα σχέδιά τους”.

Κ.Μ.